

StoryDec

Ścieżki edukacyjne

Niniejsza publikacja jest jednym z finalnych produktów projektu "StoryDeC - Storytelling to Develop Civic Competences in Young People, Erasmus Plus Project – Youth".

Celem StoryDeC jest tworzenie ścieżek edukacji obywatelskiej i społecznej skierowanych do młodych ludzi, poprzez metodologie autobiograficzne i cyfrowe opowiadanie historii (storytelling).

Partnerzy

Federazione Italiana dei CEMEA – Włochy (lider) - <https://www.cemea.it/>

CEMEA Centre- Francja - <http://www.cemeacentre.org/>

Stowarzyszenie Pro Xpert – Rumunia - <https://proxpert.org/>

Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych – Polska - <https://stowarzyszeniestop.pl/>

Storie di Mondi Possibili – Włochy - <http://storie-di-mondi-possibili-italy/>

Mobilizing Expertise – Szwecja - <http://mexpert.se/>

Real Time – Wielka Brytania - <http://www.real-time.org.uk/>

Strony projektu

<http://www.storydec.eu/>

<http://www.storyap.eu/>

Autorki i autorzy: Claudio Tosi, Cristina Brugnano, Renato Perra (FIT CEMEA); Andrea Ciantar (Storie di Mondi Possibili); Clive Robertson, David Wall (Real Time); Necmettin Meletli (Mobilizing Expertise); Agnieszka Borek, Paulina Sierzputowska (STOP); Silvia Petre (Pro Xpert);

Creative Commons - Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach 4.0 Międzynarodowe (CC BY-SA 4.0) - <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Projekt współfinansowany w ramach programu Unii Europejskiej „Erasmus+”

Wsparcie Komisji Europejskiej dla produkcji tej publikacji nie stanowi poparcia dla treści, które odzwierciedlają jedynie poglądy autorów, a Komisja nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

Spis treści

Projekt StoryDeC.....	4
Kompetencje obywatelskie i społeczne w życiu ludzi.....	5
Autobiograficzne narracje i storytelling	6
Wykorzystanie metody storytellingu w edukacji	10
Wykorzystanie metod opowiadania historii do rozwijania kompetencji obywatelskich i społecznych	11
Ścieżki edukacyjne StoryDeC do pracy z grupami i z osobami	11
Metody	13
Metody autobiograficzne	14
Digital storytelling	16
Wideo uczestniczące	18
Toolkit	23
* Opowiadanie o działaniach na rzecz zmiany społecznej *	24
* Autobiograficzna metoda opowiadania historii: Rzeka życia *	30
* 5W opowiadania historii *	34
* Ja w historii *	37
* Byłem tam, jestem tutaj, idę naprzód *	39
* Obywatel z otwartymi oczami *	42
* Pacynki na rzecz aktywnego obywatelstwa *	44
* Si Fossi Foco ... *	47
* Historie się kręcą *	50
* Cyfrowe opowiadanie historii dla zmiany społecznej *	55
* Cyfrowe opowiadanie historii dla zmian społecznych - Zdalny warsztat 1 *	62
* Cyfrowe opowiadanie historii dla zmian społecznych - Zdalny warsztat 2 *	66
* Moja historia - inspiracja dla innych *	70
* Ja z przyszłości *	73
* Dokument ujęcie po ujęciu *	77
* Przedmioty składające się na historię Karola *	84
* Nowa planeta *	87
* Scenka o braku wartości obywatelskich *	90
* Metoda tworzenia filmów – realizacja, refleksja, upowszechnianie *	92
* Gra planszowa StoryDeC *	97

Projekt StoryDeC

Project Storytelling to Develop Civic Competences in Young People w ramach Erasmus+ Młodzież miał na celu stworzenie ścieżek edukacyjnych i narzędzi rozwijania umiejętności społecznych i obywatelskich młodych ludzi za pomocą metodologii autobiograficznych, storytellingu i opowiadania cyfrowego (digital storytelling) oraz wideo.

Dzięki tym metodom oraz narzędziom i ścieżkom edukacyjnym opracowanym w ramach projektu StoryDeC młodzi ludzie mogą:

- zbadać ich związek z kwestią uczestnictwa w działaniach obywatelskich i zmian społecznych. - aktywnie poznawać, poprzez głos innych ludzi, ważne aspekty życia społecznego, a także najnowszą historię na poziomie krajowym, europejskim i międzynarodowym,
- rozwijać krytyczną wiedzę i zachęcać do aktywnego uczestnictwa we wspólnocie
- rozwijać kompetencje kluczowych, takie jak umiejętność tworzenia tekstów i narracji, umiejętność korzystania z narzędzi ICT, a przede wszystkim podnoszenie umiejętności obywatelskich i społecznych.

W ramach projektu, który trwał od stycznia 2019 r. do grudnia 2021 r., stworzono szereg innowacyjnych produktów:

- StoryDeC Educational Paths - Podręcznik mający na celu dzielenie się pozaformalnymi ścieżkami edukacyjnymi poprzez pisanie opowieści autobiograficznych i Digital Storytelling, dla rozwoju umiejętności obywatelskich i społecznych młodych ludzi oraz rozwoju aktywnego uczestnictwa młodych.
- StoryDeC Game - Gra, w wersji cyfrowej i planszowej, służąca rozwojowi umiejętności obywatelskich i społecznych u młodych ludzi, poprzez historie zmian społecznych.
- StoryDeC Training Module - Krótki moduł szkoleniowy dla trenerów, mający na celu dostarczenie metodologii i podejść do realizacji ścieżek edukacyjnych stworzonych w ramach projektu StoryDeC.
- StoryDeC Digital Archive – Cyfrowe archiwum historii zaangażowania społecznego i uczestnictwa, stworzonych przez młodych uczestników.

Wszystkie produkty są do bezpłatne i użyteczne zarówno podczas pracy z młodzieżą jak i z innymi grupami. Sprawdź stronę internetowa projektu i archiwum cyfrowe StoryAP:

- <http://www.storydec.eu/>
- <http://www.storyap.eu/>

Kompetencje obywatelskie i społeczne w życiu ludzi

Kompetencje obywatelskie i społeczne są zwykle definiowane jako umiejętności, które pozwalają ludziom uczestniczyć w życiu społecznym w skuteczny i konstruktywny sposób, szczególnie w dzisiejszym społeczeństwie wielokulturowym. Obejmują one umiejętności negocjacyjne, możliwość pełnego uczestnictwa w życiu obywatelskim i społecznym, dobrą znajomość instytucji politycznych i społecznych oraz zaangażowanie w aktywne i demokratyczne uczestnictwo.

Dzięki projektowi StoryDeC jesteśmy gotowi dalej badać powyższą ideę i zastanowić się nad wpływem, jaki ma to na życie ludzi i społeczeństwa.

Wierzmy, że kompetencje obywatelskie i społeczne są nieodzownym czynnikiem dla pełnego życia każdej osoby i ogólnego dobrobytu społeczeństwa.

Życie społeczne jest w rzeczywistości podstawową częścią człowieka:

- rodzimy się i żyjemy w relacjach społecznych, a jakość naszego życia zależy od jakości tych relacji;
- inteligencja społeczna pozwala nam zrozumieć różne punkty widzenia, współczuć innym ludziom;
- rodzimy się w strukturach kulturowych i społecznych, które wpływają na nasze postrzeganie świata, nasze działania; w międzyczasie jesteśmy w stanie krytykować i modyfikować te same struktury społeczne, aby poprawić sprawiedliwość i człowieczeństwo;
- ludzie, jako jednostki, potrzebujemy naszej osobistej wolności, ale jednocześnie musimy "należać" do grupy, wspólnoty, w której możemy dzielić się naszymi wartościami, naszymi wizjami życia;
- cieszymy się, gdy możemy aktywnie przyczynić się do poprawy naszej społeczności lub społeczeństwa, zgodnie z wartościami sprawiedliwości, współistnienia ludzi, ochrony środowiska;
- jesteśmy szczęśliwi, gdy przyczyniamy się do szczęścia innych ludzi .

KOMPETENCJE SPOŁECZNE I OBYWATELSKIE

Obejmują kompetencje osobiste, interpersonalne i międzykulturowe i o wszystkie formy zachowań, które przygotowują jednostki do skutecznego i konstruktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i zawodowym, a zwłaszcza w coraz bardziej zróżnicowanych społeczeństwach, oraz do rozwiązywania konfliktów tam, gdzie to konieczne. Kompetencje obywatelskie przygotowują jednostki do pełnego uczestnictwa w życiu obywatelskim, w oparciu o znajomość koncepcji i struktur społecznych i politycznych oraz zaangażowanie w aktywne i demokratyczne uczestnictwo.

Podstawowe umiejętności tej kompetencji obejmują umiejętność konstruktywnego komunikowania się w różnych środowiskach,

okazywania tolerancji, wyrażania i rozumienia różnych punktów widzenia, negocjowania z umiejętnością tworzenia zaufania i odczuwania empatii. Jednostki powinny być w stanie radzić sobie ze stresem i frustracją oraz wyrażać je w konstruktywny sposób, a także powinny rozróżniać sferę osobistą i zawodową.

Kompetencja opiera się na postawie współpracy, asertywności i uczciwości. Jednostki powinny interesować się rozwojem społeczno-gospodarczym i komunikacją międzykulturową oraz powinny cenić różnorodność i szanować innych, a także być przygotowane zarówno na przewyżczenie uprzedzeń, jak i na kompromis.

Źródło: Key competences for lifelong learning: European Reference Framework (<https://www.britishcouncil.org/sites/default/files/youth-in-action-keycomp-en.pdf>)

Autobiograficzne narracje i storytelling

"Ludzie nadają sens swojemu życiu, tworząc historie życia. Ludzie używają narracji, aby spróbować wyprowadzić pewną miarę jedności i celu z tego, co w przeciwnym razie mogłoby wydawać się niezrozumiałym zestawem wydarzeń i doświadczeń życiowych."

McAdams, D.P.: 1985, Power, Intimacy, and the Life Story (Guilford, Nowy Jork).

Narracje autobiograficzne można opisać jako historie, w których ludzie przytaczają wydarzenia ze swojego życia. Ludzie często dzielą się swoimi historiami dotyczącymi ważnych, osobistych wydarzeń z przyjaciółmi i znajomymi. Osobiste opowiadanie historii często wzmacnia relacje interpersonalne. Rodzice opowiadają swoim dzieciom historie z własnej przeszłości, nauczyciele często wykorzystują narracje autobiograficzne, aby promować naukę w klasie, a wielu dorosłych postrzega osobiste narracje jako skuteczne narzędzia socjalizacji i przekazywania lekcji moralnych młodym ludziom. Historie, które ludzie opowiadają o swoim życiu, odzwierciedlają ponadto wartości i normy ich kultury.

Psychologowie zbadali stopień, w jakim wspomnienia osobistych wydarzeń są dokładne i kwestionują, czy historie są prawdziwe, czy powodują zniekształcenie tego, co naprawdę się wydarzyło. Badania dotyczyły również tego, co autobiograficzne narracje mówią o samo zrozumieniu danej osoby lub o życiu społecznym i relacjach społecznych bardziej ogólnie.

Sens narracji autobiograficznej w rzeczywistości nie dotyczy obiektywnej prawdy tego, co mówimy, ale faktu, że mówiąc o naszym życiu szukamy sensu naszego ludzkiego doświadczenia.

Pisanie lub mówienie o sobie, w różnych formach, w jakich dzieje się to dzisiaj, jest działaniem "badania i tworzenia znaczenia", które ma podwójną wartość:

- refleksja nad sobą, dbanie o siebie;
- dzielenie się naszą wizją życia z innymi, dzielenie się tym, czego - w doświadczeniu życia - nauczyliśmy się.

Dobrze podsumowuje to, co twierdzi francuski filozof George Gusdorf:

„Autor autobiografii stawia sobie za zadanie opowiedzenie własnej historii; to, co zamierza zrobić, to ponownie zebrać rozproszone elementy swojego indywidualnego życia i przegrupować je w obszerny szkic”.

Bruner obserwuje, jak cała ludzka wiedza ma strukturę narracyjną. Nasza wiedza o świecie jest tworzona poprzez historie, takie jak epickie historie, mity lub historie rodzinne i historie w ogóle, które są dramatyczne, komiczne, pełne przygód itp., Dzięki którym mamy pojęcie o tym, czym jest świat.

Nawet inne dziedziny wiedzy, takie jak sfera normatywna, czy wiedza naukowa, są narracjami, tyle że mają różne „reguły”.

Sytuacja, w której opowiadamy o sobie jest jednym z rodzajów narracji, które przyczyniają się do tworzenia naszej wizji rzeczywistości i nas samych oraz do kierowania naszymi działaniami w świecie.

Ta narracja odnosi się do różnych treści:

- **epizody**, rozproszone wspomnienia z naszej historii życia, które wyłaniają się z naszej pamięci i które „żyją” nieprzerwanie w naszej pamięci;
- **fabuła naszej historii**, to, co uważamy za naszą ścieżkę życia, sekwencja wydarzeń i wydarzeń, które doprowadziły nas do bycia tym, kim jesteśmy;
- **opis nas samych** jest częścią tej ciągłej narracji; nasza osobowość (kim jestem?), nasze ciemne strony oraz nasze umiejętności i cechy;
- kolejnym elementem, który składa się na narrację o nas samych, jest **projekcja w przyszłość**; to, co wyobrażam sobie, że będę lub zrobię w przyszłości, prefiguracja mojej historii.

Duccio Demetrio nazywa „myśl autobiograficzną”, jako świadomość tego, kim jesteśmy, bez której nie mielibyśmy nawet poczucia naszej tożsamości¹.

Według Duccio Demetrio „dzieło autobiograficzne” stanowi ciągłe działanie, które wymaga zaangażowania, czasu i energii. Celowe działanie, które opiera się na naszej potrzebie mówienia o sobie i słuchania historii innych, aby uczynić z niego okazję do „dbania o siebie”. Demetrio identyfikuje niektóre kluczowe elementy tej praktyki:

- Znaczenie **PRZESTRZENI DLA SIEBIE**: „Moment, w którym odczuwamy pragnienie powiedzenia o sobie, jest jednoznacznym znakiem nowego etapu w naszej dojrzałości. Nie ma znaczenia, że dzieje

¹ D. Demetrio, *Raccontarsi*, Raffaello Cortina Editore, Mediolan, 1995.

się to w wieku dwudziestu, a nie osiemdziesięciu lat. Liczy się wydarzenie, które oznacza przejście do innego sposobu bycia i myślenia”.²

- **REWITALIZUJĄCA** moc pracy autobiograficznej jest kolejnym ważnym aspektem. Demetrio mówi o poczuciu własnego życia, o podążaniu drogą egzystencjalną, czyli przeżywaniu radosnych lub bolesnych chwil, ale co i tak implikuje poczucie, że się żyło, i uznanie wartości własnej historii.
- Demetrio mówi wtedy o **REKOMPOZYCJACH i ODKRYCIACH**. Praca autobiograficzna jest dziełem twórczym "rekompozycji" wychodząc od teraźniejszości, w poszukiwaniu większego zrozumienia siebie i rzeczywistości.

Wśród teoretyków i badaczy wzrosło zainteresowanie wspomnieniami autobiograficznymi, historiami życia i narracyjnymi podejściami do zrozumienia ludzkich zachowań i doświadczeń. **Model tożsamości D. P. McAdamsa** zakłada, że ludzie żyjący we współczesnych społeczeństwach zapewniają swojemu życiu jedność i cel, konstruując zinternalizowane i ewoluujące narracje o sobie. Idea, że tożsamość jest historią życia, rezonuje z wieloma ważnymi tematami w psychologii rozwojowej, poznawczej, osobowości i kulturowej³. Historie życia przejawiają się w badaniach nad samo zrozumieniem, pamięcią autobiograficzną, strukturą osobowości i zmianą oraz złożonymi relacjami między indywidualnym życiem a kulturą nowoczesnością.

Sherrey Hamby pisząc w *Psychology Today's* twierdza: „Prawie każdy z nas doświadczy jakiegoś rodzaju przeciwności losu... Emocjonalne, autobiograficzne opowiadanie historii może być drogą do prawdziwego posiadania swojej historii.” Korzyści z tym związane:

1

Uświadomienie sobie, że dzielenie się swoją historią może pomóc innym

Historie mogą być bardzo uzdrawiające, a wiele osób czerpie korzyści z możliwości przekazania swojej mądrości innym. Może to być szczególnie ważne dla osób, które nie zawsze czują, że mają szansę pomóc innym. Odporność jest wzmacniana przez uznanie, że wszyscy jesteśmy ekspertami w naszym własnym życiu i wszyscy mamy coś do podzielenia się z innymi. Innym elementem tego jest zrozumienie, że słowa mogą mieć pozytywną moc, która wpływa na innych.

2

Znajdowanie głosu

Inną dobrze znaną zaletą opowiadania historii jest znalezienie własnego głosu. Co to znaczy „znaleźć swój głos”? To nauczenie się, jak wyrażać siebie i uczenie się, jak myśleć o tym, co wydarzyło się w twoim życiu w sposób, który ma sens. Rozwijanie i organizowanie swojej historii często oznacza narzucenie tradycyjnej struktury opowieści na wydarzenia z twojego życia. Oczywiście, w pewnym sensie może być prawdą, że wiele wydarzeń z naszego życia jest przypadkowych i niepowiązanych. Z psychologicznego punktu widzenia nie pomaga jednak myślenie o nich w ten sposób. Ludziom pomaga myślenie o swoim życiu jako o historii z początkiem, środkiem i końcem. Ważne jest także aby zastanowić się, w jaki sposób różne

² D. Demetrio, *Raccontarsi*, Raffaello Cortina Editore, Mediolan, 1995, s. 21

³ McAdams, D. P. (2001). The psychology of life stories. *Review of General Psychology*.

wydarzenia – nawet te złe – były częścią podróży w kierunku osoby, którą się staliśmy (lub chcemy się stać).

3

Reafirmacja Twoich wartości

Czasami uczysz się rzeczy o sobie poprzez pisanie lub opowiadanie historii. Może to być sposób na wyjaśnienie, co jest ważne. Wiele osób, z którymi rozmawialiśmy, wspomniało, że zatrzymanie się, aby opowiedzieć swoją historię, może być dobrym przypomnieniem Twoich priorytetów. Tak łatwo jest dać się porwać codziennemu zgiełkowi. Poświęcenie trochę czasu na skupienie się na wartościach może być korzystne.

4

Znalezienie spokoju, znalezienie nadziei

Ludzie, którzy odnaleźli swój głos, podzielili się swoją historią i potwierdzili swoje wartości, często znajdują poczucie spokoju i nadziei, których wcześniej nie mieli.

Chociaż Sherrey Hamby nie dostarcza dowodów na poparcie tych twierdzeń, wydaje się oczywiste, że można je jakościowo zbadać, pytając samych uczestników, czy odczuwają jakąkolwiek zmianę w ramach procesu.

Istnieje jednak problem z wykorzystaniem osobistych podejść jakościowych do pomiaru korzyści. Na przykład badania sugerują, że amerykańskie dzieci mają tendencję do rozwijania bardziej wyszukanych osobistych wspomnień niż japońskie i chińskie dzieci, prawdopodobnie odzwierciedlając zachodni nacisk na pełną ekspresję indywidualnego ja (stawiając to na przeciwko wschodnioazjatyckiemu naciskowi na kolektywizm). Historie są kształtowane przez klasę społeczną i płeć: ludzie z klasy robotniczej wolą pewne rodzaje opowieści o sobie, podczas gdy ludzie z wyższej klasy średniej mogą preferować inne, a kobiety i mężczyźni mogą opowiadać różne (i różnie) historie o swoim życiu. W ważny sposób wspomnienia autobiograficzne odzwierciedlają to, co faktycznie wydarzyło się w życiu danej osoby. Ale są one również silnie kształtowane przez wartości i cele danej osoby, przez innych ludzi, sytuacje, w ramach których opowiadane są historie oraz status społeczny, płeć, wyznanie, społeczeństwo i kulturę, z której wywodzi się osoba.

Wreszcie, ważne jest, aby rozważyć różne formy, które dzisiaj przyjmuje narracja o sobie:

- **NARRACJA AUTOBIOGRAFICZNA** odbywa się z jednej strony w ramach niektórych głównych gatunków, takich jak **autobiografia, pamiętnik, korespondencja**; z drugiej strony istnieją drugorzędne, ale także ważne gatunki pozwalające na wyrażanie siebie poprzez inne środki artystyczne, takie jak **poezja, teatr, rysunek, fotografia, zawsze w połączeniu z pisaniem lub narracją ustną**;
- **NARRACJE CYFROWE** stają się coraz ważniejsze. Obejmują one z jednej strony wykorzystanie narzędzi cyfrowych w tworzeniu samych narracji, takich jak wideo, cyfrowe opowiadanie historii, a także w tworzeniu narracji multimedialnych, które łączą różne media, łączą głos narratora, obrazy i muzykę. Z drugiej strony media cyfrowe są środkami, w których narracje są udostępniane, na przykład za pośrednictwem blogów, mediów społecznościowych. Różne media oczywiście wpływają

na rodzaj opowiadania historii. Media społecznościowe to narracja stworzona specjalnie po to, aby dzielić się nimi z innymi. Porównujemy te narracje z pisaniem autobiograficznym i pamiętnikarskim, a nawet jeśli te media zakładają obecność możliwego rozmówcy, to pozwalają przedstawić opowieść jako intymny dialog z samym sobą.

- Oprócz narracji autobiograficznej coraz ważniejsze staje się **NARRACJA BIOGRAFICZNA**, czyli zbiór historii innych. Myślmy na przykład o tym, jak ważne jest zbieranie i utrwalanie historii ludzi, którzy sami nie mieliby okazji opowiedzieć o sobie, lub ludzi, których głosu nie można było usłyszeć.

Wykorzystanie metody storytellingu w edukacji

Powyżej opisaliśmy znaczenie autobiograficznej narracji i opowiadania historii jako formy dbania o siebie, wiedzy, uczestnictwa. Te aspekty samopowiadania wyjaśniają powód, dla którego metoda autobiograficzna i opowiadanie historii są coraz częściej stosowane w edukacji. Obejmują one także opowiadanie biograficzne i wykorzystują różne media, a zaczynają się od spontanicznej potrzeby opowiedzenia o sobie. Historie pozwalają na poznanie świata i siebie.

Termin „metody opowiadania historii” (metoda storytellingu) odnosi się do szerokiego zakresu metodologii, wśród nich, w ramach tego projektu, nasza uwaga skupiła się głównie na:

- metodzie autobiograficznej,
- Digital Storytelling (opowieści cyfrowe),
- Participatory Video (wideo uczestniczące).

Opiszemy te metody bardziej szczegółowo w dalszej części. W międzyczasie możemy zidentyfikować niektóre kluczowe elementy procesu autonarracji w ramach ścieżki edukacyjnej:

- **Początkowa faza „rozpoznania autobiograficznego”** (*autobiographical recognition*), w której uczestnicy są zachęceni do podjęcia introspekcyjnej ścieżki, do ujawnienia się i zbadania swoich wspomnień. Osoba ta zdaje sobie sprawę, że może pamiętać, odkrywając świat odłożony na bok i który zamiast tego wyłania się w całej swojej żywotności ... to tak, jakbyśmy zdali sobie sprawę z wewnętrznego świata, który jest częścią każdego z nas i o którym zapomnieliśmy, rozproszeni przez nasze zobowiązania, skoncentrowani na pracy i codziennym życiu.
- Kolejny krok to **faza „rekompozycji”** (*recomposition*), w której staramy się „uporządkować” i skomponować rozproszone wspomnienia w opowieści. Na tym etapie zdajemy sobie sprawę, że możemy rozpoznać chwile ciągłości i nieciągłości, przerwy i zmiany oraz możemy wtedy zauważyć te części historii, które są związane z kluczowymi momentami, które należą ogólnie do ludzkiego życia: miłość, zabawa, praca, śmierć. W naszej opowieści widzimy przeplatanie się historii innych, tych, od których nauczyliśmy się czegoś fundamentalnego.
- **Ostatni krok dotyczy refleksji.** Refleksyjna faza pracy autobiograficznej, która zaczyna się już w czasie rekompozycji historii, jest momentem zrozumienia sytuacji, które kierowały naszymi ścieżkami życiowymi i o których mieliśmy pewne zdezorientowane wyobrażenie. W tej fazie mogą nabrać większej jasności. Stajemy się bardziej świadomi znaczenia naszej historii w odniesieniu do naszej rodziny, przynależności społecznej i kulturowej, do szerszej historii, której jesteśmy częścią. Refleksja nad naszą historią wyłoni wyzwania, które zostały nam postawione przez życie lub nasze postawy i wybory.

Metody autobiograficzne i opowiadania historii mogą znaleźć wiele zastosowań:

- Programy edukacyjne dla osób w każdym wieku;
- Ścieżki edukacyjne dla osób o mniejszych szansach życiowych;
- Działania skierowane do grup lub do konkretnych osób;
- Różnorodność tematyczna: od opowiadania swojej historii jako formy dbania o siebie lub opowiadania historii mających na celu odkrywanie i rozwijanie określonych umiejętności lub opowiadania grup i społeczności jako formy wzmocnienia.

Wykorzystanie metod opowiadania historii do rozwijania kompetencji obywatelskich i społecznych

Te metody są szczególnie odpowiednie do wzmocnienia kompetencji obywatelskich i społecznych ponieważ:

- opierają się na narracji własnych życiorysów, dzięki którym poznajemy świat i siebie samych;
- dzięki tym metodom edukacyjnym zwiększamy naszą świadomość dotyczącą postrzegania świata, naszego potencjału jako jednostek, tego co jest najważniejszym elementem naszych relacji z innymi i społeczeństwem;
- historie są potężnym narzędziem do poznawania innych ludzi, zrozumienia ich punktu widzenia, rozwijania przyjaznej postawy;
- narracja historii życia tworzy silne więzi między ludźmi, pomagając przezwyciężyć różnice kulturowe i uprzedzenia;
- historie pomagają nam poznać bezpośrednio i głęboko konteksty kulturowe, polityczne, historyczne;
- opowiadania promują komunikowanie się i dzielenie się doświadczeniami, wartościami, wizją świata, a także wspólnymi działaniami na rzecz zmiany społecznej.

Ścieżki edukacyjne StoryDeC do pracy z grupami i z osobami

Ścieżki edukacyjne opracowane w ramach projektu mają na celu:

- obudzić w uczestnikach świadomość własnych możliwości;
- wspierać pragnienie wyrażenia własnej historii w swojej społeczności;
- pomóc odkryć zdolność do dokonywania zmian na poziomie indywidualnym i społecznym

Proponowane ścieżki pozwalają na pracę z grupami i osobami, które nigdy nie zastanawiały się nad swoimi kompetencjami obywatelskimi i społecznymi.

Historie są osobiste, często indywidualne, ale zawsze wynikają z kontekstów, w których jednostki się wychowały, z relacji z ludźmi wokół nich i z tymi, na których im zależy. Grupa jest zatem zawsze obecna, zarówno jako źródło, jak i odbiorca opowiadań. Dla nas grupa jest kontekstem, w którym poszczególne historie są wzmacniane dzięki ludzkiej potrzebie dzielenia się.

Metody aktywne, metody autobiograficzne i narracyjne, na których opierają się ścieżki StoryDeC, pomagają każdemu uczestnikowi i każdej uczestniczce otworzyć się i odkryć siebie przed innymi, podczas gdy grupa wzbogaca poszczególne narracje i prowadzi do ujawnienia nowych znaczeń i informacji w ramach opowieści. Dlatego potencjał narracji i siła grupy wzmacniają się nawzajem.

Ponadto, chociaż ścieżki edukacyjne StoryDeC są skierowane do młodych ludzi, szczególnie tych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji społecznej i osób pracujących z młodzieżą, są one zaprojektowane tak, aby były potencjalnie otwarte dla wszystkich zaangażowanych w proces edukacyjny, w tym nauczycieli, edukatorów, rodziców.

Ważniejszy jest proces edukacyjny i twórczy niż produkt końcowy

Wydobywanie „historii” z faktów życia jest aktem tworzenia harmonii. Nawet gdy historia jest trudna i smutna, opowiada o trudnościach, bólach, sama w sobie jest znaczącym elementem, buduje piękno i pomaga tym, którzy ją opowiadają, zrozumieć, czego doświadczyli.

Ścieżki stworzone w projekcie StoryDeC wspierają umiejętność uczestników do myślenia o sobie jako zdolnych i kompetentnych, poczynawszy od własnej historii. Wspierają umiejętność zabierania głosu i wydobywania historii o sobie, skupiając się nie na produkcie (historii), ale na procesie (narracji).

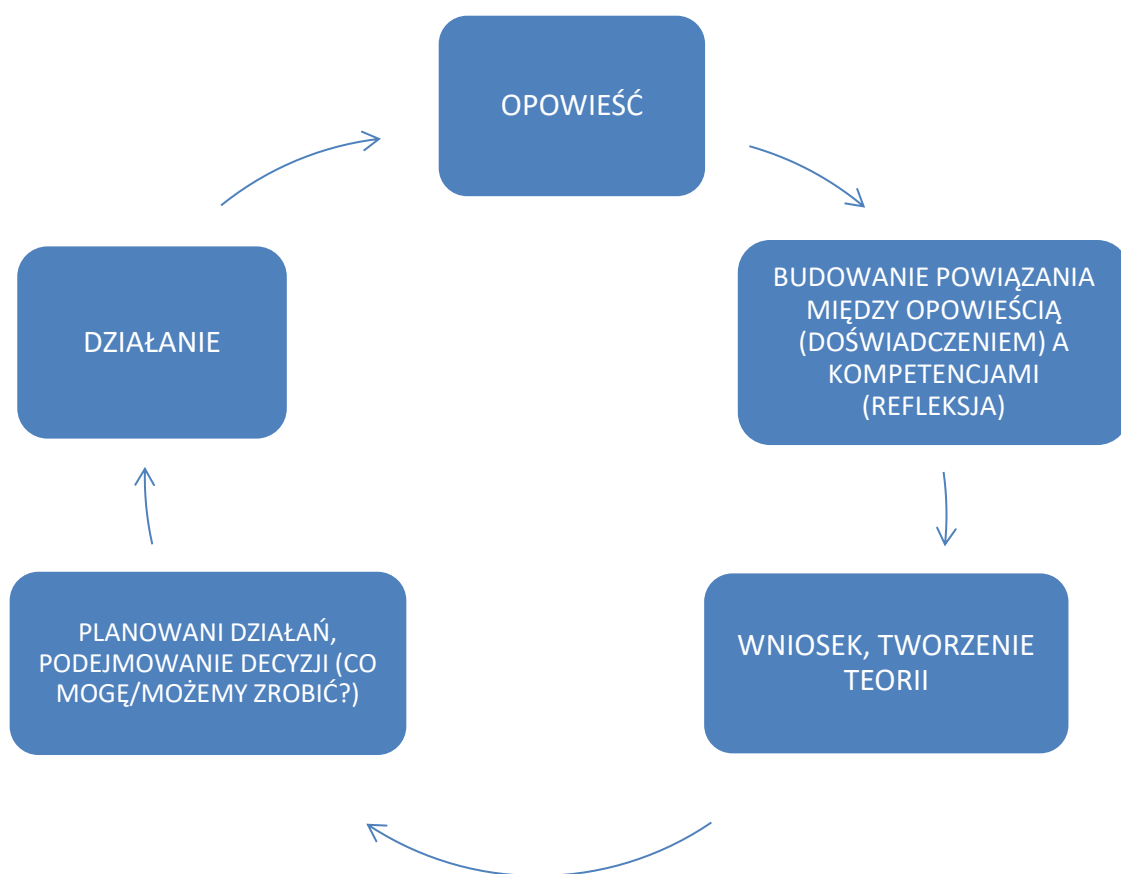
Partycypacyjny i wspólny proces grupowy pomaga w nieskupianiu się na produktach końcowych, rozumianych jako ekspozycja siebie, ale sprzyja i wzmacnia wzajemne połączenie między indywidualną historią a zbiorowym sensem procesu.

Te dwa aspekty, narracja w grupie i uwaga na proces, są artykułowane na różne sposoby zgodnie z różnymi podejściami do opowiadania historii, jak zobaczymy poniżej.

Metody

W tej sekcji opiszemy niektóre z podstawowych elementów różnych podejść i metod opowiadania historii, na których opiera się projekt. Ostatnia część podręcznika będzie zawierała szczegółowy opis ścieżek edukacyjnych opartych na tych metodach i mających na celu rozwój kompetencji społecznych i obywatelskich.

Elementem, który staraliśmy się wprowadzić w działania edukacyjne, przekrojowo w odniesieniu do różnych podejść metodologicznych, jest związek między narracją a działaniem. Wierzymy, że większa świadomość kompetencji obywatelskich i społecznych może pomóc młodym uczestnikom w aktywnym zaangażowaniu się w ich środowisko życia. Narracja osobistych doświadczeń związanych z umiejętnościami obywatelskimi i społecznymi nabiera pełnego znaczenia właśnie w tym kole, który wyłania się z opowieści, aby generować refleksję i świadomość, a tym samym zachęcać do działania, które z kolei może prowadzić do innych narracji i tak dalej.

Metoda autobiograficzna

Autor: Andrea Ciantar

Metoda autobiograficzna to podejście edukacyjne, które wykorzystuje autonarrację, jako pisanie własnej historii lub zbieranie historii od innych, jako okazję do aktywizacji procesów uczenia się, dbania o siebie, ale także jako narzędzie aktywnego obywatelstwa. Metody autobiograficzne zasadniczo opierają się na pisaniu o sobie, ale łączą to również z innymi środkami artystycznymi.

W rzeczywistości narracja autobiograficzna widzi z jednej strony istnienie niektórych głównych gatunków, takich jak autobiografia, pamiętnik, korespondencja; z drugiej strony istnieją drugorzędne, ale także ważne gatunki, takie jak krótkie narracje autobiograficzne, historia siebie poprzez inne języki artystyczne, takie jak poezja, teatr, rysunek, fotografia, zawsze w połączeniu z pisaniem lub narracją ustną. Często to właśnie te pomniejsze gatunki będziemy wykorzystywać w warsztatach i działaniach edukacyjnych z metodologiami autobiograficznymi, ponieważ warsztaty mają ograniczony czas trwania i nie mają na celu doprowadzenia uczestników do napisania własnej kompletnej autobiografii (co wymaga motywacji i czasu). Zamiast tego warsztaty mają na celu poprowadzenie uczestników do napisania epizodów z ich życia, w celu zbadania konkretnych doświadczeń, w zależności od celów samego warsztatu i potrzeb szkoleniowych uczestników.

Typowe fazy autobiograficznej ścieżki narracyjnej w pracy z grupą

Typowe fazy działalności edukacyjnej opartej na metodologiach autobiograficznych, które mogą trwać przez jedno spotkanie lub kilka spotkań, to:

- **Wprowadzenie / powitanie** - w tej fazie witamy uczestników, wprowadzamy ćwiczenie typu icebreaker, aby stworzyć pozytywną atmosferę w grupie (jeśli to możliwe, wykorzystamy ćwiczenia oparte na metodzie autobiograficznej, również opisanych w poniższych arkuszach); etap ten jest również bardzo ważny dla:
 - jasnego określenia celu spotkania;
 - zdefiniowania zasad grupy (kontrakt grupowy), np. nie używamy smartfonów podczas ćwiczeń; nie osądzamy ani nie komentujemy innych historii; zachowujemy ciszę podczas pisania opowiadań, aby skupić się na naszych wspomnieniach; słuchamy innych historii bez przerywania; itp. (uczestnicy mogą zaproponować inne/dodatkowe zasady)
- Druga faza poświęcona jest **rozpoczęciu pracy autobiograficznej**; zwykle wprowadzane są przydatne działania, aby zacząć zwracać uwagę na swoje wspomnienia, a także wydobyć wspomnienia związane z tematem warsztatów. Na przykład bardzo skutecznym sposobem jest zawsze tworzenie list wspomnień, epizodów życiowych związanych z konkretnym tematem, na którym warsztatach się skupić. Jest to początkowa faza „rozpoznania autobiograficznego”, w której uczestnicy są zachęceni do podjęcia introspekcyjnej ścieżki, do ujawnienia się i zbadania swoich wspomnień.
- Następny krok odpowiada temu, co wcześniej nazywaliśmy „rekompozycją”, w której **staramy się „uporządkować” i ponownie skomponować rozproszone wspomnienia w historię**. W tej fazie, na przykład, będziemy mogli poprosić uczestników o wybranie niektórych wspomnień, które wcześniej przypomnieli i opowiedzenie ich w bardziej szczegółowy sposób.
- Kolejny krok dotyczy refleksji - **refleksyjna faza pracy autobiograficznej**, która zaczyna się już w akcie rekompozycjonowania historii, jest tutaj wprowadzana poprzez facylitatora; pomyślmy na przykład o pytaniach typu: *Czego nauczyłem się z tego doświadczenia? Jak to doświadczenie jest dla mnie dzisiaj ważne? W jaki sposób to, czego się nauczyłem, może być ważne również dla innych?*

- **Faza udostępniania** - dzielenie się jest ważnym aspektem procesu opowiadania historii autobiograficznej; dzielenie się może odbywać się w każdej z faz, które wcześniej opisaliśmy, ale z pewnością jest ważne, jeśli chodzi o uczestnictwo w warsztatach. **Dzielenie się jest podstawową częścią procesu edukacyjnego i transformacyjnego, który odbywa się poprzez autonarrację.** Umiejętność dzielenia się swoimi historiami oznacza przechodzenie od dialogu z samym sobą, do dialogu z innymi, ze światem. Odsłuchanie, akceptacja i uznanie własnej historii przez innych jest potężnym motorem do ponownego odkrycia wartości naszej historii. Co więcej, możliwość dzielenia się pewnymi rodzajami doświadczeń, takimi jak traumatyczne doświadczenia, pomaga uwolnić się od wstydu, który często niosą ze sobą tego typu doświadczenia. Ale aby osiągnąć te wyniki, ważne jest, aby dzielenie się spełniało pewne warunki:
 - uważne słuchanie, bez osądzania i komentarzy ze strony grupy; ten i kolejne punkty są również częścią „kontraktu” które ustaliliśmy na początku warsztatów, ale warto je zapamiętać przed fazą udostępniania;
 - ważne jest, aby poprosić ludzi o czytanie bez dodawania dalszych komentarzy, jeśli to możliwe, aby rozkoszować się pięknem tekstu pisanego, który różni się, z samej natury pisania, od historii ustnej;
 - na koniec dzielenia się uczestnicy (słuchacze) mogą zabrać głos i podzielić się osobistymi emocjami i refleksjami, które wywołały w nas historie innych. Ważne aby nie były to komentarze, rady czy osądy. Jest to również ważny moment, aby podziękować grupie za dzielenie się i słuchanie.
- Stworzenie „produktu”, czyli dopracowanej, zakończonej historii, np. małej ręcznie robionej książeczki, z okładką, tytułem, czy jakimkolwiek kreatywnym sposobem na „zapakowanie” historii, które wyprodukowaliśmy, jest kolejnym ważnym krokiem, który ma na celu:
 - stworzenie „produktu”, który wyraża wartość tego, co zapamiętaliśmy i napisaliśmy;
 - pewność, że to, co stworzyliśmy, może być utrzymywane w czasie i może być udostępniane innym.
- Możliwość dzielenia się własną narracją poza grupą roboczą jest kolejnym ważnym krokiem, na przykład poprzez archiwum StoryAP.

Facylitacja

Rola facylitatora w procesie towarzyszenia grupie (lub pojedynczej osobie) w pisaniu autobiograficznym jest bardzo ważna i delikatna. Oto kilka rzeczy do rozważenia:

- Facylitator jest na ogół ekspertem w metodologiach autobiograficznych lub trenerem/facylitorem, który wcześniej doświadczył metod i ćwiczeń, które zaproponuje innym.
- Facylitacja wymaga, oprócz wiedzy i bezpośredniego doświadczenia działań autobiograficznych, także innych umiejętności, takich jak słuchanie, empatia, umiejętność pracy z grupą, aby ułatwić uczestnictwo wszystkim, radzenie sobie z sytuacjami trudnymi, umiejętność radzenia sobie z emocjami, które mogą pojawić się w trakcie opowiadanych historii.

Digital storytelling

Autor: Andrea Ciantar

Digital Storytelling to metoda używana do opowiadania historii ludzi (autobiograficznych lub nie). Cyfrowe opowiadanie historii składa się z obrazów i głosu narratora zebranych w filmie jako końcowy wynik:

"Cyfrowe opowiadanie historii jest nowoczesnym wyrazem starożytnej sztuki opowiadania historii. Cyfrowe historie czerpią swoją moc poprzez splatanie obrazów, muzyki, narracji i głosu, nadając w ten sposób głęboki wymiar i żywy kolor postaciom, sytuacjom, doświadczeniom i spostrzeżeniom" (LeslieRule, Digital Storytelling Association)

Koncepcja Digital Storytellingu zaczęła być używana przez autorów, którzy stosowali ją w filmach dokumentalnych i innych produktach komunikacyjnych opartych na historii, takich jak miniserialem Kena Burnsa *The Civil War* lub w warsztacie stworzonym w 1993 roku przez **American Film Institute**, skoncentrowanym na produkcji "krótkich filmów z narracją";.

Digital Storytelling został później opracowany przez Joe Lamberta w połowie 1990 roku w metodę szkoleniową. Następnie Lambert założył **Center for Digital Storytelling**, które regularnie oferuje kursy szkoleniowe z tej metody.

Typowe fazy DS w pracy z grupą

Metodologia Digital Storytelling (DS) składa się z pięciu głównych faz:

1 - Spotkanie wstępne (*Briefing*)

W tej fazie uczestnicy zapoznają się z koncepcjami, procesami i niektórymi przykładami DS. Ważnymi obszarami, które należy omówić w briefingu, są:

- badanie elementów DS,
- wyjaśnienie procesu i czasu, dostarczenie informacji na temat wymagań na nadchodzące sesje, tj. kiedy napisać scenariusz, przynieść zdjęcia itp.
- dostarczanie informacji o wymaganym wyposażeniu technicznym,
- wprowadzenie istotnych porad prawnych/dotyczących praw autorskich.

2-Pisanie

Proces pisania rozpoczyna się od opowiadania historii w kręgu, aby umożliwić uczestnikom tworzenie historii i łączenie się w grupy. Ta faza kończy się stworzeniem scenariusza, historii składającej się z około 250 słów. Zazwyczaj w podejściu DS historii te dotyczą ważnych momentów życia, zmian, nauki.

3 - Nagrywanie (dodanie obrazów i muzyki)

W tej fazie uczestnicy przeczytają i zapiszą historię; Ważne jest, aby podkreślić, że jakość techniczna i nagrania głosu mają kluczowe znaczenie dla sukcesu DS. Ważne, w związku z tym:

- zidentyfikować najlepsze miejsca do nagrywania historii; przydatne będzie ciche i wolne od echa miejsce,
- ważne jest, aby dysponować odpowiednimi narzędziami do nagrywania; przydatne będzie posiadanie cyfrowego rejestratora, ale nawet smartfony mają obecnie doskonałej jakości systemy nagrywania głosu;
- może być konieczne wykonanie kilku testów czytania, aby wytrenować głos, zapraszając osobę do dobrego artykułowania słów, wprowadzania przerw w razie potrzeby, nadawania odpowiedniej intonacji do czytania.

Na tym etapie uczestnicy będą szukać fotografii, które będą kojarzone z tekstem. W miarę możliwości wykorzystajmy osobiste zdjęcia autora, odnoszące się do opowiadanej historii. Możemy również korzystać ze zdjęć zrobionych z innych źródeł, o ile są one wolne od praw autorskich i wystarczającej jakości. Możliwe jest również dołączenie do opowieści rysunków lub zdjęć wykonanych specjalnie na potrzeby narracji.

Jeśli chcemy towarzyszyć narracji z muzyką w tle, wybierzemy muzykę wolną od praw autorskich.

Zarówno w przypadku wyboru zdjęć, jak i muzyki, obecnie istnieje wiele stron internetowych, które umożliwiają pobieranie obrazów i muzyki bez praw autorskich; ale konieczne będzie uwzględnienie autora w napisach końcowych.

4 – Edycja

Edycja to praca, która wymaga czasu, wysiłku, ale może być bardzo satysfakcjonująca, gdy uczestnicy widzą i dzielą się swoją pracą:

- poświęć sesję, aby udzielić instrukcji dotyczących korzystania z programu do edycji,
- utwórz scenorys (*storyboard*), aby określić, w jaki sposób obrazy będą towarzyszyć historii.

5 – Udostępnianie

Udostępnianie jest kluczową częścią tworzenia DS. Każde cyfrowe opowiadanie historii rodzi się w jakiś sposób, aby dzielić się nim z innymi. Pod koniec procesu tworzenia DS zorganizujemy zatem przestrzeń na udostępnienie opowieści. Możemy zorganizować wydarzenie z grupą uczestników i innymi gośćmi. Dzielenie się swoją pracą twórczą będzie ważną gratyfikacją dla uczestników.

Inne sposoby udostępniania to rozpowszechnianie historii przez Internet, na przykład za pośrednictwem strony www.storyap.eu, stworzonej przez w ramach projektu StoryDeC.

Wideo uczestniczące

Autor: Clive Robertson

Wideo uczestniczące (*participatory video, PV*) to podejście stosowane głównie w celu zachęcania do rozwoju indywidualnego i grupowego. Podczas gdy uczymy się umiejętności technicznych, organizacyjnych i kreatywnych i tworzymy przy tym materiał wideo, pozytywna zmiana, przez którą przechodzą uczestnicy w ramach procesu jest często postrzegana jako najważniejszy wynik.

Praktycy wykorzystują wideo i odtwarzanie go do zaangażowania w dyskusję grupową, nawiązania relacji opartej na współpracy i do uruchamiania działań grupowych. Tworzenie wideo zapewnia uczestnikom przydatne narzędzie na zbadanie swojej sytuacji i wspólną refleksję nad doświadczeniami, aby pogłębić ich zrozumienie rzeczywistości i doprowadzenia do zmiany w oparciu o pojawiającą się wiedzę.

Wideo uczestniczące jest często wykorzystywane do angażowania w działania najbardziej marginalizowanych grup w społeczeństwie, do budowania spójności społecznej, rozwijania sieci współpracy i wspierania kreatywnych rozwiązań występujących w społeczności problemów.

Odbywa się to za pomocą ćwiczeń wideo, a także innych kreatywnych metod opowiadania historii, aby stymulować głębsze poznanie rzeczywistości. Otwiera to przestrzeń do nauki i dzielenia się, wspólne omawianie problemów oznacza, że mogą pojawić się nowe historie, które mogą zaoferować rozwiązania. Tworząc własne ścieżki rozwoju, ludzie są bardziej skłonni do działania w celu wprowadzenia zmian. Wnioski i rekomendacje, które wyłaniają się z projektów, mogą być skutecznie komunikowane.

"Wideo może być potężnym narzędziem do stymulowania wyrażania siebie i interakcji w pracy nad rozwojem grupy. Wideo, użyte w sposób partycypacyjny, zachęca ludzi do badania otaczającego ich świata, podnoszenia świadomości na temat ich sytuacji i pomagania im w bardziej aktywnym angażowaniu się w decyzje, które wpływają na ich życie. "

Shaw, J and Robertson, C (1997) **Participatory Video: A practical guide to use video creatively in group development work**, Londyn, Routledge

Wideo uczestniczące to interaktywny proces grupowy, zazwyczaj ułatwiany przez facylitatora, który ma na celu budowanie wpływu społecznego uczestników. Członkowie grupy nagrywają siebie i otaczający ich świat oraz kreatywnie przekazują własne historie.

W sesjach partycypacyjnych:

- Uczestnicy zawsze obsługują sprzęt (a nie osoby prowadzące, facylitator)

- Uczestnicy działają na zmianę w każdej roli.
- Wszystko, co nagrane, jest natychmiast odtwarzane w całości
- Wszyscy uczestnicy wyrażają zgodę na pojawienie się na wideo (przynajmniej w początkowych sesjach)
- Inni ludzie nigdy nie są filmowani bez pozwolenia
- Materiał wideo nagrany podczas wstępnych warsztatów jest poufny (chyba że wcześniej uzgodniono inaczej)

Wideo uczestniczące jest używane w różnych kontekstach do zaangażowania społecznego

- **Wzmocnienie pozycji społeczności** – Wideo uczestniczące ma na celu nawiązanie kontaktu ze społecznością, która żyje w warunkach marginalności i danie jej możliwości zastosowania ekspresyjnego języka i reprezentowania siebie, z ostatecznym celem zbudowania ścieżki upodmiotowienia i prawa do wyrażania siebie,
- **Rzecznictwo** – Wideo uczestniczące jest używany przez grupę osób, które zamierzają zgłosić problem i zgłaszać roszczenia za jego pośrednictwem, aby zmobilizować opinię publiczną,
- **Terapeutyczne** – Wideo uczestniczące jest używane przez osoby, które podążając tą ścieżką, chcą doprowadzić do zmiany społecznej, do redukcji swojego dyskomfortu,
- **Badania** – Wideo uczestniczące w niektórych przypadkach jest wykorzystywane jako antropologiczne / społeczne / etnograficzne narzędzie badawcze w określonym obszarze badań, alternatywne narzędzie do kontaktu z innymi i zapewnienia im przestrzeni do swobodnej ekspresji.

Typowe etapy wideo uczestniczącego (PV) w pracy z grupą

Uczestnicy rozwijają nie tylko umiejętności techniczne wymagane do tworzenia filmów, ale także szeroki zakres umiejętności komunikacyjnych, organizacyjnych i społecznych. Dowiadują się więcej o sobie i o sobie nawzajem. Poprzez aktywność grupową wideo może pomóc w budowaniu pewności siebie i poczucia własnej wartości. PV są praktycznie oparte na wykorzystaniu gier i ćwiczeń. Duży nacisk kładzie się na wspólną pracę, a sesje są zaplanowane tak, aby były jak najbardziej przyjemne. Zachęca się do współpracy, i bardziej do pozytywnej informacji zwrotnej niż krytyki.

Początkowo gry i ćwiczenia służą do angażowania osób w proces korzystania ze sprzętu i pojawiania się przed kamerą. Zazwyczaj odbywa się to na warsztatach grupowych. Umiejętności techniczne są wprowadzane w przystępny sposób, każdy na zmianę wykonuje wszystkie role i wszystko jest natychmiast obserwowane. Nikt nie może brać udziału w warsztacie bez zgody na pojawienie się również w nagrany wideo, a cały nagrany materiał jest poufny do czasu, gdy grupa będzie gotowa i zgodzi się rozpocząć nagrywanie i udostępnianie wideo innym osobom. Ćwiczenia te mają na celu nauczenie różnych aspektów produkcji wideo i zainicjowanie treści. Uczestnicy przeprowadzają wywiady i uczą się, jak konstruować historie, aby dzielić się nimi z innymi. Poprzez ćwiczenia grupowe badają, jakie wyzwania stoją przed społecznościami i jak zaangażować się w ich rozwiązanie.

Proces PV może zapewnić uczestnikom możliwość eksperymentalnej i twórczej współpracy, umieszczając ich na stanowiskach odpowiedzialnych i kontrolnych. Wideo jest potężnym narzędziem i jeśli jest używane

prawidłowo może być doskonałym motywatorem do pracy grupowej. Może zachęcać do rozwoju społeczności, a także podnosić kwestie problematyczne i rozwijać odwagę uczestników do przedstawiania swoich pomysłów. **Wideo uczestniczące ma na celu rozwijanie zdolności i pewności siebie do wyrażania swoich pomysłów i komunikowania ich innym. Promuje interakcję i współpracę.**

Typowa struktura PV, z etapami zarówno produkcyjnymi, jak i procesowymi, może wyglądać następująco:

1. Początkowe zaangażowanie

Gry i ćwiczenia PV, aby grupa pracowała razem, umiejętności techniczne rozwijane wraz z obserwacją innych. Uczestnicy zamieniają się rolami, nikt nie zostaje zidentyfikowany jako operator kamery, reżyser itp. Nic z tego nie jest udostępniane poza warsztatem

2. Rozwijanie pomysłów

Technika storyboard i inne ćwiczenia, takie jak ćwiczenia opowiadania historii na dany temat w celu rozwijania i rozszerzania pomysłów na treść. Uczestnicy pracują nad sekwencjami wizualnymi i pytaniami do wywiadu.

3. Nagrywanie treści

Sesje mogą być wykorzystywane do nagrywania materiału przez samych uczestników, przeglądania treści, pracy nad sekwencjami wizualnymi wspierającymi narracje.

4. Edycja

W miarę postępu edycji jest to zazwyczaj podejmowane przez facylitatorów, którzy następnie udostępniają online wersje robocze edycji grupie i na sesjach, aby grupa mogła wprowadzać poprawki. Dalsza produkcja może odbywać się w razie potrzeby.

5. Udostępnianie

Ostateczna zawartość, która ma zostać udostępniona, może nie być pojedynczym tradycyjnym wideo. Mogą to być klipy na stronie internetowej lub posty w mediach społecznościowych. Projekt pozwala uczestnikom opowiadać własne historie własnymi słowami i kontrolować proces ich rozpowszechniania. Powinni być w pełni zaangażowani w dyskusje na temat tego jak to się odbywa.

6. Ewaluacja, podsumowanie

Podsumowanie i rozwijanie stałego wsparcia dla uczestników

Facylitacja grup w ramach wideo uczestniczącego

Wideo uczestniczące może być stosowane w ramach krótkiego lub bardzo długiego procesu. Warsztat składający się z 3 lub 4 wybranych ćwiczeń może trwać krócej niż 1 godzinę, podczas gdy niektóre projekty trwają wiele lat, a nawet dziesięcioleci.

"Wideo uczestniczące to interaktywny proces grupowy, za pośrednictwem działań związanych z nagrywaniem i odtwarzaniem"

wideo, wczesne etapy angażują uczestników w filmowanie siebie i otaczającego ich świata, oglądanie tych nagrań razem (odtworzenie), a następnie zastanawianie się nad tym, co zostało powiedziane lub pokazane. Później członkowie grupy tworzą własne "filmy" (np. historie wideo, klipy) dla różnych odbiorców w zależności od kontekstu i konkretnego celu projektu. "

Shaw, J. (2021). **Extended participatory video processes**. In: Burns, D., Howard, J. and Ospina, S. (eds.) *The SAGE Handbook of Participatory Research and Enquiry*. London SAGE Publishing.

Wideo uczestniczące wykorzystuje funkcję natychmiastowego odtwarzania wideo do budowania empirycznych cykli uczenia się, opartych początkowo na krótkich, łatwych do wykonania ćwiczeniach. Dlatego ważne jest, aby sprzęt był ustawiony w taki sposób, aby umożliwić najlepszy dostęp uczestnikom i urządzeniu do odtwarzania.

Sprzęt w warsztatach PV musi być w stanie wykonać następujące czynności:

- Być podłączone do telewizora/monitora, aby ludzie (inni niż tylko operator kamery) mogli zobaczyć, co jest nagrywane.
- Możliwość natychmiastowego odtwarzania treści nagranych dla całej grupy bez konieczności przenoszenia lub korzystania z innego urządzenia.
- Ma zewnętrzne wejście mikrofonowe i gniazdo słuchawkowe, aby zapewnić skuteczne nagrywanie dźwięku (w czasie rzeczywistym).
- Idealnie powinien mieć funkcję odtwarzania kilku klipów jeden po drugim (w edycji aparatu).
- Być jednakowo dostępny dla wszystkich w grupie, np. niezależnie od niepełnosprawności, poziomu umiejętności.
- Nie może być kontrolowany przez konkretną osobę lub grupę.

Typowa ustawienie podczas warsztatu

Kamera wideo na statywie jest umieszczona obok stołu z monitorem, który można obrócić podczas filmowania, aby operator kamery i fasilitator mogli go widzieć w trakcie nagrań, a następnie obrócić monitor do grupy podczas odtwarzania. Uwaga: grupa nie powinna być w stanie zobaczyć siebie podczas nagrywania, ponieważ jest to bardzo rozpraszające.

Zazwyczaj sesje wideo mają 6-10 uczestników co pozwala każdemu wziąć udział i wykonać wszystkie role. Jeśli jest zbyt wielu uczestników może to być frustrujące dla osób biorących udział. W przypadku większych grup często bardziej efektywne i angażujące jest prowadzenie 2 krótszych sesji z 10 osobami, niż 1 długa sesja z 20.

Grupa powinna czuć, że sprzęt jest dla nich i mogą go używać według własnego uznania w ramach projektu, bez zewnętrznej presji na jego użycie (tj. Sprzęt nie jest własnością konkretnej osoby w grupie lub właścicieli, którzy mogą być w stanie sprawować kontrolę nad wykorzystaniem grup, edytować treść lub nadmiernie wpływać na to w jaki sposób, gdzie lub kiedy jest używany).

Idealnie byłoby, gdyby grupa czuła, że sprzęt jest ich zbiorową odpowiedzialnością, są odpowiedzialni za opiekę i ochronę oraz że mają wystarczającą kontrolę nad jego użyciem. Oprócz ograniczeń technicznych (które są znaczne) oznacza to, że telefony, tablety itp. nie są idealne do użytku w warsztacie PV ze względu na charakter własności i brak elastyczności. Później w projektach mogą być używane przez osoby w grupie do generowania uzgodnionych treści. Lustrzanki cyfrowe (aparaty cyfrowe) są możliwą opcją, ale niewiele niedrogich ma gniazda mikrofonowe i słuchawkowe. Jednak nawet przy ograniczeniach sprzętowych praktycy mogą korzystać z elastyczności partycypacyjnego podejścia wideo do pracy grupowej, dostosowując ćwiczenia do posiadanego sprzętu i kontekstu, w którym pracują.

Toolkit

Ta ostatnia część podręcznika zawiera szczegółowy opis ścieżek edukacyjnych stworzonych przez partnerów projektu, które mają na celu rozwój kompetencji społecznych i obywatelskich poprzez metody opowiadania historii.

1. Opowiadanie o działaniach na rzecz zmiany społecznej
2. Autobiograficzna metoda opowiadania historii: Rzeka życia
3. 5 W opowiadania historii
4. Moja historia w historii
5. Byłem tam, jestem tutaj, idę do przodu.
6. Obywatel z otwartymi oczami
7. Lalki dla aktywnego obywatelstwa
8. Si Fossi Foco ...
9. Historie się toczą
10. Cyfrowe opowiadanie historii dla zmian społecznych
11. Cyfrowe opowiadanie historii dla zmian społecznych - zdalny warsztat 1
12. Digital Storytelling for Social Change - Zdalny warsztat 2
13. Moja historia - inspiracja dla innych
14. Drogi przyszły mnie
15. Nakręcony przez Shot Documentary
16. Przedmioty składające się na historię Karola
17. Nowa Planeta
18. Mały akt o braku wartości obywatelskich
19. Metoda filmowania - Metodologia filmowa, Film odzwierciedlający i Spread
20. Gra planszowa StoryDeC

* Opowiadanie o działaniach na rzecz zmiany społecznej *

Storie di Mondi Possibili

Zastosowane metody opowiadania historii:

X Metodologie autobiograficzne

- Cyfrowe opowiadanie historii
- Wideo partycypacyjne
- Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Numer	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
3	Billboardy, kolorowe arkusze, markery, komputery, głośniki.	14-30	Od 8 do 14	7,5 godz.	Przygotowanie materiałów edukacyjnych, plakatów, sprzętu	Promowanie świadomości zmian społecznych

Tytuł	<i>Opowiadanie o działaniach na rzecz zmiany społecznej</i>
Opis ćwiczenia	Opowiadanie historii zmian społecznych za pomocą metodologii autobiograficznych
Temat	Opowiadanie osobistych doświadczeń związanych z działaniami i projektami, które próbują stworzyć zmianę społeczną; indywidualne lub zbiorowe doświadczenia; żył bezpośrednio lub wykonany przez innych.
Cele	<p>Opowiadanie osobistych doświadczeń związanych z działaniami i projektami, które próbują stworzyć zmianę społeczną; indywidualne lub zbiorowe doświadczenia; żył bezpośrednio lub wykonany przez innych.</p> <p>Zastanówcie się wspólnie nad znaczeniem tych doświadczeń, nad tym, czego możemy się z nich nauczyć, nad wartościami i światopoglądami, które zawierają.</p> <p>Zastanówcie się wspólnie nad tym, w jaki sposób te przeżyte doświadczenia mogą zainspirować nasze działania na rzecz zmian społecznych.</p> <p>Poprzez te historie i refleksje na ich temat, wydobądź umiejętności obywatelskie i społeczne, które leżą u ich podstaw.</p>

Materiały	<p>Białe i kolorowe arkusze A4</p> <p>Flipchart</p> <p>Znaczniki</p> <p>Jeśli nie ma tabel, pomocne będzie posiadanie folderów lub tabletek, na których uczestnicy mogą się oprzeć, aby pisać.</p> <p>Uczestnicy mogą zdecydować, czy pisać ręcznie, czy za pomocą własnego notatnika.</p> <p>Poprosimy uczestników o przyniesienie swoich komputerów, jeśli to możliwe, aby przesłać historie do StoryAP.</p>
Przygotowanie	<p>Przygotuj pokój z krzesłami w kręgu, ale tak, aby było również miejsce na lodołamacz.</p> <p>Przygotowujemy stół z kartami, arkuszami, markerami i wszystkimi materiałami, które przydadzą się uczestnikom.</p> <p>Jeśli to możliwe, przygotowujemy stoły po jednej stronie sali, na których uczestnicy mogą się oprzeć, aby pisać, ręcznie lub za pomocą komputera.</p>
Instrukcje	<p>Działanie podzielone jest na jedno spotkanie od 9.30 do 17.00, składające się z kilku faz:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Faza pisania, która obejmuje lodołamanie, prezentację uczestników, cele, listę wspomnień, pisanie, dzielenie się; - publikacja na StoryAP; - refleksja w grupie nad znaczeniem opowiadanych historii; - refleksja nad metodologią i nad tym, jak ją zastosować we własnych kontekstach; - ocena i wnioski. <p>W dodatku szczegółowy opis działalności.</p>
Podsumowanie i ocena	Każda sesja zawiera ostatnią część dzielenia się opiniami
Autor(zy) - Źródła	Andrea Ciantar.

OPIS WARSZTATU

Warsztaty trwają jeden dzień, od 9.30 do 17.00.

Czas trwania	Aktywność	Ma
20 m.	<p>Ćwiczenie lodołamacza: Przywoływanie krótkich wspomnień jako para</p> <p>Uczestnicy swobodnie poruszają się po sali, a gdy złapią wzrok innego uczestnika, dzielą się z nim krótkim wspomnieniem. Następnie uczestnicy</p>	<p>Ćwiczenie to ma na celu:</p> <ul style="list-style-type: none"> -stworzyć przyjazne środowisko do dzielenia

	<p>zmieniają osobę i dzielą inną pamięć i tak dalej.</p> <p>(facylitator może najpierw pokazać ćwiczenie, a następnie je uruchomić, proponując na początku, aby podzielić się wspomnieniami z dzieciństwa, na przykład o grach z dzieciństwa; następnie facylitator może zaproponować dzielenie się wolnymi wspomnieniami).</p>	<p>się osobistymi doświadczeniami;</p> <p>- zacznij przywoływać osobiste wspomnienia.</p>
30 m.	<p>Krótkie wprowadzenie do projektu i działania</p> <p>Przygotowujemy plakat lub ulotkę, która podsumowuje podstawowe informacje o projekcie i ścieżce.</p> <p>Prezentacja uczestników</p> <p>Przygotowujemy krótki arkusz prezentacji: imię, narodowość, zawody, rzeczy, które lubisz i nienawidzisz....</p> <p>Poświęćmy trochę czasu na wypełnienie formularza, a następnie możemy je udostępnić; wszystkie karty można przykleić na billboardzie lub ścianie.</p> <p>Określ cele działania</p> <p>Przygotowujemy plakat z celem, który sobie postawiliśmy.</p> <p>Na przykład możemy zaproponować plakat z następującymi celami:</p> <p>Opowiadanie osobistych doświadczeń związanych z działaniami i projektami, które próbują stworzyć zmianę społeczną; indywidualne lub zbiorowe doświadczenia; żył bezpośrednio lub wykonany przez innych.</p> <p>Zastanówcie się wspólnie nad znaczeniem tych doświadczeń, nad tym, czego możemy się z nich nauczyć, nad wartościami i światopoglądami, które zawierają.</p> <p>Zastanówcie się wspólnie nad tym, w jaki sposób te przeżyte doświadczenia mogą zainspirować nasze działania na rzecz zmian społecznych.</p> <p>Poprzez te historie i refleksje na ich temat, wydobądź umiejętności obywatelskie i społeczne, które leżą u podstaw.</p>	<p>Ma:</p> <p>- określenie celów działania;</p> <p>- określa zasady Grupy.</p>
15 m.	<p>Reguły nawigacji</p> <p>Proponujemy kilka wspólnych zasad dla grupy:</p> <p>Reguły nawigacji</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brak osądu i poufności - Brak korzystania ze smartfona podczas warsztatów - Zachowaj ciszę podczas ćwiczeń pisania autobiograficznego, jako ważny stan psychiczny, aby zanurzyć się we wspomnieniach - Podczas udostępniania słuchaj bez komentowania i czytaj historie bez dodawania komentarzy - Możemy pisać w naszym ojczystym języku, a jeśli język grupy jest inny (np. angielski) możemy zrobić podsumowanie do udostępnienia w języku angielskim, po przeczytaniu tekstu w języku, którego używaliśmy 	<p>Ma:</p> <p>- tworzenie podstawowych reguł dla ścieżki narracyjnej.</p>

	- (pytamy, czy istnieją inne zasady do zaproponowania ...)	
15 m.	Przerwa kawowa	
1 ora e 30 minuti	<p>Działanie: "Historie zmian społecznych: lista pamięci ..."</p> <p>a) W tej fazie każdy uczestnik postara się sporządzić listę wspomnień związanych z doświadczeniami, działaniami i projektami związanymi z tematyką zmiany społecznej; indywidualne lub zbiorowe doświadczenia; żył bezpośrednio lub wykonany przez innych.</p> <p>Facylitator pokazuje przygotowany wcześniej plakat, który zawiera różne dane wejściowe związane z tym tematem. :</p> <ul style="list-style-type: none"> - doświadczenia, działania i projekty związane ze zmianami społecznymi, które były dla mnie ważne; mogą to być doświadczenia indywidualne lub zbiorowe; żył bezpośrednio przeze mnie lub stworzony przez innych. - Ludzie, od których nauczyłem się czegoś ważnego dla zrozumienia świata, społeczeństwa, różnic kulturowych... - Ten czas, kiedy byłem oburzony niesprawiedliwością - Wtedy wyobraziłem sobie inny świat - Tym razem przyczyniłem się do zmiany społecznej... -... .. (możesz znaleźć inne motywy...) <p>b) Każdy uczestnik przygotowuje od 8 do 10 kart o wielkości jednej czwartej A4. Każdy uczestnik pokrótce zapisze wspomnienie na każdym arkuszu, zaczynając od bodźców zaproponowanych na plakacie.</p> <p>c) Grupa dzieli się tymi krótkimi wspomnieniami.</p> <p>d) Każdy uczestnik wybiera jedno z krótkich wspomnień i opowiada je szerzej; jaka jest historia? Czego nauczyłem się z tej historii? Każdy znajdzie tytuł dla jej historii. Przydatne do używania muzyki podczas pisania.</p> <p>e) Uczestnicy dzielą się tym, co napisali.</p>	<p>Ma:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sprzyjanie powstawaniu wspomnień - pisać opowiadania
40 m.	<p>Zastanawiamy się nad wartościami i wizjami, umiejętnościami, praktykami</p> <p>Facylitator pokazuje duży billboard podzielony na trzy części:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Wartości, wizje - Jakie są wartości i wizje leżące u podstaw doświadczeń, które opowiedzieliśmy? -Umiejętności - Jakie są kompetencje obywatelskie i społeczne, które zostały wdrożone w tych doświadczeniach? (przydatne jest przygotowanie kolejnego plakatu na stronie, który wymienia główne kompetencje obywatelskie i społeczne, patrz strona 5 tego podręcznika). Praktyki - Jakie są praktyki, działania, których te doświadczenia mogą nas nauczyć i które mogą być przydatne do wspierania zmian społecznych? <p>Prosimy wszystkich o zapisanie na kartach elementów, które znaleźli, odpowiadających trzem kategoriom. Następnie przyklejamy je na billboardzie. W ten sposób otrzymamy swego rodzaju mapę wielorakich</p>	<p>Cel:</p> <p>Dzieło refleksji i zbiorowego opracowania opowiadanych doświadczeń.</p>

	znanie doświadczeń opowiadanych przez grupę.	
1 godz.	Obiadowa	
1 godz.	<p>Prześlijmy historie do StoryAP</p> <p>Edytujemy historie, tworząc dokument, który zawiera; tytuł, autor, znaczący obraz, historia.</p> <p>Przesyłamy historie do StoryAP; w tym celu uczestnicy utworzą swoje osobiste konto na portalu.</p>	Dzielenie się historiami na StoryAP.
1 godz. 30 m.	<p>Zastanówmy się nad metodologiami</p> <p>Zastanowimy się nad zastosowaną metodologią i sposobem jej zastosowania w kontekstach, w których działają uczestnicy.</p> <p>Podczas tej sesji odbędą się następujące fazy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prześledzimy różne fazy animacji warsztatów, tj. lodołamanie, prezentacja uczestników, cele, lista wspomnień, pisanie, udostępnianie, publikacja na StoryAP. refleksja w grupie. - Uczestnicy symulują, poprzez metodologię odgrywania ról, różne etapy realizacji laboratorium. - Uczestnicy dzielą się pomysłami na temat stosowania tych metodologii, w jakich kontekstach, z jakimi celami edukacyjnymi. 	Refleksja metodologiczna
30 m.	<p>Ocena i wnioski</p> <p>Możemy zastosować metodologię oceny różnych aspektów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zawartość warsztatu; - logistyka; - przewożenie. <p>Dla każdego z tych aspektów możemy poprosić uczestników o wskazanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - co im się podobało; - co można poprawić. <p>Ocena ta może być dokonana za pomocą anonimowego kwestionariusza jakościowego lub poprzez umieszczenie go i billboardu.</p> <p>Na koniec proponujemy napis "Zabieram ze sobą", w którym uczestnicy wypełnią listę 10 rzeczy, które przynoszą ze sobą po warsztatach, w tym naukę, pomysły, narzędzia, emocje, obrazy itp.</p>	Ocena i zakończenie warsztatów.

* Autobiograficzna metoda opowiadania historii: Rzeka życia *

Mobilizing Expertise

Zastosowane metody opowiadania historii:

X Metodologie autobiograficzne

- Cyfrowe opowiadanie historii
- Partycypacyjny Video
- Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Numer	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
2/3	Markery, klej, nożyczki, zdjęcia, flipchart i papier.	Bez ograniczeń	6-12	Minimum 1 godzina.	Upewnij się, że masz wystarczająco dużo materiału.	Aby móc swobodnie wyrażać siebie i dzielić się swoją historią z ludźmi z innych kultur.

Tytuł	<i>Autobiograficzna metoda opowiadania historii: Rzeka życia</i>
Opis ćwiczenia	<p>Działanie: Rzeka Życia jest elastycznym działaniem twórczym i może być wykorzystywane do indywidualnych wprowadzeń, dla grup, aby przyjrzeć się problemowi lub możliwościom projektu, dla grup, aby zastanowić się nad postępami.</p> <p>Wpływ:</p> <p>Umożliwia indywidualną refleksję i poprawia interakcje społeczne.</p> <p>Pozwala na głęboką, prowokującą do myślenia rozmowę i twórcze odkrywanie.</p> <p>Metody:</p> <p>Metoda aktywności koncentruje się na kreatywności. Metoda aktywności zaczyna się od tworzenia plakatów wizualnych, które reprezentują myśli jednostki, które mogą również łączyć się w cały obraz. Każdy plakat może zawierać zdjęcia, elementy 3D, kartę, materiały, farbę, brokat, klej, wycinki z czasopism, rysunek itp.</p> <p>To ćwiczenie obejmuje refleksję i sesję podsumowującą.</p>
Temat	<p><u>Temat ogólny</u> - Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi,</p> <p><u>Temat szczegółowy</u> - Ulepszone wyrażanie siebie poprzez tworzenie, Konstruktynwa praca z innymi</p>

	Zdolność do refleksji nad sobą
Cele	<p>Celem projektu jest zgromadzenie zróżnicowanego grona osób; imigrantów, uchodźców i miejscową ludność w celu dzielenia się doświadczeniami życiowymi i dzielenia się wiedzą poprzez wizualne autobiograficzne metody opowiadania historii.</p> <p>Aby poszczególni uczestnicy mogli wyrażać się w sytuacjach pozaformalnych i otrzymywać możliwość swobodnego dzielenia się swoją historią z ludźmi innych kultur / narodowości.</p>
Materiały	Markery, materiały eksploatacyjne (klej, brokat, czasopisma, materiały do scrapbooków, nożyczki itp.), zdjęcia (jeśli wolisz), papier flipchart i / lub tablica / powierzchnia do rysowania.
Przygotowanie	<p>Aby dokładnie sprawdzić, czy masz wystarczającą ilość markerów, materiałów eksploatacyjnych, zdjęć (jeśli wolisz), papieru do flipchartów i / lub tablicy / powierzchni do rysowania. Konieczne jest również posiadanie aparatu do zrobienia zdjęcia efektu końcowego.</p> <p>Energizery są bardzo ważną i niezbędną częścią rzeki życia ze względu na fakt, że uczestnicy będą dzielić się bardzo osobistymi historiami, a w niektórych przypadkach najlepiej jest, jeśli czują się komfortowo w swojej obecności.</p> <p>Aktywność obejmująca zapamiętywanie pamięci byłaby najbardziej istotna, ponieważ aktywność ta polega na tym, że ludzie aktywnie przywołują informacje i dzielą się nimi z innymi wokół nich.</p>
Instrukcje	<p>Wyjaśnij metaforę życia projektu itp.</p> <p>Wskaż, że rzeka czasami płynie wolniej, innym razem szybciej, że są przeszkody, zamożności, a nawet zwierzęta (Przestrzeń ta może być rozszerzona poprzez dokładniejsze opisanie rzeki).</p> <p>Spraw, aby uczestnicy zrozumieli, że ich zadaniem jest wskazanie istotnych elementów, które przyczyniły się do ukształtowania ich Rzeki Życia w takiej postaci, w jakiej jest teraz.</p> <p>Daj uczestnikom kilka minut na zastanowienie.</p> <p>Poproś uczestników, aby wykorzystali zapasy i swoje umiejętności rysowania podczas ćwiczenia, aby ukształtować swoją rzekę i pokazać historię wspomnień, które próbują ujawnić grupie.</p> <p>Poproś wolontariuszy, aby porozmawiali o swoich zdjęciach. • Zostaw pytania na koniec. • Wierzba 5-7 minut dla każdego uczestnika. • Jeśli masz większą grupę, możesz rozważyć podzielenie ich na mniejsze grupy, aby wszyscy mieli szansę się podzielić.</p>

	<pre> graph TD DZIAŁANIE --> OPOWIEŚĆ OPOWIEŚĆ --> BUDOWANIE["BUDOWANIE POWIĄZANIA MIĘDZY OPOWIEŚCIĄ (DOŚWIADCZENIEM) A KOMPETENCJAMI (REFLEKSJA)"] BUDOWANIE --> WNIOSEK["WNIOSEK, TWORZENIE TEORII"] WNIOSEK --> PLANOWANI["PLANOWANI DZIAŁAŃ, PODEJMOWANIE DECYZJI (CO MOGĘ/MOŻEMY ZROBIĆ?)"] PLANOWANI --> DZIAŁANIE </pre>
<p>Podsumowanie i ocena</p>	<p>Po zakończeniu prezentacji poświęć czas na refleksję z grupą. • Zadaj im pytania o to, jak to było podzielić się tym, czego się nauczyli i jakie wnioski mogą wyciągnąć z działania. • Zrób zdjęcie rysunków do ewentualnego wykorzystania i udostępnienia w przyszłości.</p> <p>Pamiętaj, aby uświadomić uczestnikom, że każda odpowiedź, rysunek lub wspomnienie jest tak samo ważne jak wszystkich innych.</p> <p>Podsumowanie - facylitator powinien formułować pytania refleksyjne oparte na kompetencjach obywatelskich (dobrze byłoby wziąć udział w tym podsumowaniu w formie koła pytań, każdy odpowiada jeden po drugim w kręgu). Na przykład, Czując się bardziej częścią grupy, mając zdolność wyrażania siebie i rozumiejąc różnice kulturowe, zauważając również różnice w stylach ludzi i różnice między jednostkami.</p> <p>Dobrze będzie również, jeśli facylitator zrewiduje, czy kluczowe kompetencje zostały spełnione i zastanowi się, które kompetencje zostały zrozumiane i dlaczego.</p> <p>OCENA -</p> <p>Uczestnicy dowiedzą się, jak zapamiętać swoją osobistą historię i będą mogli podzielić się nią z grupą i stworzyć z nią fizyczne dzieło sztuki.</p> <p>Nauczą się również, jak zastanowić się nad sobą i tym, co stworzyli.</p> <p>Nauczą się interpretować informacje z historii i kreacji innych uczestników.</p>
<p>Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo</p>	<p>Działania w ramach Metody Autobiograficznej, takie jak Rzeka Życia, mają potencjał wspierania wszystkich rodzajów wrażliwych i defaworyzowanych młodych ludzi.</p> <p>Korzystanie z tego narzędzia daje wszystkim typom użytkowników czas na zastanowienie się nad swoimi przeszłymi osiągnięciami i wyzwaniem oraz umożliwia im stworzenie indywidualnej lub wspólnej wizji. Wizja ta może być związana z dowolną organizacją jako działanie grupowe lub indywidualnym uchodźcą.</p>

	<p>Ta aktywność jest prowadzona przez użytkownika, co oznacza, że wybrany użytkownik może wziąć z aktywności to, co chce i dostosować ją do własnych potrzeb. Pomaga każdemu zbadać twórcze napięcie między oczekiwaniami / rzeczywistością i opracować praktyczne kroki w celu operacjonalizacji wspólnej wizji.</p> <p>Osoby fizyczne mogą ujawnić poufne lub poufne informacje o sobie. W związku z tym ważne jest, aby zacząć od dyskusji na temat poufności.</p>
Autor(zy) - Źródła	Charlotte Meletli, http://www.click4it.org

Inne kategorie

Wielkość grupy	6 - 10 osób
Przedział wiekowy	Bez ograniczeń
Złożoność	Potrzebujesz czasu i materiałów, aby przygotować działanie i potrzebujesz więcej doświadczenia w jego dostarczaniu; np. potrzebujesz różnych materiałów sportowych, możesz grać w dowolnym miejscu, a ćwiczenie jest bardziej skomplikowane do wyjaśnienia uczestnikom, aby uzyskać pełną wartość z korzystania z tej metodologii.
Godzina	Minimalny czas wynosi <u>1 godzinę</u> , ale sesje mogą trwać znacznie dłużej niż to w zależności od potrzeb fasilitatorów i ograniczeń czasowych uczestników.

* 5W opowiadania historii *

Real Time Video

Zastosowane metody opowiadania historii:

X Metodologie autobiograficzne

- Cyfrowe opowiadanie historii
- Partycypacyjny Video
- Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Numer	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
Pośredni	Długopisy papierowe Laptop / tablet lub telefon, dostęp do internetu.	16+	Do 10 online.	1 godzina	Musisz być w stanie wziąć udział online za pomocą odpowiedniego oprogramowania.	Aktywne uczestnictwo, interakcja z innymi ludźmi, zrozumienie, w jaki sposób wykorzystywane są media.

Tytuł	<i>5W opowiadania historii</i>
Opis ćwiczenia	Ćwiczenie, które pomoże uczestnikom zidentyfikować główną strukturę opowieści i tematy ich historii.
Temat	Uczestnicy piszą historie o życiu w społeczeństwie obywatelskim lub swojej lokalnej społeczności.
Cele	Cele wyjaśniają cele uczenia się i oczekiwane efekty uczenia się dla uczestników. Pomaga to ocenić aktywność. Zidentyfikuj i rozwiń ton historii uczestników Tworzenie struktury osi czasu dla historii uczestników
Materiały	Papier flipchart Długopisy Laptopy z oprogramowaniem do przetwarzania wideo. Długopisy papierowe

	Laptop /tablet lub telefon z dostępem do internetu.
Przygotowanie	Jeśli jesteś online, upewnij się, że uczestnicy są zaznajomieni z używanym oprogramowaniem.
Instrukcje	<p>Uczestnicy, aby napisać krótką listę lub akapity dotyczące następujących punktów:</p> <p>Kto? (WHO?) Napisz krótką listę o sobie. Może to obejmować miejsce zamieszkania, rodzinę, pracę, którą wykonujesz, lub wszelkie hobby lub zainteresowania, które możesz mieć.</p> <p>Co? (WHAT?) Napisz krótkie zdanie o swojej historii. Szybko pomyśl o wydarzeniu, które miało wpływ na twoje życie.</p> <p>Kiedy? (WHEN?) Napisz krótkie zdanie o tym, kiedy rozgrywa się historia. Ile miałeś wtedy lat?</p> <p>Gdzie? (WHERE?) Gdzie rozegrała się twoja historia? Czy musiałeś podróżować daleko, aby się tam dostać, czy też odbywa się to w domu?</p> <p>Dlaczego? (WHY?) Dlaczego chcesz opowiedzieć tę historię? Jakie były twoje motywacje podczas twojej historii?</p> <p>Facylitator prowadzi uczestnika do zidentyfikowania następujących elementów w dyskusji grupowej</p> <p>Dlaczego zaczęłaś swoją "podróż" w swojej historii?</p> <p>Co miałeś nadzieję zyskać dzięki doświadczeniom w swojej historii?</p> <p>Czy te wydarzenia zmieniły twoje poglądy lub opinie?</p> <p>Uczestnicy, aby napisać / narysować swoje historie. Facylitator pomoże uczestnikom zidentyfikować następujące punkty w ich historiach:</p> <p>Kiedy i gdzie rozgrywa się twoja historia?</p> <p>Jakie były Twoje pierwsze wrażenia?</p> <p>Co było dla Ciebie wyzwaniem?</p> <p>Jak udało ci się rozwiązać ten problem?</p> <p>Jak to cię zmieniło?</p>
Podsumowanie i ocena	Końcowe historie z ćwiczenia, które mają zostać przedstawione grupie z opiniami rówieśników. Jeśli końcowe historie powinny być zdigitalizowane z narracją uczestnika. Jeśli nie jest to możliwe podczas sesji, uczestnik może przedstawić historię "na żywo przed grupą". Końcową historię można zdigitalizować na późniejszym warsztacie.
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	<p>Końcowe historie z ćwiczenia mogą odzwierciedlać społeczność uczestnika i mogą być wykorzystywane do ułatwiania dyskusji, które mogą wynikać z historii.</p> <p>Ocena jakości wizualizacji jest drugorzędna. Informacja zwrotna powinna być przede wszystkim na przepływie narracji i skupiać się na wyrażaniu siebie uczestnika.</p>
Autor(zy) - Źródła	Clive Robertson/David Wall, Czas rzeczywisty

Inne kategorie

Wielkość grupy	Wielkość grupy daje dokładną liczbę potrzebnych osób (idealnie), a czasami minimalną lub maksymalną zdolność do tego ćwiczenia. Zawsze można podzielić grupę i wykonać ćwiczenie na dwie podgrupy, jeśli masz dwóch facylitatorów, którzy mogą prowadzić działanie osobno.
Przedział wiekowy	16+
Złożoność	Facylitator i uczestnicy powinni być w stanie omówić elementy dotyczące swojej społeczności i być w stanie robić lub zestawiać obrazy / fotografie do swoich narracji.
Godzina	1 godzina+

* Ja w historii *

CEMEA Centre

Zastosowane metody opowiadania historii:

X Metodologie autobiograficzne

- o Cyfrowe opowiadanie historii
- o Partycypacyjny Video
- o Inne podejścia do opowiadania historii (proszę opisać)

Złożoność	Materiały	Wiek	Numer	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
2/5	Flipchart zawieszony na ścianie.	Powyżej 14 lat	4/30	2 godziny / 2 dni	Brak.	Odkrywaj i wyrażaj siebie.

Tytuł	<i>Ja w historii</i>
Opis ćwiczenia	Chodzi o odkrywanie osobistej, społecznej i zawodowej historii, chronologicznie i równoległe z wielką historią.
Temat	Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi. Zwiększ świadomość tego, jak kontekst historyczny i społeczny wpływa na życie jednostki.
Cele	- Zastąpienie klasycznej argumentacji indywidualną narracją - Aby poznać swoją osobistą, społeczną i zawodową historię - Aby prześledzić doświadczenia w sposób chronologiczny
Materiały	Papier flipchart, długopisy, obrazy.
Instrukcje	Pierwszy krok składa się z refleksji introspekcyjnej: uczestnicy proszeni są o narysowanie na kartce papieru dwóch kolumn (co najmniej) zatytułowanych, dla jednej, "małej historii", które będą odnosić się do osobistych wydarzeń, do indywidualnej narracji, do faktów, które naznaczyły osobę w jej indywidualnej konstrukcji, a dla drugiej, "Historia", która będzie odnosić się do wydarzeń o zbiorowym, wspólnym wymiarze. W tych kolumnach każdy uczestnik wprowadzi lata od roku daty urodzenia do bieżącego roku. Wielka historia nie może być ograniczająca, to znaczy musi dotyczyć nie tylko, w umysłach uczestników, "ważnych" wydarzeń. Tak więc "Historia" może odnosić się zarówno do wydania filmu, książki, jak i do

	<p>wydarzenia na całym świecie. Należy również wziąć pod uwagę, że liczba dwóch kolumn jest orientacyjna, ponieważ całkiem możliwe jest dodanie kolumn na określone tematy, w zależności od tematu lub tematów, które chcesz zobaczyć (przykłady: pierwsza kolumna "opowiadania" będzie dotyczyć mojej rodziny, przyjaciół i osobistych historii; druga kolumna skupi się na moich zobowiązaniach w grupach: stowarzyszenia, związki zawodowe, politycy, profesjonaliści...). Dzięki tej metodzie każdy uczestnik uświadamia sobie relację między swoją indywidualną historią a innym kontekstem społecznym, historycznym.</p> <p>Ostatnim ważnym krokiem jest poproszenie wszystkich o zastanowienie się, czego chcą dla siebie w przyszłości i czego chcieliby dla innych. Kolektywny aspekt tej metody utrwalił kompetencje budowania opinii, dyskusowania z innymi i słuchania punktu widzenia innych.</p> <p>Druga faza ćwiczenia ma na celu podzielenie się autobiograficznymi dziełami pierwszej fazy, za pomocą dużego fresku na ścianie. Ten drugi krok jest wykonywany ustnie z moderatorem, który odnotowuje wydarzenia na fresku podczas ich prezentacji. Przydatne może być tutaj poproszenie uczestników o wybranie ograniczonej liczby (najbardziej znaczących) wydarzeń, aby zarządzać czasem na restytucję.</p> <p>Trzeci krok umożliwia wykorzystanie stworzonego zbiorowego fresku, prosząc uczestników o zidentyfikowanie w tym fryzie elementów, które wywołały ich zaangażowanie, a także tych, które przeciwnie, były hamulcem.</p>
Podsumowanie i ocena	Czas zbiorowy: wymiana na temat tego, co przyniósł ten warsztat, jego zainteresowania, jego ograniczeń.
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	Może to być metodologia stosowana w drugim etapie procesu refleksyjnego portfolio.
Autor(zy) - Źródła	Materiał z Zestawu narzędzi dla trenerów aktywnej edukacji (w sekcji narzędzia do opowiadania historii), CEMEA Pays-de-la-Loire.

* Byłem tam, jestem tutaj, idę naprzód *

Federazione Italiana Cemea

Zastosowane metody opowiadania historii:

- X Metodologie autobiograficzne**
 - o Cyfrowe opowiadanie historii
 - o Partycypacyjny Video
 - o Inne podejścia do opowiadania historii (proszę opisać)

Złożoność	Materiały	Wiek	Numer	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
2/5	Tektura 20x70 cm dla każdego uczestnika. Tusze, akwarele, kredki, kolor wosku, przedmioty do pisania.	Od 14	od 8 do 20	2-4 godziny	Krzeseła ustawione w okrąg, umieść materiały.	Idź do przodu Samoświadomość.

Tytuł	<i>Byłem tam, jestem tutaj, idę do przodu.</i>
Opis ćwiczenia	Uczestnicy proszeni są o przypomnienie sobie i opisanie doświadczenia, przez które przeszedł w formie procesu, który ewoluje i prowadzi do innych doświadczeń. Opowiadanie historii implikuje język artystyczny i niewerbalny, z rysunkami, kolorami, ale słowa i teksty są dozwolone. Grupa wchodzi w interakcję z pracami pozostałych uczestników, a warsztaty kończą się galerią opowieści, jak na wystawie sztuki.
temat	Samoświadomość, główne problemy, na których nam zależy, zdolność do stawiania czoła problemom w sposób procesowy; Międzykulturowość, jak odzyskać swoją różnorodność i porównać ją z różnorodnością innych, znajdując jedność doświadczeń bez asymilacji ich w jeden klucz zrozumienia.
Cele	Pomóż uczestnikom opisać siebie w procesie rozwoju: Z jakimi problemami się borykają? Jakie problemy udało się im rozwiązać? Następnie dowiedz się, czy ma stronę obywatelską / społeczną, czy też jest tylko osobista. How czy mogą wykorzystać swoje doświadczenie, aby pomóc / działać z innymi?
Materiały	Tektura 20x70cm dla każdego uczestnika Tusze, akwarele, kredki, kolor wosku, przedmioty do pisania

	<p>Opcjonalne zdjęcia i obrazy przyniesione przez uczestników</p> <p>Logistyka: przestrzeń, w której można siedzieć w kręgu, ze stołami do pracy i ścianami do przyklejania plakatów.</p>
Preparat	<p>30 minut, zrób krąg krzesel, umieść materiały.</p> <p>Przedstaw "zasady wymiany" jak brak osądu, poufności, słuchania, nieużywania smartfonów (lub czegokolwiek innego), aby pozostać skupionym.</p>
Instrukcje	<p>Pierwszy krok: w kręgu, gra prezentacyjna: "Jak mnie nazywają..." każdy uczestnik przedstawia się używając języka ojczystego lub dialektu lub przynajmniej pseudonimu z dzieciństwa.</p> <p>Druga faza: Indywidualna produkcja każdego "przejścia" w trzech wymiarach czasu: byłem tam, jestem tutaj, idę do przodu. Uczestnicy mogą pisać, rysować, wycinać, wklejać, tworząc trzy stacje (lub przepływ) osobistej ewolucji, którą chcieliby udostępnić.</p> <p>Faza trzecia: produkcje są wyświetlane w sali i odwiedzane przez grupę jako wystawa sztuki.</p> <p>Każdy uczestnik ma trzy karteczki post-it, aby połączyć jedną lub więcej kompetencji obywatelskich z trzema innymi produkcjami. Na koniec każda produkcja będzie oznaczona 3 kompetencjami obywatelskimi od 3 różnych osób.</p> <p>Cała sztuka każdego z pokazywanych uczestników będzie miała "Ścianę obywatelską" w wyniku działania. Każdy uczestnik zaprezentuje swoją pracę, biorąc pod uwagę opinie grupy i nada tytuł swojej pracy.</p>
Podsumowanie i ocena	<p>Pierwszy okrągły stół poświęcony jest wyrażaniu emocji związanych zarówno z robieniem, jak i oglądaniem produkcji.</p> <p>Następnie grupa skupi się na kompetencjach obywatelskich, które zostały wymienione, aby podzielić się planami działania, pomysłami na poprawę, pomagając wskazówkami w rozpoczęciu działania.</p>
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	<p>Ćwiczenie stawia grupę w stanie dzielić się informacjami o sobie nawzajem na dość głębokim poziomie, porównując różnorodność i bez tworzenia preferowanego kierunku. Nie ocenia, czy ktoś już robi rzeczy lub po prostu chce to zrobić, a nawet czuje się niezdolny do stawienia czoła temu, co opisał. Proces opisywania i dzielenia się daje pomysły na to, jak iść dalej i może stworzyć warunki do działania grupowego.</p> <p>Stworzony dla międzykulturowego środowiska młodych ludzi z różnych krajów, szczególnie o słabych umiejętnościach językowych. Celem jest zachęcanie i motywowanie jednostek do wyrażania siebie wszelkimi sposobami; Pozwala na graficzną i poetycką syntezę tych, którzy wyrażają się z niewielkim słownictwem.</p> <p>W klasie imigrantów można prowadzić do bardzo bogatych wyników; wyrażanie tematów indywidualnych i politycznych, wola dzielenia się, zaangażowania "Byłem tam i przyszedłem tutaj, z wytrwałością i pragnieniem, i nadal chcę iść naprzód, walcząc o swoje prawa".</p>
Autor(zy) - Źródła	<p>Cemea del Mezzogiorno - doświadczenie stworzone w 2015 roku i zaprezentowane na targach X-Tool Włoskiej Agencji Narodowej</p>

Przykład:

Grupa wolontariuszy, którzy uczą w szkole języka włoskiego dla migrantów, poprosiła o szkolenie. Zaproponowałem to narzędzie, aby pogłębić ich wiedzę na temat zmian, które mogą wystąpić w procesie przeprowadzki. Lisa pojawiła się z opowieścią o tym, że urodziła się w silnej rodzinie i raczej zamkniętej kulturze, reprezentowanej przez metaforę lasu składającego się z bardzo podobnych drzew. Następnie wyjechała za granicę i poznała nowe kultury, reprezentowane przez włoską sosnę, włożoną w oryginalny pień, ale chce poznać innych. W rzeczywistości jest wolontariuszką w szkole włoskiej dla migrantów, a jej liście mają być z różnych rodzajów drzew, ponieważ miesza się z kulturami w świecie międzykulturowym. Jej tytuł "di legno" (co oznacza: drewniany) odnosi się do braterstwa człowieka zrodzonego sercem i zakorzenionego w ich pierwotnej sytuacji, ale z możliwością poruszania się i mieszania, bez konieczności odrzucania i zapominania o własnym pochodzeniu.

Kompetencje obywatelskie:

Międzykulturowość...

* Obywatel z otwartymi oczami *

Federazione Italiana Cemea

Zastosowane metody opowiadania historii:

X Metodologie autobiograficzne

- Cyfrowe opowiadanie historii
- Partycypacyjny Video
- Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
2/3	Papier/ długopis lub komputer/ projektor/ drukarka.	Od 14	od 14 do 10	3 godziny	Ważne jest, aby podkreślić, że nikt nie będzie oceniał innych uczestników.	Wiedza na temat możliwości porównania do własnego doświadczenia.

Tytuł	<i>Obywatel z otwartymi oczami</i>
Opis ćwiczenia	<p>- Autobiograficzne pisanie i aktorstwo począwszy od danego tematu.</p> <p>-Teatralizacja historii autobiograficznej, bez mówienia. Ale z ciałami. Każdy jest reżyserem własnej historii i angażuje wszystkich innych, przypisując role każdemu .</p> <p>- Refleksja i zbiorowa analiza, wymiana i dzielenie się.</p> <p>- To dzielić się własnym doświadczeniem i znajdować wspólne rozwiązania poprzez słuchanie wszystkich punktów widzenia.</p>
Tytuł	<p>"Obywatel z otwartymi oczami; może być odtwarzany w sąsiedztwie lub w środowisku nauki lub pracy.</p> <p>Podejście wielokulturowe, ekspresyjne wzmocnienie, świadomość własnego doświadczenia, organizacja i umiejętność przewodzenia.</p>
Cele	Ćwiczyć umiejętności ekspresyjne; umiejętność konfrontacji z innymi; nabyć świadomość swoich działań; znaleźć rozwiązania, współpracując z innymi.
Materiały	Papier i długopis lub komputer i drukarka/projektor.

Preparat	<p>Jest to dobra aktywność dla grupy, która jest już zaznajomiona (klasa studentów; aktywiści; młodzi pracownicy) lub podczas szkolenia edukacyjnego jako weekend mieszkalny na aktywność i wymianę słowną;</p> <p>W ćwiczeniu przygotowawczym trener wyjaśnia, że:</p> <p>Każdy w spokoju może wyrażać siebie przed innymi, nawet w zabawny sposób.</p> <p>Nikt będzie oceniał albo "umiejętność", ani osobę.</p> <p>Każdy wie i rozumiem, że może poruszyć każdy temat, który mu pasuje.</p> <p>Scena może być bardzo prosta, w swoim kierunku, każdy uczestnik może poprosić pozostałych o wykonanie postaci, mebli, przedmiotu lub części krajobrazu.</p> <p>Scena jest przygotowywana w małej grupie i grana na oczach pozostałych.</p>
Instrukcje	<p>Dwie grupy po 7 osób, każda, która będzie pracować osobno z 2 facylitatorami.</p> <p>W każdej grupie facylitator podaje temat spektaklu, w naszym przypadku jest to: "Obywatel z otwartymi oczami" i prosi grupę o podzielenie się wskazówkami na temat tego, co myślą na ten temat;</p> <p>Po tej rozgrzewce każdy pomyśli o małej historii, którą chce zagrać i jakie postacie / przedmioty są potrzebne;</p> <p>"Tour de role", grupa odgrywa historię, prowadzona przez każdego reżysera, w razie potrzeby dostosowując się;</p> <p>Każda grupa pomoże w inscenizacji opowiadania historii drugiej grupy, aby pobudzić refleksję, która angażuje wszystkich uczestników;</p> <p>Wielkość grupy daje dokładną liczbę niezbędnych osób (idealnie), a czasami minimalną lub maksymalną zdolność do tego ćwiczenia. Zawsze można podzielić grupę i wykonać ćwiczenie w dwóch podgrupach, jeśli masz dwóch facylitatorów, którzy mogą prowadzić działanie osobno.</p>
Podsumowanie i ocena	<p>Czas wspólnej refleksji i opracowania oraz narysowania najlepszych praktyk.</p>
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	<p>Wskazane jest, aby wcześniej pracować nad ekspresją ciała za pomocą prostych ćwiczeń, aby zapoznać się z mową ciała w coraz większym postępie złożoności. Język ciała może przynieść głębsze tematy, a grupa musi być gotowa do wspierania aktorów.</p>
Autor(zy) - Źródła	<p>Cemea del Lazio zmieniona przez Cemea del Mezzogiorno</p>

* Pacynki na rzecz aktywnego obywatelstwa *

Federazione Italiana Cemea

Zastosowane metody opowiadania historii:

X Metodologie autobiograficzne

- Cyfrowe opowiadanie historii
- Partycypacyjny Video
- Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
3/3	Papier Bristol, różne kolory, bibułka w różnych kolorach, papier A4, czasopisma, drewniane patyczki, klej, sznurek, nożyczki, zszywacz, kropki, ołówki, gumki, temperówki do ołówków.	16-30	12-18	9h	wyberz piosenkę lub artykuł(y) do przeczytania, aby stymulować pojawienie się osobistych wydarzeń, wydrukuj odpowiedni numer. Zbieraj materiały i przygotuj miejsce na budowę lalek.	Świadomość różnych stylów życia.

Tytuł	Pacynki na rzecz aktywnego obywatelstwa
Opis ćwiczenia	Warsztat, który prowadzi do stworzenia spektaklu lalkowego, którego fabuła jest tworzona przez grupę, począwszy od postaci realizowanych przez jednostki i identyfikowanych jako kluczowe role w życiu młodzieży miasta.
Temat	Codzienne życie młodych ludzi w mieście: punkty krytyczne, mocne strony, główne problemy. Jakie są przestrzenie działań społecznych i jak z nich korzystać. Rozpoznaj różnice między jednostkami i grupami społecznymi. Solidarność, empatia i zainteresowanie rozwiązywaniem problemów dotyczących terytorium i szerszą społeczność.
Cele	To działanie zachęca do wiedzy i relacji między członkami grupy;

	<p>skłania uczestników do refleksji nad specyficznymi aspektami życia młodych ludzi w popularnych dzielnicach miasta oraz nad użytecznością miejsc, w których żyją.</p> <p>Zidentyfikuj osobiste historie, które opowiadają o niepokojach młodzieży związanych z kontekstem (przestępczość zorganizowana, bardzo słabe perspektywy pracy, brak zasad i powszechna nieświadomość obywatelska).</p> <p>Ćwiczenie prosi o zidentyfikowanie kluczowej osoby dla każdej osobistej historii, dzięki której tworzy się zbiorowe historie, i które odzwierciedlają praktyki aktywnego obywatelstwa możliwe w tym kontekście.</p>
Materiały	<p>Kserokopie części książki lub artykułów na spotkanie wprowadzające.</p> <p>Materiały lalkowe: papier Bristol, różne kolory, bibułka w różnych kolorach, papier A4, czasopisma, drewniane pałeczki, klej, sznurek, nożyczki, zszywacze, kropki, ołówki, gumki, temperówki.</p> <p>Wymowny teatr, urządzenie do odtwarzania dźwięku dla ścieżek dźwiękowych (telefon z etui / komputer / tablet).</p>
Preparat	<p>Jako zespół z facylitatorami, wybierz piosenkę lub artykuł (artykuły) do przeczytania, aby stymulować pojawianie się osobistych wydarzeń, wydrukuj odpowiedni numer.</p> <p>Zbierz materiały i przygotuj przestrzenie do budowy lalek.</p> <p>Przygotuj miejsca na próby i pokazy.</p>
Instrukcje	<p>1) Sesja pierwsza</p> <p>Wybierz historię (lub tekst piosenki), która ma zostać przeczytana grupie na posiedzeniu plenarnym.</p> <p>Czytaj go na głos i powoli (krzesła w kręgu).</p> <p>Podziel grupę na 3 małe grupy (każda z facylitatorem) i towarzysz im w 3 oddzielnych przestrzeniach.</p> <p>Każdy facylitator członków grupy, czy doświadczyli podobnych lub odległych wydarzeń z tych opowiedzianych przez historię czytaną grupie.</p> <p>Zachęcamy do osobistej wymiany i narracji; zachęcamy wszystkich do udziału.</p> <p>Po zidentyfikowaniu osobistych historii (które można przepisać lub tylko przypiąć do papieru) każdy autor jest proszony o zidentyfikowanie kluczowej postaci w swojej historii.</p> <p>2) Sesja druga</p> <p>Facylitator krótko przedstawia 3 grupom zebrane osobliwości 3 technik tworzenia lalek: tkaniny, tektury lub materiałów pochodzących z recyklingu i prosi wszystkich o wybranie techniki, której wolą używać. Rezultatem są 3 nowe opcjonalne grupy, z których każda jest kontynuowana przez facylitatora, który pracuje w przestrzeniach wcześniej skonfigurowanych z materiałami. Każdy facylitator prosi uczestników o realizację ich kluczowego charakteru, ilustrując kroki techniczne i stymulując ekspresję uczestników. Pod koniec pracy początkowe grupy są ponownie ustanawiane, gdzie znajdują się lalki wykonane różnymi technikami.</p> <p>3) Sesja trzecia</p> <p>Facylitator prosi każdego członka grupy, aby przedstawił swoją marionetkę innym i dał mu głos. Następnie prosi grupę o stworzenie <u>plótka</u>, które ma rolę dla każdej z postaci. W procesie identyfikacji linii dialogu, sprawia, że lalki natychmiast mówią i stopniowo dostosowują ujęcie. Facylitator prosi grupę o wyobrażenie sobie publiczności jako grupy dzieci i proponuje zakończyć pozytywnym przesłaniem, które może być przydatne dla nowych pokoleń i prosi grupę o wybranie wiadomości.</p>

	<p>Facylitator proponuje grupie, aby natychmiast zaczęła i spróbowała skorzystać z teatru. Podczas testów poprosi niezaangażowanych członków w ten dialog, aby umieścili się w miejscu publicznym i dali sugestie tym, którzy działają. Poproszą również o wybranie muzyki, aby stworzyć odpowiedni nastrój.</p> <p>3 grupy będą na zmianę na próbach, a na koniec lub w kolejnych dniach odbędzie się pokaz, po którym nastąpi zbiorowa wymiana słowna.</p>
Podsumowanie i ocena	<p>W ostatecznej wymianie słownej, która może odbyć się bezpośrednio po pokazie lub po kilku dniach po przejrzeniu wideo z pokazu, grupa zostanie poproszona o udzielenie odpowiedzi na pytania takie jak:</p> <p>Jak się czułem z tą działalnością?</p> <p>Jak się czułem w grupie?</p> <p>Jakie były najtrudniejsze chwile?</p> <p>Które są najbardziej ekscytujące?</p> <p>Co udało mi się przekazać innym?</p> <p>Co zabieram do domu z tego doświadczenia?</p>
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	<p>Złożoność.</p> <p>Potrzebne są 3 facylitatorzy (po jednym dla każdej małej grupy), nawet jeśli nie na wszystkich etapach. Facylitatorzy muszą posiadać umiejętności techniczne w tworzeniu lalek i umiejętności relacyjne, aby wspierać działania grupy. Potrzebujemy materiałów i narzędzi do tworzenia lalek i przenośnego teatru na próby i pokazy.</p> <p>Potrzebna jest duża przestrzeń (zdolna pomieścić grupę plenarną i teatr) i 2 mniejsze, w których można zgromadzić 2 małe grupy podczas tworzenia postaci i historii.</p> <p>Zawiesić osąd uczestników i od czasu do czasu próbować się zidentyfikować. Zadbaj o uczestników, tworząc przyjemny, przyjazny i stymulujący pojemnik. Nie pozwól, aby grupa zbyt pogłężyła się w "piśmie neapolitańskim".</p> <p>Baw się dobrze.</p>
Autor(zy) - Źródła	<p>Cemea Napoli poprawione Cemea del Mezzogiorno</p> <p>https://www.digitalstorytellers.com.au/the-story-canvas/</p>

Inne kategorie

Wielkość grupy	Grupa 12-18 młodych ludzi, którzy przeplatają chwile zbiorowe z chwilami małej grupy (3 z 4/6 uczestników)
Przedział wiekowy	16-30
Złożoność	3/3
Godzina	3 sesje - po 3 godziny każda i chwila wspólnego powrotu.

* Si Fossi Foco ... *

Federazione Italiana Cemea

Zastosowane metody opowiadania historii:

X Metodologie autobiograficzne

- Cyfrowe opowiadanie historii
- Partycypacyjny Video
- Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
2/5	Papier A4; małe pudełka; długopisy.	Od 12 lat	od 6 do 30	5 godzin	Określam kategorie, nad którymi grupa będzie pracować.	Development samoświadomo ści i roli społecznej.

Tytuł	<i>Si Fossi Foco ...</i>
Opis ćwiczenia	<p>Każda osoba jest zaangażowana w opowiadanie o sobie poprzez stymulujące pytania o preferencje i wyobrażenia.</p> <p>Zgodnie z sugestią słynnego wiersza "Si fossi foco" (Gdybym był ogniem) z Cecco Angiolieri – który nawiązuje do tradycji goliardowej i tradycji poezia giocosa (która może być lekkomyślnie bluźniercza), ale także wyraża wolę życia i swobodnego działania - uczestnicy proszeni są o wyrażenie własnych myśli i pragnień na temat różnych wybranych kategorii.</p>
Temat	Poetycka reprezentacja postrzegania niektórych elementów kompetencji obywatelskich.
Cele	<p>Ułatwienie identyfikacji kompetencji obywatelskich i ich znaczenia.</p> <p>Zachęcaj do dyskusji w grupie na temat umiejętności obywatelskich.</p>
Materiałów	<p>Wiersz - Si Fossi Foco.</p> <p>Papier i długopis, nożyczki i klej.</p> <p>Małe pudełka, każdy ma inny symbol, kształt, wymiar.</p> <p>Tablica ogłoszeń do wieszania wierszy na.</p> <p>Ilustrowane czasopisma.</p> <p>Photokoparka lub skaner i drukarka.</p>

Preparat	Określam kategorie, nad którymi grupa będzie pracować.
Instrukcje	<p>Ścieżka jest podzielona na kilka faz:</p> <ul style="list-style-type: none"> • FAZA PIERWSZA: Poznanie się nawzajem. 30 minut. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Prezentacja sesji ◦ Prezentacja prowadzącego i uczestników ◦ Zabawna aktywność, aby rozpoznać siebie: na podstawie instrukcji przewodnika ustawiasz się w linii (w oparciu o odległość pochodzenia, na podstawie wieku, koloru oczu, wielkości rąk itp.) ◦ Ostatnią prośbą poprzedniego działania jest wybór charakteru historycznego (obywatelskiego/kulturowego/politycznego) i umieszczenie go od najstarszego do najnowszego. Siedząc w kręgu, każdy wyjaśnia, dlaczego wybrał tę konkretną postać. • FAZA DRUGA: 'Gdybym był'.60 minut. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Każdy uczestnik otrzymuje kartki papieru i długopis, pokazane są pudełka, w każdym pudełku znajduje się symbol. Każdy symbol odpowiada kategorii. <ul style="list-style-type: none"> ▪ pudełko dla prostych i wizualnych kategorii: kwiat, drzewo, owoce, dom, przybory kuchenne, jedzenie, napój, narzędzie pracy, samochód, środki transportu itp. <ul style="list-style-type: none"> ▪ pudełko dla bardziej złożonych, metaforycznych i alegorycznych: filmu, książki, fikcyjnej postaci, chwili dnia, pory roku, choroby, uczucia, emocji, pragnienia, miejsca, ludzi itp. ▪ Trzeci dla kategorii o charakterze społecznym i politycznym: partia, prawo obywatelskie, wolność, osoba w historii społecznej, zbrodnia, idea społeczeństwa, cnota. ◦ Każdy uczestnik ma czas na zapisanie linii dla jednej lub więcej wybranych przez siebie kategorii. Każda linia jest napisana w ulotce i musi być włożona do odpowiedniego pudełka. ◦ Pod koniec czasu każdy bierze pudełko, a niektóre ulotki są czytane po kolei. Każdy ma możliwość skomentowania, zadeklarowania ojcostwa ulotki, pogłębienia powodów wyboru. • FAZA TRZECIA: 'Si Fossi Foco'. 90 minut. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Czytany jest wiersz Cecco Angiolieri. ◦ Każdy jest zaproszony do odzyskania niektórych elementów i kategorii, które wyłoniły się z poprzedniego ćwiczenia. ◦ Każdy próbuje napisać wiersz, odtwarzając wiersz "Gdybym był ogniem". Z następującymi zasadami: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Dla każdej kategorii musisz powiedzieć, co się robi, zdanie zawsze brzmi: Gdybym był... Zrobiłbym lub byłbym (przykład: "Gdyby to była wiosna, sprawiłbym, że kwiaty pojawiłyby się we wszystkich miastach"). <ul style="list-style-type: none"> ▪ To używają kategorii wszystkich trzech typów: naturalnego, metaforycznego, społecznego. ▪ Ostatni werset jest skomponowany w następujący sposób: Jeśli bym był/a (imię osoby) Chciałbym, byłbym, itp. • Czwarta faza:45 minut socjalizacji.

	<ul style="list-style-type: none"> ◦ Czytane są wiersze uczestników. ◦ Pod koniec czytania odbywa się szereg rozważań na temat stylu i treści. • <u>Faza piąta</u>: Typografia 75 minut (opcjonalnie). ▪ Korzystając z gazet i czasopism, każdy jest proszony o wyszukanie obrazów, które można wykorzystać jako grafikę do napisanego wiersza. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Obrazy są wycinane i montowane razem z tekstem skopiowanym w pięknej formie. ▪ Każda strona jest kserowana, ewentualnie w kolorze. ▪ Na koniec dla każdego z nich składa się książka, na pierwszej stronie znajduje się wiersz Cecco Angiolieri, a w pozostałych wiersze uczestników.
Podsumowanie i ocena	<p>Ocena i refleksja odbywa się w dwóch momentach:</p> <ul style="list-style-type: none"> • At koniec sesji z pudełkami • At koniec sesji poetyckiej <p>W tym użyciu narzędzia nacisk kładziony jest na pomysły i refleksje na temat kategorii społecznych i obywatelskich.</p>
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	<ul style="list-style-type: none"> • Dobrze, że grupa może swobodnie poruszać się w czasie pisania i wybrać własne miejsce do napisania wiersza. <ul style="list-style-type: none"> • Ważne jest, aby zagwarantować postawę zawieszenia osądu. • Nie jest właściwe zmuszanie uczestników do pewnych tematów.
Autor(zy) - Źródła	Luciano Franceschi, Renato Perra

Inne kategorie

Wielkość grupy	Od 6 do 30
Przedział wiekowy	Od 12 do 99
Złożoności	2
Godzina	Okolo 5 h.

* Historie się kręcą *

Storie di Mondi Possibili

Zastosowane metody opowiadania historii:

Metodologie XAutobiographical

- Cyfrowe opowiadanie historii
- Partycypacyjny Video
- Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
2	Kartki papieru, długopisy, kolory, narzędzia ICT.	16-30	8-20	3 godz.	Karta dydaktyczna	Jak wspierać zmiany społeczne poprzez opowiadanie historii.

Tytuł	<i>Historie się kręcą</i>
Opis ćwiczenia	<p>Historie się kręcą to podróż animacji poprzez historie i praktyki narracyjne, szczególnie skoncentrowane na angażowaniu młodych ludzi w kampanie i działania społeczne; z punktu widzenia operatorów i facylitatorów jest to ścieżka mająca na celu eksperymentowanie ze skutecznymi i angażującymi formami uczestnictwa.</p> <p>Jest to struktura animacji podzielona na trzy części (odbywające się podczas dwugodzinnego spotkania):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 - Historia aktywizująca wiedzę i emocje - Facylitator, sam lub wspomagany przez innych, opowiada historię projektu, akcji zmiany społecznej, kampanii ... 2 - Powiedzmy sobie... - Następuje moment, w którym uczestnicy są zaproszeni do opowiedzenia lub napisania swoich historii (związanych z tematem spotkania). 3 - Bodźce do działania - Facylitator spotkania proponuje kilka prostych działań, które każdy może przeprowadzić (od stania się multiplikatorami, po przeprowadzenie konkretnych działań wspierających ten projekt lub konkretną kampanię, którą chce się promować). <p>To, co charakteryzuje tę ścieżkę, to także fakt, że odbywa się ona w nieformalnych miejscach, takich jak prywatne domy, kawiarnie, ośrodki młodzieżowe itp.</p>

Temat	Angażowanie młodych ludzi w działania społeczne siłą opowieści.
Cele	<p>Uwrażliwienie młodych ludzi, którzy nie są jeszcze zaangażowani w wolontariat lub którzy nie mają praktyki społecznego i obywatelskiego zaangażowania w te praktyki.</p> <p>Aby z punktu widzenia praw obywatelskich poznać ważną rzeczywistość społeczną lub historyczną.</p> <p>Podnoszenie świadomości i angażowanie młodych ludzi w konkretną kampanię lub akcję społeczną.</p> <p>Zaproponuj facylitatorom, aktywistom, wolontariuszom, ścieżkę angażowania młodzieży i osób w każdym wieku w działania społeczne.</p>
Materiały	<p>Ścieżka zaczyna się od narracji historii akcji społecznej, więc w zależności od historii zamierzamy się zorganizować. Na przykład, jeśli jest to historia w formacie wideo, będziemy potrzebować komputera i projektora wideo lub ekranu itp.</p> <p>W zależności od ćwiczenia opowiadania historii będziesz potrzebować materiałów takich jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kartki papieru, długopisy, kolory ... - Muzyka towarzysząca pisaniu - Materiały informacyjne na temat kampanii społecznych, które chcemy promować.
Przygotowanie	<p>Miejsce: wybór miejsca jest ważny, ponieważ będzie to miejsce, do którego ludzie, do których zamierzamy dotrzeć, chętnie to zrobią; może to być prywatny dom, centrum młodzieżowe, kawiarnia, siedziba stowarzyszenia itp.</p> <p>Niektóre tematy narracyjne mogą zawierać prośbę do uczestników.</p> <p>Na przykład, jeśli tematem narracyjnym jest "Opowiadam sobie przez przedmiot", zaprosimy uczestników do przyniesienia osobistego przedmiotu...</p>
Instrukcje	<p>Trasa odbywa się w różnych fazach:</p> <p>1 - Historia aktywizująca wiedzę i emocje - Facylitator, sam lub wspomagany przez innych, opowiada historię projektu, akcji zmiany społecznej, kampanii ...</p> <p>Zacznijemy od gry wiedzy, na przykład, zobacz grę "opowiadań w parach" lub inne gry. Jest to lepsze, jeśli implikują krótką narrację o sobie.</p> <p>Następnie facylitator czyta historię lub film jest pokazywany; na przykład, jeśli temat, nad którym chcemy pracować, dotyczy sprawiedliwego handlu, opowiemy historię wolontariusza, producenta itp.</p> <p>2 - Powiedzmy sobie... - Następuje moment, w którym uczestnicy są zachęceni do opowiadania lub pisania swoich historii (związanych z tematem spotkania).</p> <p>2.1- Bardzo ważne jest, aby wybrać bodziec narracyjny, który jest jednocześnie związany z tematem spotkania i wystarczająco ogólny, aby zaangażować wszystkich. Na przykład, zawsze w przypadku spotkania w celu szerzenia sprawiedliwego handlu, przydatnym ćwiczeniem jest "Mówię sobie przez przedmiot". Następnie dajemy każdemu uczestnikowi arkusz i prosimy go o napisanie, podążając ścieżką narracyjną:</p> <p>"Dlaczego wybrałem ten obiekt? Co on o mnie mówi?". Zamiast tego było to spotkanie mające na celu poprawę dialogu między ludźmi różnych kultur, bodźcem do opowiadania historii mogłoby być "Uczenie się z różnic", przypominające moment w życiu, w którym</p>

	<p>nauczyliśmy się pozytywnych rzeczy ze spotkania z ludźmi bardzo odmiennymi od nas lub ludźmi innej kultury ... itp.</p> <p>Damy około 15 minut czasu na pisanie; możemy włączyć niezakłócającą muzykę w tle.</p> <p>2.2-Później zaprosimy wszystkich do czytania i dzielenia się swoimi tekstami.</p> <p>Zaproponujemy uczestnikom czytanie bez dodawania komentarzy, jeśli to możliwe, aby lepiej cieszyć się wyprodukowanymi tekstami. A słuchaczowi proponujemy słuchanie bez komentowania, aby każdy mógł mieć pełną przestrzeń do słuchania.</p> <p>2.3- Po czytaniach będziemy dziękować, podkreślając związek opowieści z tematem spotkania.</p> <p>Ważne jest, aby podkreślić, że tryb narracji grupowej może być inny, na przykład poprzez narrację ustną, chociaż wskazane jest stosowanie pisania.</p> <p>3 - Bodźce do działania - Facylitator spotkania proponuje kilka prostych działań, które każdy może wykonać (od stania się multiplikatorami, po przeprowadzenie konkretnych działań wspierających ten projekt lub konkretną kampanię, którą chce się promować).</p> <p>Ta faza z kolei składa się z kilku podfaz:</p> <p>3.1- Prezentujemy projekt lub kampanię akcji społecznej za pomocą wideo, power point lub materiału, który przekazujemy uczestnikom.</p> <p>3.2- Proponujemy uczestnikom aktywne zaangażowanie w kampanię lub akcję społeczną, na przykład, pozostając na przykładzie uczciwego i solidarnego handlu, uczestnicy spotkania są zapraszani:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dzielić się z co najmniej 10 innymi osobami - bezpośrednio lub zdalnie, za pośrednictwem Sieci - informacjami, które zostały im zaproponowane. • zwiększenie świadomości konsumentów, zarówno poprzez wspieranie produktów sprawiedliwego handlu, jak i unikanie produktów, które "zawierają" procesy, które nie respektują praw człowieka i środowiska. • do prowadzenia wolontariatu w jednym ze sklepów sprawiedliwego handlu w mieście. <p>Po spotkaniu miło jest zorganizować chwilę biesiadowania z jedzeniem, być może przygotowanym przez samych uczestników.</p> <p>4 - Możemy poprosić wszystkich o przesłanie narracji do moderatorów lub przesłanie ich indywidualnie na StoryAP (lub mogą być przesłane przez personel StoryAP).</p>
Podsumowanie i ocena	Ocena tego spotkania jest nieformalna i zgodna z duchem spotkania. Możemy zapytać uczestników, czy zorganizowaliśmy nieformalny moment, czy podobało im się spotkanie itp.
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	Bardzo ważne jest, aby przed udostępnieniem scenariusza zaproponować, aby wspólne historie pozostały poufne w grupie, tak aby wszyscy mieli trudności z ich udostępnieniem.
Autor(zy) - Źródła	Andrea Ciantar

Inne kategorie

Wielkość grupy	Maksymalnie 20 uczestników
Przedział wiekowy	Uczestnicy mogą mieć od 16 do 30 lat, ale lepiej jest uwzględnić people w każdym wieku, od 16 do 100 lat, aby pracować na poziomie międzypokoleniowym.
Złożoności	Kryterium złożoności wynosi 2. Facylitator powinien posiadać podstawowe umiejętności w zakresie metod autobiograficznych i facylitacji grupowych.
Godzina	Okolo 2. 5-3 hnasze.

Przykład działania realizowanego metodą

Opowiemy teraz o doświadczeniu, które odbyło się w sklepie sprawiedliwego handlu w Rzymie, Bottega del Mondo Domus Aequa, w laboratorium związanym z niektórymi projektami europejskimi (Stories of a Possible Europe, www.possible-europe.eu, Stories of to Possible World) i realizowanym przy współpracy różnych organizacji (AMNESTY INTERNATIONAL - Lazio, Cooperative Pangea-Niente Troppo, Domus Aequa, Cooperative Equation, oraz przy wsparciu Prowincji Rzymu, Departamentu Kultury).

"Historia rzeczy"

Zaproszenie na warsztaty brzmiało następująco: "Rzeczy też mają swoją historię. Gdyby przedmioty, które towarzyszą nam każdego dnia, lub jedzenie, które jemy, mogły mówić, miałyby wiele rzeczy do powiedzenia ...

Podczas spotkania postaramy się wgłębić w historie niektórych przedmiotów specjalnych, posłuchać i dowiedzieć się o alternatywnych projektach produkcyjnych i sprawiedliwym handlu. Uczestnicy zostaną również poproszeni o przyniesienie własnego obiektu uczuć, aby mogli sami opowiedzieć historię. "

1. Część pierwsza

Spotkanie rozpoczyna się od historii Cinzii, kierowniczkii sklepu, która opowiada uczestnikom historię obiektu. Przedmiotem, który wybrała, jest czajniczek wyprodukowany w Wietnamie, sprzedawany w jej sklepie. Cinzia jest związana z tym obiektem, ponieważ stanowi on początek jej zaangażowania w sprawiedliwy handel. Jest to symboliczne, ponieważ pomogła grupie wietnamskich chłopców stworzyć stowarzyszenie, które obecnie zajmuje się tworzeniem linii przedmiotów, których częścią jest czajnik.

2. Część druga

Uczestnicy otrzymują temat narracji "Opowiadanie się przez przedmiot".

Każda osoba jest zaproszona do napisania o obiekcie, który mówi coś o niej. Po czasie indywidualnego pisania uczestnicy są zaproszeni do podzielenia się swoją historią z innymi uczestnikami.

3. W przedmiocie części trzeciej

a. Pouczający moment z teledyskiem wyreżyserowanym przez Louisa Foxa.

<http://www.youtube.com/watch?v=gLBE5QAYXp8> "The Story of Stuff"

b. Bodźce do działania - Uczestnicy spotkania są zaproszeni:

- dzielić się z co najmniej 10 innymi osobami - bezpośrednio lub zdalnie, za pośrednictwem Internetu - informacjami, które zostały im zaproponowane;

-zwiększenie świadomości konsumentów, zarówno poprzez wspieranie produktów sprawiedliwego handlu, jak i unikanie produktów, które "zawierają" procesy, które nie respektują praw człowieka i środowiska;

-prowadzenie wolontariatu w jednym ze sklepów sprawiedliwego handlu w mieście.

* Cyfrowe opowiadanie historii dla zmiany społecznej *

Storie di Mondi Possibili

Zastosowane metody storytellingu S:

- o Metodologie autobiograficzne

X Cyfrowe opowiadanie historii

- o Partycypacyjny Video
- o Inne podejścia do opowiadania historii (proszę opisać)

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
3	Narzędzia ICT, programy do edycji, smartphone.	14-30	Od 8 do 14	12 godz.	Materiały edukacyjne i narzędzia ICT.	Rozwijaj świadomość zmian społecznych.

Tytuł	<i>Cyfrowe opowiadanie historii dla zmiany społecznej</i>
Opis ćwiczenia	Opowiadanie historii zmian społecznych poprzez Digital Storytelling.
Temat	Opowiadanie osobistych doświadczeń związanych z umiejętnościami obywatelskimi i społecznymi poprzez Digital Storytelling. Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi.
Cele	Zidentyfikuj i opowiedz o doświadczeniach, które obejmują umiejętności obywatelskie i społeczne, w ich różnych artykulacjach: - Zaangażowanie społeczne i uczestnictwo - Krytyczne myślenie - Tworzenie znaczenia - Rozwijaj poczucie sprawiedliwości - Dialog międzykulturowy -ltd. Opowiedz jedno z tych doświadczeń za pomocą Digital Storytelling. Utwórz produkt komunikacyjny. Doświadcz sposobu działania poprzez historie.

Materiały	Każdy uczestnik będzie potrzebował komputera lub notebooka z programem do edycji. It jest możliwość korzystania ze smartfona.
Przygotowanie	Musimy przygotować cały sprzęt ICT. Wszyscy uczestnicy muszą posiadać narzędzia ICT.
Instrukcje	Działalność edukacyjna podzielona jest na trzy 4-godzinne spotkania. W dodatku pełny opis trasy. 1- Znajdźmy historię do opowiedzenia Wprowadzenie do działania, prezentacja uczestników, koło fabularne, stworzenie scenariusza, przygotowanie cyfrowego storytellingu. ok. 4 godz. 2 - Zaczniemy tworzyć nasze cyfrowe opowieści Udoskonal scenariusz, nagraj historię, znajdź zdjęcia, rozpocznij edycję. ok. 4 godz. 3 - Zakończmy naszą cyfrową opowieść Kontynuuj i zakończ edycję wideo. ok. 4 godz.
Podsumowanie i ocena	Działanie jest oceniane poprzez obserwację, pod względem uczestnictwa, udziału w działaniach i jakości produkowanych materiałów.
Autor(zy) - Źródła	Andrea Ciantar, Claudia Liberato.

Inne kategorie

Wielkość grupy	<i>Od 8 do 14</i>
Przedział wiekowy	<i>Od 14 do 30</i>
Złożoności	<i>3</i>
Godzina	<i>Okolo 12 h.</i>

Pełny opis

AKTYWNOŚĆ: CYFROWE OPWIADANIE HISTORII

1 – Znajdźmy historię do opowiedzenia

Wprowadzenie do działania, prezentacja uczestników, koło fabularne, stworzenie scenariusza, przygotowanie cyfrowego storytellingu.

Sekwencja ćwiczeń

Czas	Ćwiczenie / Ścieżka	Cele
30 m.	<p>Ćwiczenie lodołamacze: Krótkie wspomnienia w parach</p> <p>Uczestnicy wprowadzają się do klasy i spotykają się z innym uczestnikiem, dzieląc się krótkim wspomnieniem. Następnie uczestnicy zmieniają osobę, dzieląc się inną pamięcią i tak dalej.</p> <p>(facylitator może najpierw pokazać ćwiczenie, a następnie je uruchomić, proponując na początku, aby podzielić się wspomnieniami z dzieciństwa, na przykład z gier z dzieciństwa; następnie facylitator może zaproponować dzielenie się wolnymi wspomnieniami).</p>	<p>Lodołamacz.</p> <p>Ćwiczenie to ma na celu:</p> <ul style="list-style-type: none">- stworzyć ciepły kontekst do dzielenia się osobistymi doświadczeniami;- zacząć wzmacniać osobiste wspomnienia.
30 m.	<p>Krótkie wprowadzenie do projektu i działania</p> <p>Przygotujmy plakat lub ulotkę projektu podsumowującą podstawowe informacje o projekcie i ścieżce.</p> <p>Prezentacja uczestników</p> <p>Przygotujmy krótką kartę prezentacyjną: imię, narodowość, zawody, myśli, które lubisz i nienawidzisz, ulubione jedzenie....</p> <p>Poświęćmy trochę czasu na wypełnienie karty, a następnie możemy się nimi podzielić; wszystkie karty można przykleić do ściany.</p> <p>Określenie celów działania</p> <p>Przygotujmy plakat z celem, który proponujemy.</p> <p>Na przykład możemy zaproponować plakat z następującymi celami:</p> <p><i>Opowiedzmy nasze historie</i></p> <p><i>Ponieważ moja historia jest ważna</i></p> <p><i>Aby zadbać o siebie</i></p> <p><i>Opowiadać nasze historie innym</i></p> <p><i>Aby bronić i dochodzić naszych praw</i></p>	<p>Cele:</p> <ul style="list-style-type: none">- określenie celów działania.- definiowanie zasad grupy.
15 m.	<p>Reguły</p> <p>Proponujemy kilka wspólnych zasad dla grupy:</p> <p><i>Reguły nawigacji</i></p>	<p>Cele:</p> <ul style="list-style-type: none">- tworzenie podstawowych reguł dla ścieżki opowiadania historii.

	<p>- Brak osądu i poufności</p> <p>- Nie używam smartfonów podczas ćwiczeń</p> <p>- Zachowaj ciszę podczas ćwiczeń pisania autobiograficznego, jako ważny stan psychiczny, aby zanurzyć się we wspomnieniach</p> <p>- Podczas udostępniania słuchaj bez komentowania i czytaj historie bez dodawania komentarzy</p> <p>- Możemy pisać w naszym ojczystym języku, a jeśli język wymian jest inny (e. g., english) możemy zrobić podsumowanie do udostępnienia w języku angielskim, po przeczytaniu tekstu w języku, którego używaliśmy</p> <p>(pytamy, czy są inne zasady do zaproponowania)</p>	
1 godz. 20 ok. m.	<p>Ćwiczenie "Pudełko wspomnień..."</p> <p>a) Facylitator pokazuje plakat z tytułem "Pudełko wspomnień...". Plakat zawiera różne bodźce do narracji autobiograficznej, związane z tematem zmiany, indywidualnej i społecznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Czasy, kiedy nauczyłem się czegoś ważnego dla życia... - Ten odcinek, który pomógł mi zmienić się pozytywnie... - Ludzie, od których nauczyłem się czegoś ważnego, aby zrozumieć świat, społeczeństwo, różnice kulturowe... - Kiedy byłem oburzony niesprawiedliwością... - Kiedy wyobrażałem sobie inny świat... - Czas, w którym przyczyniłem się do zmiany społecznej... - (możesz znaleźć inne tematy.....)..... <p>b) Każdy uczestnik przygotowuje 10 kart, każda pobierana jest z połowy A4. Karton ma pokrywę i część wewnętrzną. Każdy uczestnik napisze wkrótce jedno z doświadczeń wymienionych na tablicy "Pudełko wspomnień" na każdej z kart, ale pisząc tylko na zewnątrz, pozostawiając wewnętrzną część pustą.</p> <p>c) Grupa dzieli trzy krótkie wspomnienia.</p> <p>d) Każdy uczestnik wybiera jedno z krótkich wspomnień i opowiada je szerzej; Co się stało? Czego nauczyłem się przy tej okazji? To wspomnienie będzie prawdopodobnie tym, które każdy opowie poprzez Digital Storytelling.</p> <p>e) Ćwiczenie pisania kontynuuje się kilkoma szczegółowymi pytaniami: w jaki sposób ta nauka jest dla mnie nadal ważna? Jak to jest ważne również dla innych?</p> <p>f) Uczestnicy dzielą się swoim skryptami.</p>	<p>Cele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojawienie się wspomnień. - pomóż zidentyfikować historię, którą chcesz opowiedzieć za pomocą cyfrowego opowiadania historii.
15 m.	Przerwa kawowa	
50 m.	<p>Tworzenie skryptu</p> <p>Zaczynając od wcześniejszego pisania, każdy stworzy "skrypt", i.e. tekst, który zostanie odczytany w Digital Storytelling.</p> <p>Skrypt musi zawierać około 250 słów.</p>	<p>Cele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - utwórz skrypt.

	<p>W przypadku, gdy uczestnicy nie ukończą, mogą kontynuować w domu.</p> <p>Po napisaniu facylitator przeprowadzi chwilę udostępnienia.</p> <p>Facylitator ma za zadanie przekazać informacje zwrotne do skryptów, aby upewnić się, że zawarte w nich "przesłanie dla świata" jest skuteczne ...</p>	
20 m.	<p>Feedback i wnioski</p> <p>Facylitator daje kilka wskazówek na temat rzeczy do zrobienia dla kolejnych kroków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - znajdź około 15-20 zdjęć, aby opowiedzieć historię; są to głównie zdjęcia osobiste lub, jeśli nie mamy osobistych zdjęć, możemy użyć zdjęć zrobionych z Internetu, o ile są toobrazy bez kopii; - facylitator podaje wskazaniastron, z których można znaleźć darmowe obrazy; - facylitator daje uczestnikom szablon do tworzenia scenorysu, który służy do zrozumienia, w jaki sposób obrazy odpowiadają zdjęciom. <p>Spotkanie kończy się informacjami zwrotnymi od uczestników.</p>	<p>Cele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dzielić się doświadczeniamiuczestników. - dać instrukcje dotyczące kolejnych kroków.

ok. 4 godz.

2 - Zaczynamy tworzyć nasz Digital Storytelling

Udoskonal scenariusz, nagraj historię, znajdź zdjęcia, rozpocznij edycję.

Sekwencja ćwiczeń

Czas	Ćwiczenie / Ścieżka	Cele
20 m.	Gra Lodołamacz do wyboru.	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stworzyć atmosferę współpracy w grupie
30 m.	<p>Udostępnianie i sprawdzanie skryptów</p> <p>Udostępniamy skrypty.</p> <p>Facylitator daje pewne bodźce, jeśli to konieczne, aby pogłębić historie; w szczególności zamierzamy podkreślić:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Znaczenia i wartości osobiste, które leżą u podstaw historii - Znaczenie "kolektywne", przesłanie, które odnosi się do "świata" 	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sprawdzić skutecznośćskryptów. - wyjaśnić "przesłanie dla świata" tych historii.
1h.30 m.	<p>Laboratorium</p> <p>Ta faza widzi realizację kilku działań jednocześnie; pomieszczenie musi być wyposażone w kilka stanowisk pracy i musi być miejsce na rejestrację. Każdy może, w zależności od postępu historii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakończenie lub modyfikacja skryptu - znajdź zdjęcia 	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - towarzyszyć uczestnikom w różnych działaniach, które służą realizacji czasu letniego.

	<ul style="list-style-type: none"> - napisz storyboard - nagraj dźwięk - rozpoczęcie montażu <p>W tej fazie facylitator i tutorzy pomagają uczestnikom tych działań.</p>	
15 m.	Przerwa kawowa	
25 min.	<p>Edycja wideo</p> <p>Facylitator udziela grupie wskazówek, jak zrobić montaż wideo.</p>	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaj instrukcje, jak wykonać edycję wideo.
40 m.	<p>Laboratorium</p> <p>W tej fazie realizacja kilku działań jest kontynuowana w tym samym czasie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakończenie lub modyfikacja skryptu - znajdź zdjęcia - napisz storyboard - nagraj dźwięk - rozpoczęcie montażu <p>Facylitator i tutorzy pomagają uczestnikom w tych działaniach.</p>	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - towarzyszyć uczestnikom w różnych działaniach, które służą realizacji czasu letniego.
20 m.	<p>Feedback i wnioski</p> <p>Facylitator daje kilka wskazówek na temat rzeczy do zrobienia na następnym spotkaniu.</p> <p>Spotkanie kończy się informacjami zwrotnymi od uczestników.</p>	<p>Cele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dzielić się doświadczeniami uczestników. - dać instrukcje dotyczące kolejnych kroków.

ok. 4 godz.

3 - Podsumujmy nasz Digital Storytelling

Kontynuuj i zakończ edycję wideo.

Sekwencja ćwiczeń

Czas	Ćwiczenie / Ścieżka	Cele
20 m.	Gra icebreaker do wyboru.	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - współpraca w grupie.
2h. 40m.	<p>Laboratorium</p> <p>Ta faza widzi realizację kilku działań jednocześnie; pomieszczenie musi być wyposażone w kilka stanowisk pracy i musi być miejsce na rejestrację. Każdy może, w zależności od postępu historii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zakończenie lub modyfikacja skryptu - znajdź zdjęcia 	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - towarzyszyć uczestnikom w różnych działaniach, które służą realizacji czasu letniego.

	<ul style="list-style-type: none"> - napisz storyboard - nagraj dźwięk - rozpocznij edycję wideo. <p>W tej fazie facylitator i inni pomocnicy pomagają uczestnikom tych działań.</p>	
30 m.	<p>Ostatnia faza</p> <p>W tej fazie realizowane są działania:</p> <ul style="list-style-type: none"> - udostępnianie stworzonego DS - zorganizowanie wydarzenia finałowego, aby podzielić się historiami z innymi - we może poprosić każdego o przestanie narracji do moderatorów lub przestanie ich indywidualnie na StoryAP (lub mogą być przesłane przez personel StoryAP). 	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podzielić się stworzonymi historiami. - zorganizować finałowe wydarzenie dzielenia się z innymi.
30 m.	<p>Kwestionariusz końcowy i rytuał końcowy</p> <p>Facylitator daje uczestnikom kwestionariusz, aby zastanowić się nad doświadczeniem.</p> <p>Facylitator ożywia rytuał kończący doświadczenie.</p> <p>Na przykład:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uczestnicy czną się nawzajem, poruszając się w pokoju i spotykając się w parach, nie używając słów, ale komunikując się tylko oczami i ciałem (uściski, kontakt rąk itp.); uspokajająca muzyka będzie towarzyszyć grupie. 	<p>Cel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fchory w kwestionariuszu końcowym. - wykonać rytuał zamykający.

ok. 4 godz.

Autorzy ścieżki: Andrea Ciantar, Claudia Liberato.

* Cyfrowe opowiadanie historii dla zmian społecznych - Zdalny warsztat 1 *

Storie di Mondi Possibili

Zastosowane metody storytellingu S:

- o Metodologie autobiograficzne

X Cyfrowe opowiadanie historii

- o Partycypacyjny Video
- o Inne podejścia do opowiadania historii (proszę opisać)

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
3	Narzędzia ICT, programy do edycji, smarthphone.	14-30	Od 8 do 14	12 godz.	Materiały edukacyjne i narzędzia ICT.	Rozwijaj świadomość zmian społecznych.

Tytuł	<i>Cyfrowe opowiadanie historii dla zmian społecznych - zdalny warsztat 1</i>
Opis ćwiczenia	Opowiadanie historii zmian społecznych poprzez Digital Storytelling.
Temat	Opowiadanie osobistych doświadczeń związanych z umiejętnościami obywatelskimi i społecznymi poprzez Digital Storytelling. Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi.
Cele	Zidentyfikuj i opowiedz o doświadczeniach, które obejmują umiejętności obywatelskie i społeczne, w ich różnych artykulacjach: - Zaangażowanie społeczne i uczestnictwo - Krytyczne myślenie - Tworzenie znaczenia - Rozwijaj poczucie sprawiedliwości - Dialog międzykulturowy -ltd. Opowiedz jedno z tych doświadczeń za pomocą Digital Storytelling. Utwórz produkt komunikacyjny.

	Doświadcz sposobu działania poprzez historie.
Materiały	Każdy uczestnik będzie potrzebował komputera lub notebooka z programem do edycji. Możliwość korzystania ze smartfona. Materiały dydaktyczne.
Przygotowanie	Zaangażowanie i przygotowanie uczestników Grupa laboratoryjna składa się zazwyczaj z liczby od 8 do 12 uczestników; preparat zawiera: a) tworzenie materiałów do zapraszania uczestników (ulotka, e-mail z zaproszeniem, informacje o celach warsztatów...); b) weryfikować, czy każdy ma dostęp do narzędzi technologicznych i wie, jak z nich korzystać; c) przydatne jest stworzenie materiału ze wszystkimi przydatnymi informacjami, a mianowicie: - cel warsztatów; - wskazania, jak wziąć udział (np. znalezienie przestrzeni, w której nie przeszkadzają Ci dwie godziny, znalezienie jednego lub więcej zdjęć, które stanowią przykładowe doświadczenie działania na rzecz zmiany społecznej itp.); d) możliwe jest tworzenie obecnych podgrup i łączenie się w jednym miejscu; e) poprosimy uczestników o przygotowanie się, zarówno poprzez poszukiwanie i doświadczenia działania, które chcą opowiedzieć, jak i poprzez dostarczenie całego niezbędnego sprzętu materialnego.
Instrukcje	1 - Zdalna historia circle 1 Pierwsze warsztaty będą składały się z kilku etapów: a) powitanie uczestników; podać wszelkie informacje na temat technicznego wykorzystania platformy, z której będziemy korzystać. b) Rozgrzewka autobiograficzna i stworzenie grupy; na przykład zrobimy proste ćwiczenie "Miłość-Nienawiść"; każdy uczestnik pisze od 5 do 10 rzeczy, które kocha i nienawidzi. Wtedy każdy przeczyta swoje. Innym alternatywnym ćwiczeniem przygotowawczym jest poproszenie każdego uczestnika o narysowanie podeszwy stopy na kartce papieru. Wtedy każdy napisze na rysunku kilka rzeczy o sobie: w śródstopiu piszemy, co daje nam energię, na czym się opieramy, aby chodzić; w obszarze pięty nasze słabe punkty; w obszarze palców, kierunek, w którym idziemy; jeśli grupa liczy maksymalnie 10 uczestników, możliwe będzie podzielenie się wynikami działania 1 lub 2 razem; w przeciwnym razie zrobimy dwa lub trzy pokoje. c) Ustalamy zasady grupy, biorąc pod uwagę szczególny warunek pracy zdalnej; na przykład możemy zaproponować: słuchanie i szanowanie się nawzajem, brak osądu, poufność, unikanie korzystania ze smartfonów podczas laboratorium itp.; jeśli warsztaty są prowadzone z młodymi ludźmi z różnych krajów, możemy ustalić zasadę, że każdy pisze w swoim języku ojczystym, a następnie dokona podsumowania w języku wymiany; itd. (pytamy, czy są inne propozycje ...); możemy napisać te "zasady nawigacji" na wirtualnej tablicy ogłoszeń (np.: padlet). d) Wprowadzamy metodologię Digital Storytelling, opartą na pięciu krokach: - Preparat - StoryCircle i tworzenie skryptów - Nagrywanie dźwięku i definicja obrazu - Montaż - Udostępnianie e) Facylitator pokazuje padlet z tytułem "Pudełko wspomnień...". Plakat zawiera różne bodźce

- do narracji autobiograficznej, związane z tematem zmiany, indywidualnej i społecznej:
- Czasy, kiedy nauczyłem się czegoś ważnego dla życia...
- Ten odcinek, który pomógł mi zmienić się pozytywnie...
- Ludzie, od których nauczyłem się czegoś ważnego, aby zrozumieć świat, społeczeństwo, różnice kulturowe...
- Kiedy byłem oburzony niesprawiedliwością...
- Kiedy wyobrażałem sobie inny świat...
- Czas, w którym przyczyniłem się do zmiany społecznej...
- (możesz znaleźć inne tematy.....).....

f) Każdy uczestnik przygotowuje 10 kart, każda pobierana jest z połowy arkusza A4. Karton ma pokrywę i część wewnętrzną. Każdy uczestnik napisze krótko jedno z doświadczeń wymienionych w tablicy "Pudełko wspomnień" na każdej z kart, ale pisząc tylko na zewnątrz, pozostawiając wewnętrzną część pustą.

g) Grupa dzieli się trzema krótkimi wspomnieniami.

2 - Zdalna historia circle 2

- h) Każdy uczestnik wybiera jedno z krótkich wspomnień i opowiada je szerzej; Co się stało? Czego nauczyłem się przy tej okazji? To wspomnienie będzie prawdopodobnie tym, które każdy opowie poprzez Digital Storytelling.
- i) Ćwiczenie pisania kontynuuje się kilkoma szczegółowymi pytaniami: w jaki sposób ta nauka jest dla mnie nadal ważna? Jak to jest ważne również dla innych?
- j) Uczestnicy dzielą się swoimi skryptami s.
- k) Facylitator, ewentualnie z pomocą asystenta, zwróci wytworzone narracje.
- l) Prosimy uczestników o komentarz końcowy, na przykład pisząc "Co mam ze sobą zabrać? " po tym spotkaniu (tutaj też możemy skorzystać ze wspólnej tablicy ogłoszeń lub czatu, lub po prostu wszyscy piszą, a następnie czytają).
- m) Możemy poprosić każdego o przesłanie narracji do moderatorów lub przesłanie ich indywidualnie na StoryAP (lub mogą być przesłane przez personel StoryAP).

Brzdąc. 2 godz.

Następnie grupa może współpracować zdalnie w celu stworzenia zbioru pism autobiograficznych.

3- Tworzenie skryptu

Cele drugiego spotkania są następujące:

- n) Pogłębienie metodologii dynitulacji D igital Sw oparciu o pięć kroków:
 - Preparat
 - StoryCircle i tworzenie skryptów
 - Nagrywanie dźwięku i definicja obrazu
 - Montaż
 - Udostępnianie
- o) Rozpocznij fazę tworzenia skryptu.

Brzdąc. 2 godz.

W kolejnej fazie indywidualnej pracy zdalnej:

- p) Uczestnicy tworzą skrypt składający się z około 250 słów i wysyłają go do facylitatora.
- q) Uczestnicy otrzymują informacje zwrotne do swojego scenariusza.
- r) Skrypty są zintegrowane.

4 - Zaczynamy tworzyć Digital Storytelling

Cele spotkania to:

- a) Udostępnij skrypty.

	<p>b) Podaj instrukcje dotyczące kolejnych kroków, które obejmują:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nagranie audio skryptu - Tworzenie scenorysu, aby połączyć tekst i obrazy - Montaż i tworzenie projektu <p>Brzdąc. 2 godz.</p> <ul style="list-style-type: none"> - W kolejnej fazie indywidualnej pracy zdalnej: - Uczestnicy dokonują nagrania audio historii - Każdy uczestnik tworzy storyboard, korzystając z dostarczonego szablonu - Każdy uczestnik składa szkic historii i przesyła go na „chmurę” - Trenerzy przekazują uczestnikom informacje zwrotne - Uczestnicy modyfikują czas letni zgodnie ze wskazaniem moderatorów. <p>5 - Podsumujmy i podzielmy się naszymi historiami DS</p> <p>Cele spotkania to:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Udostępnić wykonane DST. b) Refleksja w grupie nad tym, jak zastosować autobiograficzną ścieżkę edukacyjną z młodymi ludźmi w ich własnym kontekście. Ta refleksja może być również wspierana przez wspólną paletę, w której każdy może wnieść swój wkład. <p>Brzdąc. 1 godz.</p> <p>W kolejnej fazie indywidualnej pracy zdalnej:</p> <p>Uczestnicy mogą wprowadzić dalsze zmiany w swoim czasie letnim, jeśli chcą.</p>
Podsumowanie i ocena	Działanie jest oceniane poprzez obserwację, pod względem uczestnictwa, udziału w działaniach i jakości produkowanych materiałów.
Autor(zy) - Źródła	Andrea Ciantar, Claudia Liberato.

Inne kategorie

Wielkość grupy	Od 8 do 14
Przedział wiekowy	Od 14 do 30
Złożoność	3
Godzina	Okolo 12 h.

* Cyfrowe opowiadanie historii dla zmian społecznych - Zdalny warsztat 2 *

Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych

Zastosowane metody opowiadania historii:

- Metodologie autobiograficzne

X Cyfrowe opowiadanie historii

- Partycypacyjny Video
- Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
5	Narzędzia ICT, programy do edycji, smartfon.	16-17	Od 5 do 6	10 godz.	Materiały edukacyjne i narzędzia ICT.	Rozwijaj świadomość na temat zmian społecznych.

Tytuł	Cyfrowe opowiadanie historii dla zmian społecznych - Zdalny warsztat 2
Opis ćwiczenia	Opowiadanie historii o młodzięzowych działaniach społecznych poprzez Digital Storytelling.
Temat	Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi. Opowiadanie osobistych doświadczeń związanych z umiejętnościami obywatelskimi i społecznymi poprzez Digital Storytelling, w celu odzwierciedlenia i uczenia się na podstawie tych doświadczeń. Aby stworzyć produkt komunikacyjny mający na celu dzielenie tych historii z innymi.
Cele	Zidentyfikuj i opowiedz o doświadczeniach, które obejmują umiejętności obywatelskie i społeczne w działaniach społecznych młodzieży, rozwijanie kompetencji społecznych i obywatelskich takich jak: - Współpraca - Krytyczne myślenie - Tworzenie znaczenia - Świadomość sensu młodości, aktywizmu społecznego i obywatelskiego Inne cele to:

	<p>Utwórz produkt komunikacyjny.</p> <p>Doświadcz sposobu działania poprzez historie.</p>
Materiały	<p>Każdy uczestnik będzie potrzebował komputera lub Notebooka, z programem do edycji i dostępem do Internetu.</p>
Przygotowanie	<p>Zaangażowanie i przygotowanie uczestników</p> <p>Grupa laboratoryjna składa się zazwyczaj z liczby od 6 do 12 uczestników; preparat zawiera:</p> <p>a) tworzenie materiałów zapraszających uczestników (reklama, informacje o celach warsztatów, wyniki warsztatów dla uczestników i dla świata...);</p> <p>b) weryfikować, czy każdy ma dostęp do narzędzi technologicznych i umie z nich korzystać;</p> <p>c) przydatne jest stworzenie materiału ze wszystkimi przydatnymi informacjami, a mianowicie:</p> <p>-cele warsztatów;</p> <p>- wskazania, jak wziąć udział (np. znalezienie przestrzeni, w której nie przeszkadzają Ci dwie godziny, znalezienie jednego lub więcej zdjęć, które stanowią przykładowe doświadczenie działania na rzecz zmiany społecznej itp.);</p> <p>d) możliwe jest tworzenie obecnych podgrup i łączenie się w jednym miejscu;</p> <p>e) poprosimy uczestników o przygotowanie się, zarówno poprzez poszukiwanie i doświadczenia działania, które chcą opowiedzieć, jak i poprzez dostarczenie całego niezbędnego sprzętu materialnego.</p>
Instrukcje	<p>Pierwsze spotkanie 1 – Poznaj się i koło fabularne (2h)</p> <p>Pierwsze warsztaty będą składały się z kilku etapów:</p> <p>a) Wyzywając uczestników; podaj wszelkie informacje na temat technicznego wykorzystania platformy, z której będziemy korzystać, poznaj się nawzajem.</p> <p>b) Rozgrzewka autobiograficzna i stworzenie grupy; praca w parach (w pokojach breakout), aby podzielić się około 5 rzeczami, które kochają i nienawidzą w swojej pracy / działaniach społecznych i obywatelskich.</p> <p>c) Ustalamy zasady grupy: Trener uczestników, jakie zasady możemy uzgodnić na tym warsztacie, aby stworzyć przestrzeń do osiągnięcia potrzebnych korzyści. Uczestnicy opowiadają o swoich propozycjach. Omawiamy proponowane zasady, aby uzgodnić, co chcemy wdrożyć na nasze spotkanie.</p> <p>d) Wprowadzamy metodologię cyfrowego storytellingu, opartą na pięciu krokach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Preparat - StoryCircle i tworzenie skryptów - Nagrywanie dźwięku i definicja obrazu - Montaż - Udostępnianie <p>e) Facylitator zaprasza uczestników do wzięcia udziału w ćwiczeniach budujących bezpieczną atmosferę w warsztacie oraz uzbrajających mózg. Na przykład:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Witaj używając części ciała: proszę powitać wszystkich, wkładając jeden z palców do kamery, teraz nos, face itp.

- W parach ludzie będą liczyć do 3: 1-2-3, każda osoba mówi jedną liczbę. Na przykład Jan: 1, Anna: 2, Jan 3, Anna 1, Jan 2, Anna 3 itd. Następnie poproś uczestników o zamianę słów: "1" na gest (na przykład, klaśnij w rękę).

Daj uczestnikom czas na złapanie rytmu, następnie poproś o zmianę słowa "2" na inny ruch (na przykład kiwnij głową). Daj uczestnikom czas na złapanie rytmu, następnie poproś o zmianę słowa "3" dla dźwięków (na przykład niektóre zwierzęta brzmią...). Następnie, daj uczestnicy czas, aby złapać rytm.

Jeśli to możliwe, podziel uczestników na pary w podpokojach (na platformie Zoom „breakout room”).

- f) Prosimy o poproszenie uczestników o wybranie z ich pokoi obiektu, który w jakiś sposób ilustruje ich aktywność społeczną. Następnie każdy uczestnik opowiada historię swojego aktywizmu społecznego i wyjaśnia, w jaki sposób obiekt jest połączony / ilustruje go. Podziel uczestników na 3-4 grupy i daj im czas na opowiedzenie swoich historii. Kiedy uczestnicy wracają do całej grupy, zapytaj ich o ich refleksje.
- g) Na koniec facylitacji poproś uczestników o przygotowanie się do kolejnej sekcji zdjęć i filmów, które opowiadają o ich aktywizmie.

Drugie i trzecie spotkanie - Zdalny krąg opowieści (2 spotkania na 2 godziny)

- h) Każdy uczestnik wybiera jedno z krótkich wspomnień i pisze lub opowiada je szerzej; Co się stało? Czego nauczyłem się przy tej okazji? Co chcę powiedzieć innym młodym ludziom na temat działań społecznych i obywatelskich młodzieży? Uczestnicy pracują w grupach i opowiadają swoje historie. W grupach piszą swoje historie.
- i) Ćwiczenie pisania kontynuuje się kilkoma szczegółowymi pytaniami: w jaki sposób ta nauka jest dla mnie nadal ważna? Jak to jest ważne również dla innych?

Uczestnicy pracują w dwóch grupach i piszą swoje historie.
- j) Facylitator prosi uczestników o podzielenie się swoimi historiami.
- k) Uczestnicy zaczynają pisać swoje historie, następnie dzielą się nimi, a następnie otrzymują informacje zwrotne od facylitatora.
- l) Skrypty są zintegrowane.

4. spotkanie - Zaczynamy tworzyć Digital Storytelling (2 godziny)

Cele spotkania to:

- a) Dziel się pomysłami na sposoby tworzenia cyfrowych historii
- b) Czas dla uczestników na tworzenie cyfrowych historii

Na początku poproś uczestników, aby podzielili się swoimi pomysłami na to, jak mogą zdigitalizować swoją historię. Stwórz przestrzeń do dzielenia się pomysłami i doświadczeniami. Daj grupom czas na podjęcie decyzji, w jaki sposób będą digitalizować swoje historie i znaleźć czas na nagrywanie i edycję filmów. Poproś uczestników, aby przygotowali ci latestową wersję ich cyfrowego story. Zaoferuj swoją pomoc, jeśli jest to wymagane.

5. spotkanie - Podsumujmy i podzielmy się naszymi historiami DS (2 godziny)

Cele spotkania to:

- a) Podziel się stworzonymi DST

	<p>b) Refleksja w grupie nad tym, jak zastosować autobiograficzną ścieżkę edukacyjną z młodymi ludźmi w ich własnym kontekście. Ta refleksja może być również wspierana przez wspólną paletę, w której każdy może wnieść swój wkład.</p> <p>c) Czas na świętowanie i podziękowania dla każdej osoby, która weźmie udział w warsztacie.</p>
Podsumowanie i ocena	Obserwacja i rozmowa z grupą (na zakończenie ostatniego warsztatu zapytaj uczestników o ich emocje i refleksje związane z warsztatem).
Autor(zy) - Źródła	Małgorzata Winiarek-Kołucka.

* Moja historia - inspiracja dla innych *

Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych

Zastosowane metody storytellingu:

- o Metodologie autobiograficzne

X Cyfrowe opowiadanie historii

- o Partycypacyjny Video
- o Inne podejścia do opowiadania historii (proszę opisać)

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
3	Narzędzia ICT.	17 - 25	5-8	4 godz.	Zaproszenie w formie cyfrowego storytellingu.	Uczenie się z własnego doświadczenia. Świadomość kompetencji osobistych i społecznych.

Tytuł	<i>Moja historia - inspiracja dla innych</i>
Opis ćwiczenia	To dwuczęściowy zdalny warsztat, który zachęca młodych ludzi do rozmowy o kwestiach, które są dla nich ważne, jeśli chodzi o wejście w dorosłość.
Tamety	<p>Temat ogólny:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi. <p>Temat szczegółowy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uczenie się z własnego doświadczenia. • Świadomość kompetencji osobistych i społecznych. • Wzmocnienie młodych ludzi wchodzących w dorosłe życie.
Cele	<ul style="list-style-type: none"> • Uczestnicy poznają metodę Digital Storytelling jako sposób na wyrażenie siebie i zainspirowanie innych. • Umiejętności opowiadania historii. • Wyciąganie wniosków z własnych doświadczeń.

	<ul style="list-style-type: none"> Przygotowanie historii, które zostaną opublikowane w StoryAp
Materiały	<p>Próbka Digital Storytelling.</p> <p>Urządzenia do łączenia się z platformą do pracy zdalnej.</p>
Przygotowanie	<ol style="list-style-type: none"> Warto przygotować ciekawe i atrakcyjne zaproszenie. Na przykład może przybrać formę filmu, w którym dzielimy się naszą historią i pokazujemy korzyści płynące z tworzenia własnych. W przypadku warsztatów zdalnych konieczne jest zapewnienie uczestnikom dostępu do sieci internet oraz niezbędnego sprzętu. Warto wybrać rozwiązanie techniczne, które umożliwi pracę grupową podczas warsztatów online (np. Zoom).
Instrukcje	<p>Część I - 90 min - Wprowadzenie do Digital Storytelling</p> <ol style="list-style-type: none"> Połączenie i powitanie. Trener wprowadza cele i temat warsztatów - 10 min Przedstaw się – ćwic "Jestem..." na Padlet. <ul style="list-style-type: none"> Dajemy instrukcję: "Spróbuj opisać siebie przymiotnikami, obrazkami, Metafor... wszystko, co przychodzi ci do głowy instynktownie, spontanicznie ... Jestem...". Za pomocą aplikacji Padlet uczestnicy dodają swoje zdjęcia i Opisy. Każdą osobę prosimy o podsumowanie. W zależności od liczby osób na forum lub w podpokojach - 20 min. Zasady - wprowadzenie zasady poufności, nie krytykowanie, wspieranie się nawzajem, zachęcanie do otwartości, eksperymentowanie - 5min. Przykładowy cyfrowy film fabularny - inspiracja prezentacją - 5 min. Wspólna dyskusja - Co czujemy słuchając tej historii? Jak zbudowana jest historia? Dlaczego warto opowiadać historie, co może nam dać, co może dać innym? Podsumowanie dyskusji - od indywidualnych korzyści do sukcesu kampanii reklamowych - 20min. Moja historia - wybór tematu - Ćwic walizkę wspomnień - "Rzucamy" wspomnienia z udziału w różnych zajęciach, sytuacjach, które były ważne przy wchodzeniu w dorosłość - 20 min. Podsumowanie spotkania i instrukcje dotyczące pracy domowej. Pomędzy warsztatami uczestnicy wybierają temat swojej historii oraz zdjęcia, które pomogą ją zilustrować. YouCut Video Editor pokazany i prośba o zainstalowanie go w telefonie - 10 min. <p>II Część - 2,5 godziny - Twórz i nagrywaj własne historie</p> <ol style="list-style-type: none"> Powitanie i przypomnienie, co zamierzamy zrobić - 5 min. Runda - od jakiego nastawienia zaczynamy, czy praca domowa była łatwa / trudna, czy byliśmy w stanie wybrać historie i zainstalować YouCut -10 min. Tworzenie opowieści – pisanie historii – 45 min: <p>Krok pierwszy - opowiedzenie swojej historii parami,</p> <p>Krok drugi - wybór / zmiana historii,</p> <p>Step trzy - napisanie całej historii, (trener podaje informacje ułatwiające ten proces dotyczące długości i struktury opowieści),</p>

	<p>Step cztery - czytanie historii w zmienionych parach, dzielenie się opiniami - Co warto wzmacnić? Co dodać? Którą część historii skrócić? Jaka jest puenta?</p> <p>Czas zastanowić się, czy i co zmienić. Przepisywanie historii.</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Tworzenie historii – nagrywanie- z pomocą techniczną trenera - 25 min. 5. Tworzenie opowieści – wybór zdjęć / przygotowanie rysunków + montaż całego filmu - 45 min. 6. Wspólne oglądanie filmów i dzielenie się wrażeniami - 15 min. 7. Podsumowanie warsztatów – 5 min. <ul style="list-style-type: none"> ● Co było najważniejsze? ● Co było trudne? ● Czego nauczyliśmy się od siebie nawzajem? <p>Niektóre grupy mogą potrzebować więcej czasu na ukończenie czasu letniego. W takim przypadku możliwe jest dodanie jednej lub dwóch godzin. Inną opcją może być umówienie się na kolejne spotkanie. W czasie między spotkaniami uczestnicy mogą zakończyć pracę, a spotkanie może być wykorzystane do podzielenia się wynikami.</p>
Podsumowanie i ocena	Działanie jest oceniane poprzez samoocenę, a także poprzez obserwację, w tym jakość uczestnictwa i wyprodukowanych materiałów.
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	Warto zwrócić uwagę na to, czy proponowane aplikacje są dostępne dla różnych typów urządzeń i oprogramowania.
Autor(zy) - Źródła	Anna Żelazowska-Kosiorek

Inne kategorie

Wielkość grupy	Jeśli warsztat jest prowadzony przez 1 trenera, grupa powinna wynosić od 5 do 8 osób, jeśli jest 2 trenerów, liczba ta może zostać zwiększona do 12. Praca online jest bardziej czasochłonna i trudna.
Przedział wiekowy	Uczestnicy mogą mieć od 16 do 22 lat.
Złożoność	Kryterium złożoności wynosi 2. Facylitator powinien posiadać podstawowe umiejętności w zakresie metod DS i facylitacji grupowych.
Godzina	4 h plus czas pomiędzy lub przed warsztatami na zbieranie zdjęć i pomysłów przez uczestników.

* Ja z przyszłości *

CEMEA Centre

Zastosowane metody storytellingu:

X Metodologie autobiograficzne

- Cyfrowe opowiadanie historii

X Partycypacyjny Video

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
3/5 Zalecane 2 trenerów	Stoły/Krzeseł o/papier/ miejsce do nagrywania filmu.	> 14 lat	4-12 przez trenera	Minimum 2 godziny.	Kontrole techniczne na wcześniejszych etapach	Umiejętność prowadzenia świadomego zdrowia i zorientowanego na przyszłość życia.

Tytuł	<i>Ja z przyszłości</i>
Opis ćwiczenia	<p>Proces obejmuje kilka opcjonalnych działań przed ostatnim krokiem, który pozwala ludziom indywidualnie projektować się w przyszłość, w środku grupy, której doświadczenie lub status dzielą.</p> <p>Ta czynność może być wykonywana zarówno twarzą w twarz, jak i zdalnie.</p> <p>Aby korespondować z modelem StoryDeC, chodzi o to, że tego podejścia można doświadczyć ze stałą grupą osób, które ten sam trener będzie miał okazję spotkać ponownie, kilka miesięcy po aktywności.</p>
Temat	Świadomość wspólnej kultury, aby wzmocnić siebie.
Cele	Umiejętność prowadzenia świadomego zdrowia i zorientowanego na przyszłość życia.
Materiały	W klasie musisz mieć coś do pisania ręcznie (kolorowy papier, markery), coś do powieszenia lub napisania na ścianie oraz coś do filmowania lub nagrywania dźwięku (sprzęt do filmowania i edycji lub smartfony ludzi). Istnieje również zapotrzebowanie na system projekcji wideo.

	<p>Na odległość każda osoba musi być wyposażona w system wideokonferencyjny z czatem lub współdzielonym systemem plików na komputerze, dobre połączenie internetowe i coś do nagrywania audio lub wideo (określone aplikacje na komputerze lub telefonie).</p>
<p>Przygotowanie</p>	<p>Zapisz swoją działkę zgodnie z modułami wybranymi poniżej i określ na piśmie instrukcje, które wydasz podczas fazy produkcji zgodnie z celami, które masz dla grupy.</p> <p>Sprawdź, czy narzędzia komputerowe działają, niezależnie od tego, czy jesteś twarzą w twarz, czy zdalnie. Przygotuj łącza dostępu, które będą przesyłane. W trybie zdalnym sprawdź, czy osoby w grupie mają dobre połączenie i przygotuj wskazówki techniczne dotyczące narzędzi, które przyniesiesz.</p>
<p>Instrukcje</p>	<p><i>Części opcjonalne kursywą</i></p> <p>A) Przedstawienie podejścia, jego celów i ram wartości.</p> <p>B) Energizer/Lodołamacz (5-10 minut) do wyboru (katalog o2) w zależności od stopnia znajomości osób w grupie, pory dnia. Na przykład "szybkie randki". Działania te pozwalają na ruch, progresywne połączenie z samym sobą i z innymi, i można kierować pytaniami.</p> <p>C) <i>Powrót do przeszłości: introspekcja autobiograficzna (od 15 minut do 1 godziny 30 minut).</i></p> <p><i>Każda osoba indywidualnie pisze dziesięć kawałków swojego życia (po jednym na papierze) i wybiera jeden, który opisuje jako nieodwracalny / jeśli się zmienia. Wszystkie momenty są datowane tak dokładnie, jak to możliwe.</i></p> <p><i>Dzielenie się może odbywać się na dwa sposoby, niezależne lub uzupełniające się: ludzie umieszczają się w grupach po trzy osoby i czytają swoje dziesięć chwil, wyszczególniając bardziej nieodwracalny moment. Albo/wtedy ludzie przychodzą i umieszczają swoje chwile na zbiorowym fryzie. Może to prowadzić do wymiany w małych lub dużych grupach na temat związków między poszczególnymi momentami a wspólną historią (por. O2 Historia w historii).</i></p> <p>D) <i>Wsparcie kulturowe wokół serii internetowej (20-25minut).</i></p> <p><i>Należy pamiętać, że ten krok jest oparty na medium kulturowym w języku francuskim i nie jest tłumaczony. Inne filmy lub wsparcie audio przedstawiające ludzi zwracających się do siebie w przyszłości istnieje we wszystkich językach i może służyć jako trampolina.</i></p> <p>1) <i>Emisja od dwóch do trzech odcinków serialu internetowego "Cher futur moi" dostępnego za darmo na YouTube (rada: zacznij od Robespierre'a i Aminy, którzy mają różne punkty widzenia na życie, ale oboje czują się komfortowo z ćwiczeniami, co generuje motywację dla widzów).</i></p> <p>2) <i>Wydobądź indywidualne uczucia każdego z nich i pozwól na ich ekspresję, umieszczając słowa emocji na ziemi. Ludzie ustawiają się tam i mogą zwerbalizować swoje uczucia, jeśli chcą.</i></p> <p>3) <i>W zależności od wieku i statusu publiczności omów podobieństwa i różnice między umiejętnościami introspekcji nastolatków i obecnych.</i></p>

	<p>E) Idź w przyszłość: introspekcja autobiograficzna(45 minut do trzech godzin, jeśli zainicjowane zostanie partycypacyjne podejście (Wideo uczestniczące) - idea ma mieć rozszerzalne, nieformalne ramy, które ludzie kończą we własnym tempie).</p> <p>1) Podaj instrukcje pisania, aby ludzie zwracali się do przyszłości. Najprostszym sposobem, aby to zrobić, jest zaproponowanie ramki liter zaczynającej się od "Drogi przyszły ja z „x” czasu, jesteśmy [data dnia] i. .. Ramka listu musi być dostosowana do tego, co łączy grupę (wjazd na długie szkolenie, stowarzyszenie bojowników, towarzyszenie migrantom co tydzień, zamknięcie itp. Na przykład, na początku długiego szkolenia dla pracowników socjalnych, myślimy, że pytamy ludzi, o których wspominają w liście, ich podróż, ich nieodwracalny moment (jeśli faza C została zakończona) ich pragnienia, ich lęki, umiejętności, które już posiadają i te, które chcą rozwijać.</p> <p>2) Wspieraj fazę pisania, będąc dostępnym lub organizując małe grupy korektorskie. Nie ograniczaj, ale pomóż przeformułować, rozwijać pomysły.</p> <p>3) Podaj instrukcje dotyczące formatowania listu, z wyborem dotyczącym wsparcia (audio lub wideo) i formularza (albo ludzie zwracają się jak w liście, albo sami przeprowadzają wywiad z uczestnikami). Zorganizuj grupy robocze (1, 2 lub 3 osoby), aby każdy czuł się komfortowo.</p> <p>4) Wspieraj technicznie osiągnięcia zgodnie z dostępnym sprzętem i zbieraj produkcje.</p> <p>5) Rozpowszechniaj produkcje osób wyrażających zgodę, albo w dużych grupach, albo poprzez tworzenie nieformalnej przestrzeni, do której ich ludzie mogą swobodnie korzystać.</p>
<p>Podsumowanie i ocena</p>	<p>Podsumowanie może być wykonane w dwóch etapach pod koniec działania. Po pierwsze, dyskusja w małych grupach na temat uczuć podczas różnych faz procesu (nalegać, aby wszelkie trudności można zwerbalizować), na temat rozwiniętych umiejętności, na temat wykorzystania produkcji w przyszłości. Następnie w dużych grupach konieczna jest informacja zwrotna za pośrednictwem rzeczników, aby jeszcze bardziej zwiększyć meta-poznanie rozwijanych umiejętności, a także aby trenerzy mogli rozwiązać wszelkie trudności i przekazać informacje zwrotne (20-30 min).</p> <p>Idealnie byłoby, gdyby grupa spotkała się ponownie jakiś czas po aktywności (pod koniec treningu, jeśli jest to długi trening, lub po czasie określonym w instrukcji "za 6 miesięcy" "za 2 lata"). Słuchanie lub oglądanie produkcji może być następnie wykonywane indywidualnie i / lub zbiorowo. W tym celu rozsądnie jest, aby trenerzy przechowywali produkcje.</p> <p>W przeciwnym razie ocena długoterminowa może być przeprowadzona spontanicznie, swobodnie i indywidualnie przez stażystów, gdy się na niej opierają.</p>
<p>Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo</p>	<p>Dostosuj warunki fazy produkcji do potrzeb ludzi (samotność intymna dla jednych, emulacja niezbędna dla innych, którzy nie są w stanie wyprodukować samodzielnie / pozostawić wybór, aby zacząć od pisania lub audio / wideo). Kompetencje introspekcji różnią się znacznie w zależności od kontekstu życia ludzi, a uczucie niepokoju (na przykład na początku lub na końcu treningu) może blokować proces, gdy ludzie są zwykle zdolni.</p> <p>Bądź bardzo konkretny w instrukcjach, aby poprowadzić początek produkcji, ale następnie bądź elastyczny, jeśli ludzie czują się zainspirowani inną fabułą.</p>

	<p>Nie zmuszaj produkcji do zakończenia w określonym przedziale czasowym. Zbierz je w momencie, gdzie się znajdują, gdy ogłaszasz zakończenie działania. Możesz dać ludziom limity czasu na ukończenie w domu. Im bardziej zmieniasz narzędzia i możliwości produkcji (list, audio, wywiad, audio, edycja ...), możesz sprawić, że ludzie będą się rozwijać zgodnie z ich warunkami wstępnymi i motywacjami.</p>
Autor(zy) - Źródła	<p>Romane ANTOINE, Lucas MANDON, CEMEA Centre-Val-de-Loire Irvin Anneix, realizator serialu internetowego "Cher futur moi"</p>

* Dokument ujęcie po ujęciu *

Real Time Video

Zastosowane metody opowiadania historii:

- o Metodologie autobiograficzne
- o Cyfrowe opowiadanie historii

X Partycypacyjny Video

- o Inne podejścia do opowiadania historii

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Obywatelskie kompetencje społeczne
						
Wymaga osoby z partycypacyjnymi umiejętnościami wideo i zrozumieniem w edycji kamery.	Kamera wideo, statyw, mikrofon, urządzenia do odtwarzania.	12+ dla dorosłych.	3 do 8 na grupę.	45 – 60 min.	Najlepiej po wykonaniu najpierw kilku prostych ćwiczeń video.	Aktywne uczestnictwo interakcja z innymi people, zrozumienie, w jaki sposób wykorzystywane są media.

Tytuł	Dokument ujęcie po ujęciu
Opis ćwiczenia	Grupa improwizuje dokument wykorzystując techniki montażu kamery.
Temat	<p>Temat ogólny: Podnoszenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi.</p> <p>Kierując się tematyczną treścią ćwiczenia, młodzi ludzie mogą wykorzystać wideo do zbadania swojej kreatywności i pomysłów.</p> <p>Na przykład krótki film o doświadczeniach uchodźcy pozwoliłby grupie zbadać kwestie związane z "Wspólnymi wartościami ludzkimi ponad różnicami kulturowymi".</p>
Cele	<p>Praca zespołowa.</p> <p>Uczestnicy grupy pracują razem, aby wspierać się nawzajem, aby szybko wyprodukować wspólny film.</p> <p>Naucz się nowych umiejętności technicznych i planistycznych.</p>

	<p>Empiryczne techniki uczenia się w celu budowania umiejętności komunikacji technicznej i planowania. Zdobądź doświadczenie w korzystaniu ze sprzętu.</p> <p>Zrozumienie narracji i ujęć</p> <p>Ćwicz to, czego potrzeba, aby skonstruować sekwencję klipów i działa jako wprowadzenie do struktury narracyjnej i komunikowania się z publicznością.</p> <p>Budowanie zaufania.</p> <p>Prezentacja przed kamerą i udane nakręcenie filmu, który pomoże zbudować poczucie własnej wartości.</p> <p>Podejście "strzał po strzale" jest użyteczną techniką dla pracy Participatory Video, ponieważ wprowadza tworzenie programów poprzez praktyczne doświadczenie, umożliwiając budowanie wiadomości wideo, krok po kroku. To także idealne wprowadzenie do pracy lokalizacyjnej.</p> <p>Eksploracja i twórcza ekspresja.</p> <p>Zdobądź nową wiedzę na temat lokalnych środowisk, używając kamery do ustawiania ostrości na ich najbliższym otoczeniu. Wykorzystanie wideo w ten sposób zapewnia grupie inny sposób patrzenia na świat, w którym żyją. Mogą zobaczyć nawet znajome ustawienia w nowym świetle, ponieważ mają za zadanie prezentować informacje odbiorcom.</p>
<p>Materiały</p>	<p>Kamera wideo, baterie, zewnętrzny mikrofon z (najlepiej ręczny, mikrofon kierunkowy na mikrofonie wysięgnikowym lub klipsowym), słuchawki, statyw, monitor telewizyjny do odtwarzania z do podłączenia do kamery, przedłużacze sieciowe, opcjonalny zestaw np. Mikrofon kierunkowy z wysięgnikiem, monitor terenowy.</p>
<p>Preparat</p>	<p>Nie można oczekiwać, że uczestnicy będą myśleć o tematach do kompletnych filmów, dopóki nie będą mieli praktyki łączenia jednego ujęcia z drugim i zrozumienia, w jaki sposób seria ujęć działa razem. Jeśli nie mają pojęcia, jak skomponować sekwencję wideo lub jak może wyglądać gotowy utwór, bardzo trudno jest im odpowiedzieć na prośby o konspekty programu. Bezpośrednim rezultatem tego jest to, że pomysły będą nieodpowiednie lub niemożliwe do osiągnięcia, a grupy mogą łatwo stracić serce. Podejście "shot by shot" zapewnia strukturę i przystępne wprowadzenie do tworzenia wideo. Zamiast zniechęcać się zadaniem zaplanowania kompletnego filmu, grupa musi tylko pomyśleć o "jednym ujęciu na raz", dzięki któremu będą mogli zobaczyć, jak program się buduje.</p>

	<p>Po zakończeniu każdego ujęcia grupa uczy się na bieżąco, widząc, co sprawia, że dobry strzał i zaczyna rozumieć, w jaki sposób ujęcia muszą ze sobą współpracować.</p> <p>Członkowie grupy powinni wcześniej wykonywać gry rozgrzewkowe, najlepiej oparte na wideo, takie jak proste ćwiczenia "pytania i odpowiedzi". Powinni byli zobaczyć siebie na wideo i być w stanie przeglądać i oceniać treści.</p> <p>Przy sprzyjającej pogodzie ćwiczenie to powinno odbywać się na zewnątrz. Osoby prowadzące muszą być świadomi możliwych zagrożeń i środków łagodzących, które należy podjąć, a także legalności filmowania w miejscach publicznych. Ocena ryzyka powinna być przeprowadzona w oparciu o lokalizację, a także czas, w którym działania będą miały miejsce. Pracownicy powinni zapewnić bezpieczne środowisko do poruszania się. Należy wziąć pod uwagę ruch drogowy itp. Grupa powinna nosić odpowiednią odzież i obuwie dla lokalizacji.</p> <p>Pracownicy powinni również rozważyć, czy grupa, która jest widziana na wideo, narażaby kogośkolwiek z nich na ryzyko z powodu publicznego narażenia.</p> <p>Na zmianę jest kluczową częścią metodologii Participatory Video. Każdy będzie na zmianę wykonywał wszystkie zadania, dlatego wszyscy w grupie muszą być przygotowani na pojawienie się przed kamerą. Jeśli nie pojawią się przed kamerą, nie mogą wziąć udziału w ćwiczeniu. Należy to wyjaśnić przed rozpoczęciem prac.</p> <p>Pracownicy powinni byli wcześniej przećwiczyć nagrywanie i odtwarzanie "strzał po ujęciu" za pomocą sprzętu, którego będą używać, aby sprawdzić jego przydatność i uniknąć problemów technicznych pojawiających się podczas rozpoczęcia filmowania. Baterie i cały sprzęt powinny być ładowane i testowane. Ustal granice odległości, do której grupa może się udać, biorąc pod uwagę dostępny czas.</p>
<p>Instrukcje</p>	<p>Kiedy ludzie po raz pierwszy zaczynają tworzyć filmy, często trudno im się skupić i powstrzymać entuzjazm. Sugestie mogą łatwo wykroczyć z tego, co jest możliwe, biorąc pod uwagę poziomy umiejętności i dostępny czas. Zastosowanie podejścia ujęcie po ujęciu, "shot by shot" pozwala uniknąć tego problemu.</p> <p>To ćwiczenie tworzy krótki dokument skupiający się tylko na ujęciu, które ma zostać wykonane. Każde ujęcie jest opracowywane pojedynczo. Członkowie grupy wybierają ujęcie i natychmiast je przygotowują i nagrywają, dopiero potem zastanawiają się, co dzieje się dalej. Następnie planują i produkują kolejne ujęcie, a proces trwa aż do zakończenia całej sekwencji.</p> <p>Procedura</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wyjaśnij, że wszyscy wychodzą na zewnątrz na film. 2. Zapytaj, od czego chcą zacząć. Pierwsza osoba, która przedstawi sugestię, prowadzi grupę do lokalizacji (ta osoba staje się dyrektorem). 3. Reżyser pomaga zdecydować o wielkości ujęcia, gdzie stoi dana osoba, co jest na zdjęciu, kierownik piętra wlicza je, operator kamery nagrywa na kamerze i nagrywa ujęcie. Warto wiedzieć, co dana osoba powie przed rozpoczęciem, aby operator kamery wiedział, kiedy się zatrzymać i nie odciął prezentera w połowie wiadomości.

	<p>Równość sto: "3 2 1", " nagrywanie kamery " (wtedy prezenter powinien poczekać sekundę lub dwie przed rozpoczęciem).</p> <p>4. Najprostszym / najszybszym formatem jest, aby osoba, która wybrała lokalizację, wyjaśniła, dlaczego wybrała ją w aparacie.</p> <p>5. Po zakończeniu strzału wszyscy w grupie przechodzą do następnej roli. Nowy reżyser prowadzi do następnej lokacji.</p> <p>6. Kontynuuj, aż wszyscy wybiorą i pojawią się w kadrze i podejmą się wszystkich ról.</p> <p>7. Osoba w ostatnim ujęciu może spróbować " podsumować " improwizowany film.</p> <p>9. Wróć do bazy, obejrzyj film i porozmawiaj.</p>
<p>Podsumowanie i ocena</p>	<p>Cała grupa jest aktywnie zaangażowana w eksplorację okolicy, co pomaga rozwinąć krytyczne podejście do tego, jak postrzegane jest lokalne środowisko. Przeglądanie materiału z powrotem może prowadzić do dyskusji na temat tego, jak prezentować pomysły, co działa, a co nie działa itp. Przydatne może być obejrzenie treści, a następnie omówienie nowej rzeczy, która się pojawia, a następnie obejrzenie jej ponownie.</p> <p>Świadomość i budowanie zespołu zostaną poprawione, ponieważ członkowie grupy muszą wchodzić w interakcje i współpracować, aby pomyślnie ukończyć zadanie. Współpraca jako ekipa techniczna, koordynowanie, nagrywanie i zamiana ról sprawiedliwie zwiększa tożsamość grupy. Tworzenie i kontrola są wspólne. Grupę można zapytać, jakie role im się podobały i co myśleli o wspólnej pracy.</p> <p>Umiejętności produkcji wideo są uczone zbiorowo i doświadczalnie. Pracownicy powinni być zachęcający, a nie nadmiernie krytyczni, jest to proste ćwiczenie, a nie działalność filmowa. To przyjdzie później. Ogólnie rzecz biorąc, film powinien być udostępniany tylko grupie, ale czasami mogą chcieć pokazać go innym. Upewnij się, że wszyscy są grupą, która daje pozwolenie, jeśli tak się stanie (każdy uczestnik ma prawo weta w sprawie swojego strzału).</p> <p>Grupa zaczyna rozumieć, w jaki sposób ujęcia można pogrupować w sekwencje, aby zbadać pomysły i jak słowo mówione i wizualizacje mogą ze sobą współpracować, aby przekazać wiele informacji. Dyskusja może odbyć się na temat tego, jakie ujęcia mogłyby poprawić aspekt opowiadania historii w filmie.</p>

	<p>Podejście "shot by shot" zapewnia również, że planowanie nie jest zdominowane przez jedną lub dwie osoby. Każdy uczestnik po kolei wybiera, gdzie się udać i co nagrać. Działa to jeszcze lepiej, gdy w grupie występują różnice pod względem umiejętności, języka lub wykształcenia, ponieważ każda osoba może podjąć swój strzał w ramach swoich możliwości. Nie ma potrzeby, aby cała grupa zgadzała się na każde ujęcie, ponieważ pokazuje to, że filmy mogą zawierać różnice zdań, a jednocześnie być spójne.</p> <p>Cała grupa bierze udział w procesie decyzyjnym. Ważne jest, aby pamiętać, że kontrola jest współdzielona podczas pracy strzał po strzale. Pozwala to grupie skutecznie komunikować się na wideo, a efekt końcowy jest lepiej zorganizowany, a co za tym idzie bardziej interesujący do oglądania.</p> <p>Zmiany</p> <p>Sekwencje można mapować przed rozpoczęciem nagrywania. Można wprowadzić różne tematy. Filmy mogą być robione o konkretnym miejscu lub upodobaniach i antypatiach ludzi.</p> <p>Wypowiedzi Shot by Shot:</p> <p>Zamiast się poruszać, technika "shot by shot" może być używana na początku kolejnych sesji jako sposób na szybkie rejestrowanie widoków. Każda osoba planuje oświadczenie na uzgodniony temat. Każda osoba jest nagrywana po kolei i natychmiast odtwarzana.</p>
<p>Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo</p>	<p>Techniczny</p> <p>Przydatne jest utworzenie czarnej klatki (nagrywając 3 lub 4 sekundy za pomocą nasadki obiektywu) zarówno na początku, jak i na końcu filmu, ponieważ pomaga to stworzyć poczucie ukończonego filmu podczas odtwarzania.</p> <p>Nie używaj 'zooming' i 'panning' - są one trudne do zrobienia dobrze przez niedoświadczonych ludzi i są nadużywane przez początkujących (naprawdę powinno być traktowane jako przejścia między 2 ujęciami, a nie pojedynczym ujęciem na własnych prawach). Są one często używane, gdy uczestnicy nie mogą faktycznie zdecydować, co chcą pokazać, więc błędnie wierzą, że patelnia pokaże więcej, ale ogólnie po prostu dezorientuje publiczność.</p> <p>Praca z mniej zdolnymi grupami</p> <p>W przypadku mniej zdolnych grup pracownicy mogą potrzebować większej interwencji, aby pomóc ludziom zdecydować, gdzie filmować. Może to być tak proste, jak pytanie, jakie jest twoje ulubione miejsce w budynku, a nawet zasugerowanie miejsca, a następnie pytanie, co może być interesującym ujęciem, aby pokazać innym ludziom.</p> <p>Role i praca zespołowa</p> <p>W Participatory Video ważne jest, aby każdy na zmianę wykonywał wszystkie role. Jest to jeden z podstawowych elementów, który pomaga podejściu partycypacyjnemu budować pracę zespołową i uczenie się przez doświadczenie. Uczynienie pojedynczej osoby operatorem kamery oznacza, że tylko ona rozumie tę rolę.</p>

	<p>Ustawienie ujęcia na zewnątrz może zająć trochę czasu i ważne jest, aby wszyscy byli zajęci. Role produkcyjne mogą być podzielone w zależności od wielkości grupy i liczby osób pojawiających się przed kamerą.</p> <p>Ta lista opisuje szereg funkcji produkcyjnych, które pracownicy mogą przydzielić między członków grupy:</p> <p>Reżyser - decyduje o tym, co sfilmować i ma ogólny wpływ na kompozycję itp.</p> <p>Operator kamery - przynosi kamerę do następnego ujęcia, ustawia ją i nagrywa ujęcie.</p> <p>Prezenter(zy) - przemawia przed kamerą.</p> <p>Dźwiękowiec - ustawia poziomy dźwięku, monitoruje dźwięk za pomocą słuchawek.</p> <p>Asystent dźwięku - utrzymuje kierunek mikrofonu al (z wysięgnikiem) lub pomaga podłączyć prezentera do mikrofonu klipsowego.</p> <p>Kierownik planu- koordynuje akcję z przodu, postępując zgodnie z instrukcjami reżysera, działa jako komunikacja między ekipą a prezenterami, liczy się do rozpoczęcia filmowania, gdy wszyscy są gotowi.</p> <p>Asystent - nosi torby z zapasowymi bateriami, sprawdza, czy nic nie pozostaje, gdy grupa porusza się dalej.</p> <p>Kierownik projektu - dba o to, aby członkowie zespołu zmieniali role. Miej oko na możliwe problemy, sprawdza bezpieczeństwo załogi, pomaga pracownikowi radzić sobie z czynnikami zewnętrznymi, np. przechodnie przerywający pracę grupową.</p> <p>Oświetleniowiec - sprawdza konfigurację kamery, balans bieli, filtry itp. (zwykle wykonywane tylko raz) ustawia światła, jeśli używasz, przytrzymaj reflektor itp.</p> <p>Jest oczywiście wiele zadań do wykonania, a ich wyjaśnienie pomaga grupie zrozumieć, co należy zrobić i że muszą współpracować. W mniejszych grupach zadania można łączyć np. reżysera/kamerzystę, pojedynczą osobę dźwiękową, kierownika projektu/asystenta</p> <p>Operatorzy kamer często chętnie wyłączają się natychmiast, więc warto wiedzieć, co zostanie powiedziane. Czasami, jeśli używany jest mikrofon ręczny, prezenter opuszczający mikrofon może działać jako sygnał, który skończył.</p> <p>Upewnij się, że masz wystarczająco dużo zapasowych baterii i upewnij się, że osłona obiektywu jest wymieniana między ujęciami (chroni to obiektyw aparatu przed kurzem, a także może spowodować znaczne uszkodzenia, jeśli aparat zostanie przypadkowo skierowany na słońce, nawet gdy jest wyłączony).</p>
<p>Autor(zy) - Źródła</p>	<p>Shaw J and C Robertson (1997) <i>Participatory Video: A practical guide to use video creatively in group development work</i>, Londyn, Routledge 287 stron. 80 000 słów</p> <p>Shaw J (2016) Emergent ethics in participatory video: negotiating the inherent tensions as group processes evolve in Special Section: Critiquing participatory video: experiences from around the world (ed E J Milne) <i>Area</i> Volume 48, Issue 4 pp. 419-426 doi: 10.1111/area.12167</p> <p>Zobacz też www.real-time.org.uk</p>

Inne kategorie

Wielkość grupy	<p>Partycypacyjny Video działa najlepiej z 2 pracownikami. Podczas pracy na zewnątrz jest to również kwestia bezpieczeństwa.</p> <p>Grupy od 6 do 8 są idealne do tego ćwiczenia. Z większymi grupami, podzielony na grupy po 8. Każda grupa powinna mieć zestaw sprzętu i facylitatora</p>
Przedział wiekowy	<p>To ćwiczenie działa dla wszystkich grup wiekowych; nawet bardzo małe dzieci rozumieją koncepcję robienia na zmianę i budowania jednego strzału na raz.</p>
Złożoność	<p>Poziom złożoności 3</p> <p>Chociaż ćwiczenie nie jest zbyt skomplikowane, edycja kamery jest trudną techniką i wymaga wykwalifikowanych pracowników. Uzyskanie czasu rozpoczęcia i zatrzymania nagrywania może być trudne, dlatego pracownicy muszą przećwiczyć podejście do edycji kamery, aby w tym pomóc.</p> <p>Wszystkie filmy uczestniczące powinny być idealnie dostarczane przez 2 pracowników, ponieważ istnieją dwa odrębne obszary, z którymi należy sobie poradzić. Jeden organizujący ludzi przed kamerą - pomagając im w wymyśleniu pomysłów, a także wspierając ich w dostarczaniu ich na ekran. Drugi pracownik jest potrzebny do obsługi ról technicznych i zapewnienia, że zostanie nagrany. Nie ma nic bardziej rozczarowującego niż słaby dźwięk, źle oprawiony obraz lub włączanie lub wyłączenie kamery w niewłaściwym czasie.</p>
Godzina	<p><i>Jednym z czynników przyczyniających się do długości tego ćwiczenia jest to, jak daleko grupa może się posunąć. Długie spacerowanie między ujęciami mogą znacznie wydłużyć czas trwania. Trudno jest podjąć się w mniej niż 45 minut i bardzo ważne jest, aby zostawić wystarczająco dużo czasu na obejrzenie, refleksję i omówienie wyników.</i></p>

* Przedmioty składające się na historię Karola *

Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych

Zastosowane metody opowiadania historii:

- Metodologie autobiograficzne
- Cyfrowe opowiadanie historii
- Wideo partycypacyjne

X Inne podejścia do opowiadania historii: drama

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Kompetencje Obywatelskie i Społeczne
						
2	Plecak, przedmioty Karola, krótka prezentacja o migrantach, papier flipchart, markery.	10-14	14-16	1,5h	Przygotuj plecak Karola z przedmiotami w środku.	Wzmocnij empatię dla migrantów i uchodźców.

Tytuł	<i>Przedmioty składające się na historię Karola</i>
Opis ćwiczenia	Różnice i podobieństwa między życiem migrantów i uchodźców, czego potrzebują w swojej sytuacji. Chcemy dać młodemu człowiekowi przestrzeń dla: być w roli migrantów i uchodźców, aby lepiej zrozumieć sytuację tych dwóch grup (ich potrzeby, emocje, myśli). zdobyć wiedzę o życiu migrantów i uchodźców. znaleźć rozwiązanie dotyczące tego, jak zachowywać się, gdy nowa młodzież dołącza do grupy/klasy.
Temat	Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi.
Cele	Uczniowie będą mogli: - Utożsamić się z dziećmi migrantów i uchodźców w grupie.
Materiały	- Plecak

	<ul style="list-style-type: none"> - Przedmioty Karola, które tworzą jego historię: list do przyjaciela w Polsce, zdjęcie i autograf, część gazety z mową nienawiści –, CZYSTY POLSKI FACET, LUMP, list ze szkoły bezpośrednio do rodziców Karola, zdjęcie spalonego domu itp. - Czarny arkusz materiału - Krótka prezentacja o migrantach i uchodźcach - Papier do flipchartów, markery
Przygotowanie	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przygotuj plecak Karola z przedmiotami w środku. Uczestnicy wezmą z plecaka jeden przedmiot i wspólnie z budują historię Karola. 2. Znajdź czarny arkusz materiału; użyjesz go, aby umieścić tam wszystkie przedmioty Karola.
Instrukcje	<p>Wprowadzenie – zapraszamy wszystkich uczestników, jeśli to możliwe, postaraj się znaleźć informacje na ich temat (zapytaj o ich imię, tryb, hobby itp.). "Dzisiaj poznamy historię, która może się przydarzyć każdemu z nas..."</p> <p>Opowiadanie</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Powiedz grupie, że ta historia nie jest prawdziwa, ale może się zdarzyć. Ta historia jest ukryta w tym plecaku (umowa z grupą, że będziesz pracować nad fikcją). 2. Ułatw dyskusję między uczestnikami, zadając następujące pytania: - Kto powinien być właścicielem tego plecaka? - Ile ma lat? 3. - Co może się stać?- Co możemy zrobić, aby poznać tę historię? <p>Spróbuj zaangażować wszystkich uczestników.</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Po dyskusji wybierz jednego z uczestników, aby wyjął jeden przedmiot z plecaka i zapytaj: <ul style="list-style-type: none"> - Jakie przedmioty otrzymałeś? - Co mówi nam o tej historii? <p>Jeśli dana osoba odpowie na te pytania, facylitator prosi o umieszczenie tego przedmiotu na kawałku czarnego materiału.</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. Poproś inną osobę, aby wzięła następny punkt i powtórzyła powyższe pytania. <p>Budowanie powiązania i wniosków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Kiedy uczestnicy wyjmują przedmioty z plecaka, poproś ich, aby opowiedzieli historię Karola. Możesz je wesprzeć, zadając następujące pytania: <ul style="list-style-type: none"> - Co się dzieje? - W postaci są w tej historii? Napisz nazwy znaków na flipchart. 7. Podziel uczestników na pary i poproś ich, aby wybrali jedną relację między postaciami z tej historii, które najbardziej ich interesują. 8. Następnie poproś ich, aby zagrali krótką scenę dramatu, aby uzyskać więcej informacji na temat tych relacji / postaci / historii. 9. Uczestnicy grają wspólnie. Jeśli skończą, poproś ich, aby odegrali z grupą jedną minutę najciekawszej części dialogu ze scenki. 10. Wszystkie pary prezentują swój dialog – jako facylitator możesz zobaczyć, co jest najciekawsze dla ludzi w Twojej historii. 11. Teraz podziel uczestników na trzy grupy. Każda grupa ma przygotować rozwiązanie odpowiadające na pytanie: Co możemy zrobić, aby rozwiązać problemy Karola? 12. Grupy pracują nad rozwiązaniem i sceną dramatu, aby zaprezentować rozwiązanie. 13. Każda grupa gra scenę dla reszty uczestników. Następnie wychodzą z roli (można to zrobić za pomocą symbolicznego ruchu, takiego jak potrząsanie ciałem).

	<p>14. Zapytaj uczestników o: - ich odczucia/wrażenia po tej pracy? - jaka sytuacja w tej historii ich dotyka?- i czy historia Karola naprawdę może się zdarzyć? Kto może być głównym bohaterem tej historii?</p> <p>15. Wyjaśnij, kto jest migrantem/kto jest uchodźcą.</p> <p>Planowanie</p> <p>16. Podziel grupę na 4 grupy i poproś 2 grupy o przygotowanie rozwiązania, co dzieci mogłyby zrobić, aby adoptować Karola? Pozostałe 2 grupy powinny przygotować rozwiązanie tego, co Karol powinien zrobić w tej sytuacji?</p> <div data-bbox="501 584 1410 1285" style="text-align: center;"> <pre> graph TD A[OPOWIEŚĆ] --> B[BUDOWANIE POWIĄZANIA MIĘDZY OPOWIEŚCIĄ (DOŚWIADCZENIEM) A KOMPETENCJAMI (REFLEKSJA)] B --> C[WNIOSEK, TWORZENIE TEORII] C --> D[PLANOWANI DZIAŁAŃ, PODEJMOWANIE DECYZJI (CO MOGĘ/MOŻEMY ZROBIĆ?)] D --> E[DZIAŁANIE] E --> A </pre> </div>
<p>Podsumowanie i ocena</p>	<p>Na zakończenie warsztatów zapytaj uczestników:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Co zapamiętasz z historii Karola? - Co czują/myślą pod koniec warsztatów? <p>Podczas pracy nad opowieścią najważniejsze pytanie brzmi: czy historia Karola może się wydarzyć naprawdę? Kto może być głównym bohaterem tej historii?</p>
<p>Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo</p>	<p>Facylitator powinien pamiętać, że w ten sposób uczestnicy tworzą historię. Jeśli uczestnicy mają problemy z odgrywaniem ról, facylitator może przygotować lalki.</p> <p>Przed rozpoczęciem tego ćwiczenia zadбай o integrację i poczucie bezpieczeństwa w grupie.</p>
<p>Autor(zy) - Źródła</p>	<p>Małgorzata Winiarek-Kołucka</p> <p>Organizacja: Stowarzyszenie Praktyków Dramy STOP-KLATKA</p> <p>http://stop-klatka.org.pl/english/</p>

* Nowa planeta *

Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych

Zastosowane metody opowiadania historii:

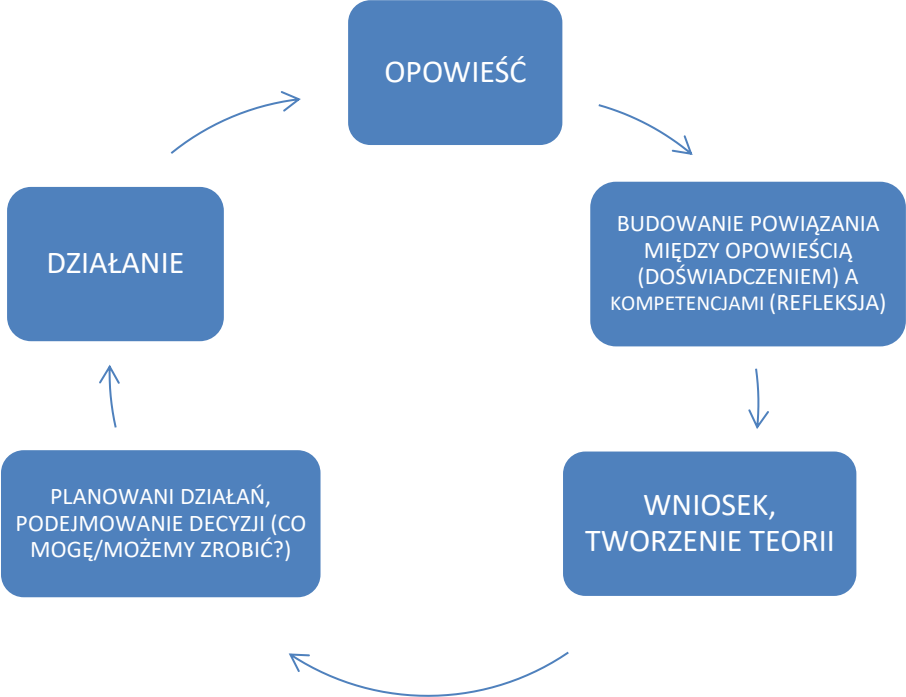
- Metodologie autobiograficzne
- Cyfrowe opowiadanie historii
- Partycypacyjny Video

X Inne podejścia do opowiadania historii: Drama

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Kompetencje Obywatelskie i Społeczne
						
2	Długopisy do rysowania- Papier do rysowania- Flip chart pad i stojak.	>14	6-20	1,5h	Drukowanie wszystkich instrukcji dla uczestników, przygotowanie markera z liniami.	Rozwijanie świadomości znaczenia kompetencji obywatelskich i społecznych w naszym życiu.

Tytuł	<i>Nowa planeta</i>
Opis ćwiczenia	<ul style="list-style-type: none"> ● Praca w grupach z innymi i wspólne omawianie, próby i łączenie kreatywnych pomysłów z rówieśnikami na różnych poziomach. ● Patrzenie na rzeczy z innej perspektywy i bycie zabawnym, intrygującym lub frustrującym, a tym samym tworzenie wzrostu.
Temat	<p>Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi.</p> <p>Kompetencje osobiste, społeczne i uczące się polegają na umiejętności refleksji nad sobą.</p> <p>Rozwijanie świadomości znaczenia kompetencji obywatelskich i społecznych w naszym życiu.</p> <p>Współpraca w grupie.</p>
Cele	<p>Uczniami będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● świadomi pojęcia kompetencji cywilnej i rozumieją ją. ● bardziej zdolne do zidentyfikowania pewnej wiedzy, umiejętności i postaw, które składają się na kompetencje obywatelskie. ● świadomy znaczenia kompetencji obywatelskich

	<ul style="list-style-type: none"> • świadomy wartości obywatelskich w życiu codziennym.
Materiały	Długopisy do rysowania, papier, flipchart, stojak
Preparat	Drukowanie wszystkich instrukcji dla uczestników, przygotowanie markera z liniami (patrz ćwiczenie poniżej).
Instrukcje	<p>Wprowadzenie do celów sesji i zasad</p> <p>Wiadomość dla uczestników: Porozmawiamy o kompetencjach obywatelskich. Zanim zaczniemy o tym rozmawiać, dołączymy do kilku gier grupowych.</p> <p>Opowiadanie</p> <p>Uczestnicy mogą pracować w jednej grupie lub w grupach 4-5 osobowych. Muszą wypełnić 4 zadania.</p> <p>Wprowadzenie:</p> <p>W dalekiej przyszłości w odległej galaktyce grupa podróżników kosmicznych ma specjalną misję odnalezienia i osiedlenia się na nowej planecie. Są one wspierane przez sztuczną inteligencję statku kosmicznego o nazwie StoryDec5. StoryDec5 jest zaprogramowany tak, aby chronić i prowadzić ich do pięknego nowego świata. Ma to również pomóc im w ustanowieniu harmonijnego społeczeństwa na planecie. Dlatego StoryDec5 nie może pozwolić podróżnikom kosmicznym wylądować na nowym świecie, zanim będzie gotowy na kosmicznych podróżników i życie.</p> <p>Jesteś podróżnikiem kosmicznym na statku kosmicznym prowadzonym przez StoryDec5. Twoja misja jest prawie ukończona. Znalazłeś nową planetę. Ale przed lądowaniem musisz wykonać kilka zadań przygotowanych przez StoryDec5. W przeciwnym razie StoryDec5 nie może pozwolić ci postawić stopy w nowym świecie. Znajdź pięć zadań i wykonaj je razem.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nadaj planecie nazwę i zapisz ją razem. Musi to być praca zespołowa: każda osoba musi trzymać jeden kawałek sznurka, który jest przywiązany do markera. Nikt nie może trzymać markera ręcznie. 2. Jesteście pierwszymi mieszkańcami waszej pięknej planety. Wszystko zależy od ciebie, jakie społeczeństwo stworzysz dla siebie. Omów podstawowe wartości i zasady, których chcesz przestrzegać podczas kolejnych 5 dni szkolenia. 3. Musisz ustanowić nowy sposób powitania. Spróbuj znaleźć coś, co może pomóc w stworzeniu ciepłego wypełnienia w grupie w odniesieniu do osobistych granic. 4. Skomponuj hymn swojego nowego stowarzyszenia planet, klaszcząc w dłonie. Każdy członek waszego społeczeństwa musi to wykonać. Jeśli występ jest wystarczająco głośny, StoryDec5 otworzy drzwi i pozwoli ci wyjść poza statek kosmiczny powiązany z określonymi umiejętnościami obywatelskimi / wiedzą / postawami. <p>Po zakończeniu sztuki: zainicjuj rozmowę o doświadczeniu. Celem jest sprawienie, aby uczestnicy podzielili się swoimi odczuciami i spostrzeżeniami na temat tego doświadczenia.</p> <p>Przydatne pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jakie to było dla ciebie doświadczenie? • Czy osiągnąłeś wszystkie cele? <p>Budowanie powiązań i wniosków</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Odnosząc się do doświadczeń edukacyjnych uczestników i refleksji nad kompetencjami obywatelskimi. Aplikacje te mogą wykraczać poza dobrze znane doświadczenie, wykazywać poprawność związaną z zachowaniem, odwołując się do teorii, która je wyjaśnia. <ul style="list-style-type: none"> • Co pomogło Ci w pracy? Co sprawiło, że było to trudne? • Jakich umiejętności/wiedzy potrzebowałeś do wykonania zadań?

	<p>2. Facylitator zbiera odpowiedzi uczestników na kartkach A4 i buduje mapę myśli koncepcji kompetencji obywatelskich. Przedstawia koncepcję za pomocą umysłu-mapy.</p> <p>3. Dyskusja w małych grupach:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. runda (10 min): W jakich innych sytuacjach potrzebna jest tego rodzaju wiedza/umiejętności? Zbieranie przykładów z małych grup. 2. runda (10 min): Jakich innych umiejętności i wiedzy potrzebujemy jako obywatele? Zbieranie przykładów z małych grup i dodawanie nowych umiejętności / wiedzy do mapy myśli. <p>Planowanie</p> <p>Facylitator może zadać następujące pytania:</p> <ul style="list-style-type: none"> Jak możesz wykorzystać naukę płynącą z tego spotkania? Jaką konkretną wiedzę lub umiejętności chciałbyś rozwijać w związku z kompetencjami obywatelskimi? <p>Ta ostatnia część ćwiczenia pomaga nam zakończyć przejście od opowiadania historii do działania, co jest jednym z celów ścieżek edukacyjnych stworzonych przez projekt StoryDeC.</p> <pre> graph TD A[OPOWIEŚĆ] --> B[BUDOWANIE POWIĄZANIA MIĘDZY OPOWIEŚCIĄ (DOŚWIADCZENIEM) A KOMPETENCJAMI (REFLEKSJA)] B --> C[WNIOSEK, TWORZENIE TEORII] C --> D[PLANOWANI DZIAŁAŃ, PODEJMOWANIE DECYZJI (CO MOGĘ/MOŻEMY ZROBIĆ?)] D --> E[DZIAŁANIE] E --> A </pre>
Podsumowanie i ocena	Podsumowanie dnia – termometr: jaka jest temperatura mojej satysfakcji?
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	Przejrzyj wszelkie problemy zdrowotne uczestników. Komfortowe udogodnienia do odpoczynku. Przestrzeń do różnego rodzaju zajęć, która sama w sobie jest atrakcyjna, ale można ją łatwo stworzyć z przeciętnej klasy.
Autor(zy) - Źródła	Agnieszka Borek Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych www.stowarzyszeniestop.pl

* Scenka o braku wartości obywatelskich *

Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych

Zastosowane metody opowiadania historii:

- Metodologie autobiograficzne
- Cyfrowe opowiadanie historii
- Partycypacyjny Video

X Inne podejścia do opowiadania historii: drama

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Godzina	Przygotowanie	Kompetencje Obywatelskie i Społeczne
						
2	Stempe, w którym można usiąść w kręgu i działać, ściany do przyklejania plakatów na.	>14	6-20	1,5h	10 minut, zrób krąg krzeseł i miejsce na akty dramatyczne.	Rozwijanie świadomości znaczenia poszanowania praw człowieka wszystkich, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego, językowego, religijnego lub orientacji seksualnej i płciowej.

Tytuł	Scenka o braku wartości obywatelskich
Opis ćwiczenia	Reagowanie na mobbing/nierówności/niesprawiedliwość jest jedną z kompetencji obywatelskich.
Temat	Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi. Kompetencje osobiste, społeczne i uczące się polegają na umiejętności refleksji nad sobą. Rozwijanie świadomości niesprawiedliwości, które możemy napotkać w naszych grupach roboczych; Rozwijanie umiejętności społecznych, które możemy wykorzystać w następujących sytuacjach:
Cele	Uczestnicy będą: <ul style="list-style-type: none"> ● Rozwijać świadomość tego, że kompetencje i wartości obywatelskie są obecne w codziennym życiu.

	<ul style="list-style-type: none"> • Rozwijanie świadomości znaczenia poszanowania praw człowieka wszystkich, niezależnie od ich pochodzenia etnicznego, językowego, religijnego lub orientacji seksualnej i płciowej. • Rozwijaj świadomość tego, że mogą działać przeciwko sytuacji mobbingu.
Materiały	Logistyka: przestrzeń, w której można usiąść w kręgu i działać, ściany do przyklejania plakatów .
Przygotowanie	10 minut, zrób krąg krzeseł i miejsce na akty dramatyczne.
Instrukcje	<p>Opowiadanie</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dzielenie się doświadczeniami uczestników - dyskusja w parach: <ol style="list-style-type: none"> a) Jak pracujesz z młodymi ludźmi? b) Jakie kompetencje obywatelskie rozwijasz poprzez swoją aktywność wśród młodych ludzi, jeśli w ogóle? <p>Podsumowanie w całej grupie.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Opowiadanie historii metodą dramaturgiczną (40 min): <ol style="list-style-type: none"> 1. Refleksja nad doświadczeniami mobbingu w małych grupach (4-5 osób). Uczestnicy najpierw omawiają swoje osobiste doświadczenia związane z mobbingiem/nierównością/niesprawiedliwością (każda grupa ma inny temat). Wybierają jedną z nich jako improwizację – 20 minut. 2. Improwizacja aktu przed innymi – 15minut. <p>Budowanie związku między scenką improwizacji a kompetencjami obywatelskimi</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Refleksja nad aktami dramatycznymi prezentowanymi w grupie - krótka faza podsumowania, w której uczestnicy mogą swobodnie omawiać akty dramatu oraz wyrażać swoje opinie i poglądy. 2. Dyskusja: Jaki jest związek tej historii z kompetencjami i wartościami społecznymi i obywatelskimi? <p>Wnioski</p> <p>Jak historie odnoszą się do innych doświadczeń uczestników dotyczących wprowadzanych wartości i praw społecznych i obywatelskich?</p> <p>Planowanie</p> <p>Jak możemy poradzić sobie z problemami poruszonymi przez te historie? – dyskusja w małych grupach na temat znalezienia rozwiązania/planu działania i przygotowania aktu improwizacji.</p> <p>Akcja</p> <p>Improwizacja scenki przed innymi.</p>
Podsumowanie i ocena	<p>Jak Wam się podobają proponowane rozwiązania w zakresie radzenia sobie z problemem?</p> <p>Jakie korzyści możesz czerpać z tego doświadczenia?</p> <p>Jakie masz refleksje na tym etapie?</p>
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	Przejrzyj wszelkie problemy zdrowotne uczestników. Komfortowe udogodnienia do odpoczynku. Przestrzeń do różnego rodzaju zajęć, która sama w sobie jest atrakcyjna, ale można ją łatwo stworzyć z przeciętnej klasy.
Autor(zy) - Źródła	<p>Agnieszka Borek (zainspirowana narzędziem Rity Dahl i Päivi Hyle udostępnionym przez Kansanvalistusseura - KVS)</p> <p>Stowarzyszenie Trenerów Organizacji Pozarządowych www.stowarzyszeniestop.pl</p>

* Metoda tworzenia filmów – realizacja, refleksja, upowszechnianie *

Mobilizing Expertise

Zastosowane metody opowiadania historii:

- o Metodologie autobiograficzne
- o Cyfrowe opowiadanie historii
- o Partycypacyjny Video
- x Inne podejścia do opowiadania historii: Film**

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Czas	Przygotowanie	Kompetencje Obywatelskie i Społeczne
						
2/5	Kamera filmowa, papier, długopisy, (poprzedni materiał filmowy).	8+	6-10	1 - 4 Godz.	Przygotowanie do produkcji wideo będzie się różnić w zależności od stylu, treści, osi czasu, nakładu pracy i budżetu.	Aby móc wyrażać się w sytuacjach pozaformalnych i otrzymać możliwość swobodnego dzielenia się swoją historią z ludźmi innych kultur / narodowości.

Tytuł	<i>Metoda tworzenia filmów – realizacja, refleksja, upowszechnianie</i>
Opis ćwiczenia	<p>Cel:</p> <p>Celem projektu jest wsparcie małoletnich bez opieki oraz angażuje ich w formułowanie wyzwań, przed którymi stoją w nowym kraju, ale także znaleźć możliwości i rozwiązania.</p> <p>Metody:</p> <p>Model KASAM jest centralną częścią procesu tworzenia filmu. Ono</p>

	<p>koncentruje się na 3 zasadach;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sensowność - Zrozumienie - Łatwość zarządzania <p>Koncepcje te są następnie uchwycone w filmach. Proces jest większy niż tylko robienie filmów. Działania społeczne są włączane w celu osiągnięcia dobra sieć kontaktów i relacje między małoletnimi bez opieki przed filmowaniem jest kluczowe. Indywidualne wywiady z osobami bez opieki potrzebni są również nieletni.</p> <p>Wpływ:</p> <p>Popraw samopoczucie emocjonalne i zwiększ kreatywność.</p>
Temat	<p><u>Temat ogólny</u> - Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi, refleksja.</p> <p><u>Specyficzny temat</u> - Ulepszone wyrażanie siebie poprzez tworzenie, aby skutecznie zarządzać czasem i informacjami.</p> <p>Zdolność do refleksji nad sobą.</p> <p>To być w stanie prowadzić świadome zdrowia i zorientowane na przyszłość życie.</p>
Cele	<p>Celem projektu jest zebranie zróżnicowanego grona osób w celu wymiany doświadczeń życiowych i wiedzy poprzez wizualne autobiograficzne metody opowiadania historii.</p> <p>Metodologia pozwoli uczestnikom uzyskać ekspresyjny dorobek oparty na luźniejszym zestawie standardów filmowych.</p> <p>Aby poszczególni uczestnicy mogli wyrażać się w sytuacjach pozaformalnych i otrzymywać możliwość swobodnego dzielenia się swoją historią z ludźmi innych kultur / narodowości.</p>
Materiałów	<p>Kamera filmowa, papier, długopisy, (poprzedni materiał filmowy).</p>
Przygotowanie	<p>Behind the Scenes: A Simple Explanation of the Video Production Process: www.storytellermn.com/blog/video-production-process</p> <p>Przygotowanie do produkcji wideo będzie się różnić w zależności od stylu, treści, osi czasu, nakładu pracy i budżetu. Potrzebne są jednak 4 główne kroki.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Planowanie 2. Wyposażenie 3. Filmowanie 4. Edycja i udostępnianie. <p>Jednym ze sposobów rozpoczęcia filmu jest użycie metod autobiograficznych. Można to wykorzystać, aby pomóc osobom tworzącym film przemyśleć proces, pomysł na film, oś czasu, treść i styl wideo.</p> <p>Integracja tematyczna z kulturą...</p> <p>Należą do nich:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Opowiadanie

	<p>2. Metody gór lodowych</p> <p>3. Rzeka życia</p>
<p>Instrukcje</p>	<p>1. Planowanie:</p> <p>Czas trwania etapu planowania może zależeć od wielu aspektów. Na przykład, jak długi jest skrypt, rozmiar, złożoność i czas trwania filmu. Produkcja wideo to znacznie więcej niż tylko naciśnięcie nagrania na kamerze.</p> <p>Na tym etapie opracowujesz swój pomysł na film i cel swojego filmu. Na przykład idea filmowa stojąca za tym projektem koncentruje się na kompetencjach społecznych i obywatelskich, który bada doświadczenia dialogu międzykulturowego.</p> <p>Jest to pierwszy krok, który pomaga jasno określić, dlaczego tworzysz film. Gdy masz już swój pomysł, temat i koncepcję, możesz napisać scenariusz, który może podążać za tematem. To da ci ogólne odczucie tego, co przedstawi film.</p> <p>Następnym krokiem jest rozpoczęcie skryptowania wideo, czyli z jakich składa się ze słów, które zostaną użyte w filmach, referencjach, wywiadach, historiach itp.</p> <p>Następnym krokiem jest podjęcie decyzji o formacie wideo, takim jak akcja na żywo, która jest nagrywana kamerą lub animowana. Powinieneś wybrać najlepszy format, który pasuje do Twojej koncepcji.</p> <p>Opracowanie scenorysu i listy ujęć jest kolejnym krokiem w fazie planowania. Storyboard dzieli każdą scenę filmu, aby pokazać wizję każdej sceny. Lista ujęć rozбивa każde ujęcie każdej sceny i pokazuje kolejność, w jakiej planujesz je nakręcić. To ożywia Twoje filmy, dodając wskazówki wizualne i dopasowując treść do elementów wizualnych. Istnieje specjalne oprogramowanie, którego można użyć do tego kroku, ale można go również ukończyć za pomocą programu Microsoft Word.</p> <p>(Upewnij się, że masz wszystkich ludzi i cały sprzęt, którego potrzebujesz, zanim zaczniesz strzelać.) Elementy konstytutywne filmu (identyfikacja wizualna, ton głosu, typografia, oświetlenie, dźwięk itp.) są zdefiniowane i uzgodnione na etapie produkcji. Zazwyczaj pisany jest skrypt i głos nad tekstem, a także tworzony jest storyboard. Na tym etapie zatwierdza się decyzje artystyczne i fabularne.</p> <p>2. Zdobądź swój sprzęt:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Aparat fotograficzny - Wyposażenie aparatu może się różnić od iPhone'a do aparatu RED. Kamera jest najważniejszym elementem wyposażenia do nakręcenia filmu. Nie musisz kupować najdroższej kamery, aby zrobić dobry film. Dobrej jakości telefon jest w stanie zrobić wideo. Jednak kamera internetowa lub camcorder może również wykonać tę pracę. ● Zewnętrzny mikrofon jest wysoce zalecany i może być niezwykle przydatny, ale nie jest koniecznością. Większość mikrofonów wewnętrznych zwykle zapewnia dźwięk niskiej jakości, ale zawsze można je nagrać osobno i dodać do wideo później. ● Oświetlenie jest również ważne, zwłaszcza jeśli robisz to w pomieszczeniu lub w nocy. Ring lights lub dobre naturalne oświetlenie może być wykorzystane do ulepszenia materiału wideo. Równomiernie oświetlone światło, kąta na zachmurzenie lub równomiernie zrównoważone oświetlenie to najlepsza opcja, która może wahać się od światła pierścieniowego do profesjonalnego oświetlenia. ● Statywy / stabilizatory mogą być również bardzo przydatne dla lepszej jakości wideo, ponieważ utrzymują aparat stabilny, stabilny i ręczny, i pozwalają na samodzielne

	<p>nagrywanie wideo. Zaleca się, aby mieć to dla bardziej profesjonalnego materiału filmowego.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Oprogramowanie do edycji wideo jest bardzo ważne, aby upewnić się, że wideo jest dobrej jakości i ma większą swobodę wyrażania tego, co chcesz, aby Twój film wyrażał. • Przechowywanie - jest to również ważne i powinno wystarczyć do przechowywania całego materiału filmowego z twoich ujęć. <p>Napraw cały sprzęt fizyczny i przygotuj go do użycia przed rozpoczęciem filmowania.</p> <p>3. Filmowanie:</p> <p>Obejrzyj to, co sfilmowałeś i sprawdź, czy wszystko jest w porządku, zanim opuścisz lokalizację. Czy kolor, prawda? Czy kadrowanie, prawda? Czy masz wszystkie potrzebne strzały? Jest to również miejsce, w którym rejestrujesz swoje wywiady, narracje itp.</p> <p>Jeśli nagrywasz dźwięk na żywo, zwróć szczególną uwagę na jakość dźwięku i pamiętaj, aby nagrać dźwięk tła lub "atmosferę", która pomoże w edycji.</p> <p>4. Edycja i udostępnianie:</p> <p>Zanim zaczniesz, upewnij się, że cała Twoja praca jest zapisana i masz odpowiedni plan tworzenia kopii zapasowych. Po rozpoczęciu edycji upewnij się, że regularnie zapisujesz zmiany na wypadek awarii oprogramowania podczas edycji. Przejrzyj materiał filmowy przed rozpoczęciem edycji i wybierz materiał, którego chcesz użyć. Możesz użyć do tego arkusza rejestrowania, który pozwala robić notatki o każdym klipie. Jeśli masz dużo materiału, do "szorstkie cięcie" całego filmu (jeśli jest krótki) lub pojedynczą sekwencję, dzięki czemu możesz poczuć większy obraz.</p> <p>Kontynuuj recenzowanie filmu podczas edycji: sprawdź, czy ma sens, czy tempo jest odpowiednie i czy dźwięk jest spójny. Możesz także dodawać muzykę i dołączać dowolne inne</p> <p>wspieranie grafiki, dodawanie kredytów, rekomendacji, tytułów, logo i wszelkich dodatkowych informacji, które są ważne. Wszelkie podkłady głosowe, które należy wykonać, powinny zostać dodane w tym momencie. Bardzo ważne jest, aby je przejrzeć.</p> <p>Następnym krokiem jest udostępnienie go innym osobom, aby uzyskać opinię. To jest miejscem, w którym możesz następnie dostroić edycje. Po zakończeniu zapisz i wykonaj kopię zapasową wideo, a następnie musisz opracować strategię dystrybucji, aby móc dystrybuować swoje treści do właściwych odbiorców.</p>
<p>Podsumowanie i ocena</p>	<p>Po zakończeniu prezentacji poświęć czas na refleksję z grupą. • Zadawaj im pytania o to, czego się nauczyli i jakie wnioski mogą wyciągnąć z działania.</p> <p>Podsumowanie - facylitator powinien formułować pytania refleksyjne oparte na kompetencjach obywatelskich. (Dobrze byłoby wziąć udział w tym podsumowaniu w formie koła pytań, każdy odpowiada jeden po drugim w kręgu) Np. Poczucie większej części grupy, zdolność do wyrażania siebie i rozumienie różnic kulturowych, a także zauważanie różnic w stylach ludzi i różnic między jednostkami.</p> <p>Dobrze będzie również, jeśli facylitator zrewiduje, czy kluczowe kompetencje zostały spełnione i zastanowi się, które kompetencje zostały zrozumiane i dlaczego. Debriefing to coś więcej niż tylko zadawanie pytań. Podsumowanie powinno być interaktywne, znaczące i pomocne w wyrażaniu siebie poprzez tworzenie video. Ważne jest, aby efektywnie zarządzać czasem i informacjami oraz umiejętnością refleksji nad sobą.</p>

	<p>OCENA -</p> <p>Uczestnicy mogą być oceniani na podstawie tego, jak dobrze wykazują się zdolnością do wykonywania następujących czynności:</p> <p>Zrozumienie i podsumowanie ich historii w filmie i wyjaśnienie, co mają oznaczać niektóre sceny i jak wpadli na pomysł.</p> <p>Przez gotowy produkt filmu, pokazując kompetencje, że mogą zrobić film według przeciętnych standardów, np. zobaczyć obraz, ma zrozumiały dźwięk, jest fabuła /script.</p> <p>Zastanawiając się nad tym, co zrobili, co można poprawić i jak poprawiliby to, co zrobili, a także aktywność grupy refleksji i możliwość zrozumienia pracy innych uczestników.</p>
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	<p>Filmy mogą ujawnić osobiste historie zaangażowanych młodych ludzi. Te historie mogą być traumatyczne i zbyt ciężkie.</p> <p>Wszystkie materiały zostały opublikowane na naszej stronie internetowej i w mediach społecznościowych:</p> <p>lfall.se/film projekt</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=OoR_nbTfhIU</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=ee01OB6xydI</p>
Autor(zy) - Źródła	<p><i>Charlotte Meletli</i></p> <p>https://learnaboutfilm.com/education-training/filmmaking-youth-community-groups/</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=IlibqRWCXCg&list=PLsfOudaa-BNHNBMaRm6YS9rMj4eb2wAy</p>

Inne kategorie

Wielkość grupy	<p>6 – 10 osób.</p> <p>Młodzi ludzie mogą zdecydować się na tworzenie filmów w grupach lub indywidualnie.</p> <p>Działania społeczne i przed filmowe wymagają więcej osób.</p>
Przedział wiekowy	8+
Złożoność	<p>2. Potrzebujesz więcej czasu i materiału na przygotowanie działania, a także potrzebujesz więcej doświadczenia w jego dostarczeniu; np. możesz potrzebować różnych materiałów sportowych, nie możesz nigdzie w nie grać, a ćwiczenie jest bardziej skomplikowane do wyjaśnienia uczestnikom.</p>
Godzina	<p>Można to zrobić w ciągu minimum 4 godzin. Zależy to od tego, ile osób jest zaangażowanych w planowanie długości produkcji i jak skomplikowany jest Twój temat.</p>

* Gra planszowa StoryDeC *

Federazione Italiana Cemea

Zastosowane metody opowiadania historii:

- o Metodologie autobiograficzne
- o Cyfrowe opowiadanie historii
- o Partycypacyjny Video

x Inne podejścia do opowiadania historii – gra planszowa

Złożoność	Materiały	Wiek	Liczba	Czas	Przygotowanie	Kompetencje Obywatelskie i Społeczne
						
3	StoryDeC gra wersja P & P, kamera, Zoom / Skype.	14-30	Od 4 do 6	2 godz.	StoryDeC gra wersja P &P.	Rozwijaj świadomość na temat zmian społecznych.

Tytuł	<i>Gra planszowa StoryDeC</i>
Opis ćwiczenia	Opowiadanie historii zmian społecznych poprzez grę planszową
Temat	Opowiadanie osobistych doświadczeń związanych z umiejętnościami obywatelskimi i społecznymi za pośrednictwem gry StoryDeC. Zwiększenie kompetencji społecznych i obywatelskich u młodych ludzi.
Cele	Struktura gry StoryDeC pozwala identyfikować i opowiadać o doświadczeniach, które obejmują umiejętności obywatelskie i społeczne, w ich różnych artykulacjach: <ul style="list-style-type: none"> - Zaangażowanie społeczne i uczestnictwo - Krytyczne myślenie - Tworzenie znaczenia - Rozwijaj poczucie sprawiedliwości - Dialog międzykulturowy
Materiały	Każdy uczestnik będzie potrzebował komputera lub notebooka z programem do edycji.

	Jest możliwość korzystania ze smartfona.
Przygotowanie	Przygotuj cały sprzęt ICT. Wszyscy uczestnicy muszą posiadać narzędzia ICT.
Instrukcje	<p>Grę StoryDeC można odtwarzać na głównych platformach komunikacyjnych online (Skype-Zoom-Discord).</p> <p>Do gry online potrzebny jest gospodarz (Mistrz) gry, który przygotowuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Połączenie na wybranej platformie; - Stół do gry i niezbędne materiały; - Kamera / kamera internetowa i ujęcia potrzebne podłączonym graczom; - Zarządzanie komponentami gry; <p>Z pomocą Mistrza uczestnicy będą mogli zagrać w grę StoryDeC nawet z daleka.</p> <p>Zasady gry dostarczą niezbędnych informacji dla graczy, aby mogli cieszyć się grą.</p>
	
Podsumowanie i ocena	Pod koniec każdej sesji uczestnicy będą mieli okazję zostawić opinię na temat balansu gry i zaproponować nowe elementy (miasta, karty, postacie), które można wstawić jako rozszerzenia gry w przyszłości.
Wskazówki, uwagi i bezpieczeństwo	Aby zagrać w StoryDeC board game, konieczne jest, aby Mistrz upewnił się, że wszystkie elementy wersji Print & Play StoryDeC board game zostały wydrukowane.
Autor(zy) - Źródła	Francesco Tanini, Renato Perra

Inne kategorie

Wielkość grupy	Od 4 do 7
Przedział wiekowy	Od 14 do 30
Złożoność	3/5
Godzina	Okolo 2 h

PEŁEN OPIS

AKTYWNOŚĆ: STORYDEC GAME

1 – PRZYGOTOWANIE

Do przygotowania gry StoryDeC konieczne będzie, aby gospodarz gry (Master) przygotował stół z materiałami wskazanymi w regulaminie.

Czas	Ścieżka	Cele
30 m.	<p>Przygotowanie gry online</p> <p>Mistrz przygotowuje stół z materiałów zgodnie z przepisami, a następnie należy upewnić się, że stół jest oprawiony od góry, aby umożliwić wszystkim połączonym graczom globalny widok elementów gry. W tym celu zaleca się użycie mobilnej kamery internetowej lub kamery podłączonej do komputera. Mistrz wyjaśnia zasady gry i zarządza ruchem materiałów podczas tury graczy.</p>	<p>Odtwórz zabawny wymiar gry;</p> <p>- Pozwól na płynny przepływ gry;</p> <p>- Ułatwienie korzystania z gry.</p>
1 godz.	<p>Przepływ gry</p> <p>Gra rozwija się zgodnie z zasadami gry StoryDeC.</p> <p>Główny środek ostrożności, który ma zostać przyjęty, dotyczy etapu tajnego głosowania w celu uzyskania kart. Aby utrzymać tę dynamikę, wystarczy, że gracze napiszą ofertę, którą zamierzają złożyć za kartę na czacie urządzenia (Skype, Zoom, Discord).</p> <p>Mistrz zajmie się uporządkowaniem zdobytych zasobów w obszarach stołu dedykowanych graczom, którzy będą mieli możliwość zwrócenia się do Mistrza o podsumowanie informacji na temat ich sytuacji.</p>	
30 m.	<p>Debriefing</p> <p>Pod koniec gry Mistrz będzie mógł rozpocząć dyskusję na tematy, które rozwinęły się podczas gry:</p>	<p>Cele:</p> <p>- możliwe będzie wyraźne przedstawienie wizji</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Tematy, na których gracze skupili się najbardziej; - Decyzje, które zostały podjęte jednogłośnie w rozwiązywaniu kart wydarzeń; - Wszelkie innowacyjne elementy wśród materiałów gry, takie jak: <ul style="list-style-type: none"> - środowisko, sprawiedliwość, wolność, ekonomia, karty edukacyjne - karty wydarzeń - karty postaci - tablice miejskie 	<p>głównych problemów społecznych odczuwanych przez graczy</p> <p>- Dzięki wdrożeniu nowych materiałów możliwe będzie zbudowanie wersji StoryDeC board game, które podkreślają różne potrzeby wyrażane przez różne kultury.</p>
--	--	---